

UNIVERSITY OF
INSPIRING
RESEARCH
WESTMINSTER

FACULTY OF
SCIENCE & TECHNOLOGY

FACULTY OF
SOCIAL SCIENCES & HUMANITIES

ICGL13

13th International Conference
on Greek Linguistics

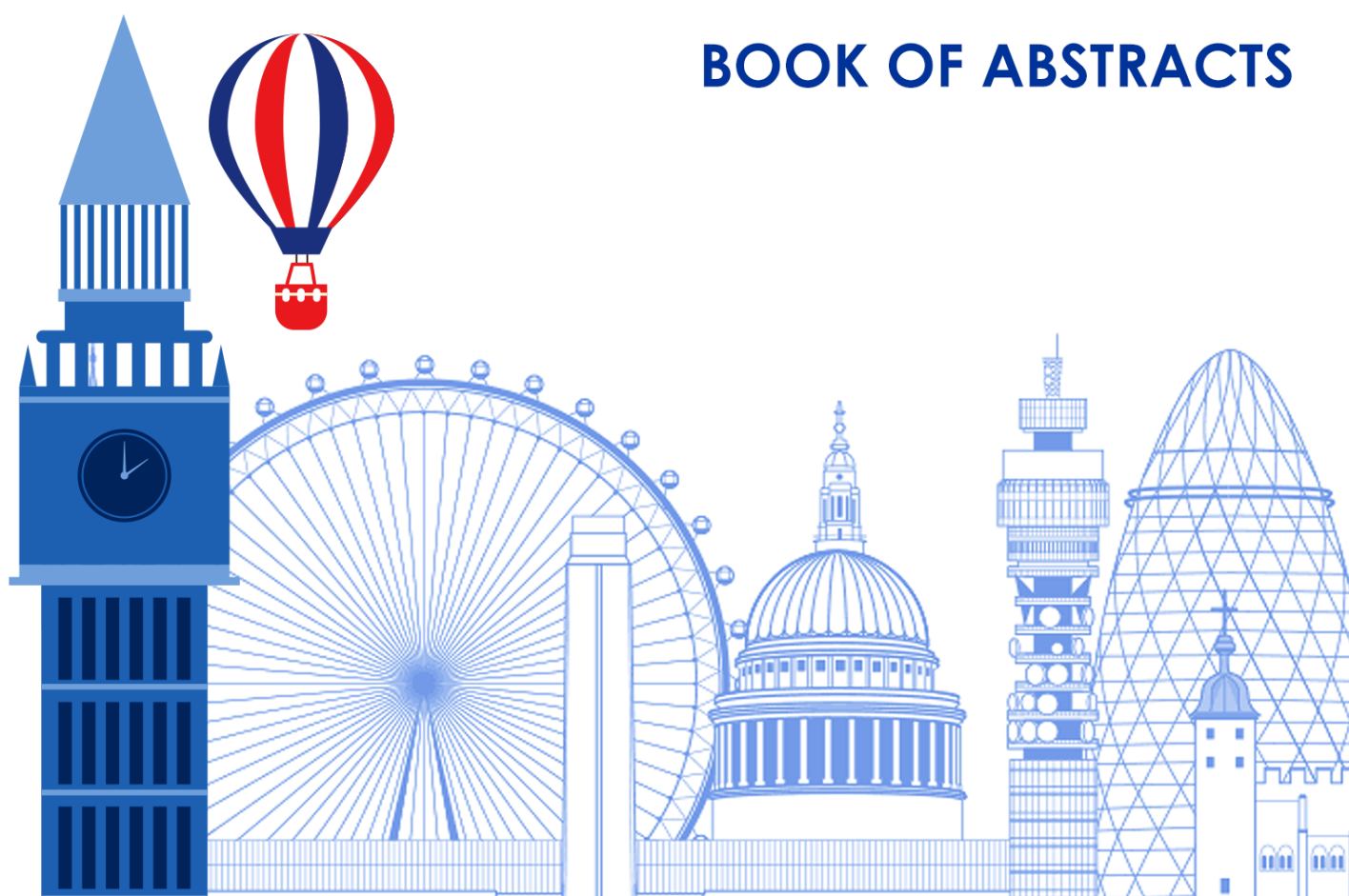
7–9th September 2017

University of Westminster
115 New Cavendish Street
London, W1W 6UW

icgl13.westminster.ac.uk

BOOK OF ABSTRACTS

CONTENTS—ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Plenary talks — Προσκεκλημένες ομιλίες	2
Oral presentations	5
Προφορικές ανακοινώσεις	84
Poster presentations	120
Γραπτές ανακοινώσεις	123

Από τον εθνικό στον μετα-εθνικό λόγο: Ανάλυση δεδομένων από μαθητικά γραπτά μεταναστών και προτάσεις γλωσσικής πολιτικής στο πλαίσιο της κριτικής γλωσσικής εκπαίδευσης

Αργύρης Αρχάκης

Πανεπιστήμιο Πατρών

Στην ανακοίνωση αυτή κινούμαστε στο πλαίσιο της κριτικής ανάλυσης του λόγου και διερευνούμε την οικοδόμηση γλωσσικών ταυτοτήτων από μετανάστες μαθητές αλβανικής καταγωγής στην Ελλάδα. Βασιζόμενοι στα πορίσματα της ανάλυσής μας και με αφορμή το ζήτημα της διδασκαλίας της ελληνικής σε μεταναστευτικούς πληθυσμούς στην Ελλάδα, καταθέτουμε στη συνέχεια ένα γενικό πλαίσιο προτάσεων γλωσσικής πολιτικής απαλλαγμένο από τις επιβολές του εθνικού λόγου.

Ξεκινούμε συζητώντας δύο ‘ανταγωνιστικούς’ μεταξύ τους λόγους, τον εθνικό ομογενοποιητικό και τον μετα-εθνικό αποδομητικό, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο επιδρούν στην διαμόρφωση των υπό μελέτη ταυτοτήτων (Blommaert and Rampton 2011). Για τη συστηματική διερεύνηση των γλωσσικών ταυτοτήτων, ως απότοκα των τοποθετήσεων των μαθητών/τριών στους λόγους αυτούς, χρησιμοποιούμε το αναλυτικό εργαλείο του *μηχανισμού κατηγοριοποίησης μελών* (Sacks 1992, Μακρή-Τσιλιπάκου 2014). Το υλικό μας αποτελείται από μαθητικά γραπτά λυκείου τα οποία αναφέρονται στις μεταναστευτικές εμπειρίες των μαθητών/τριών (Archakis 2014, 2016, υπό δημ.).

Διαπιστώνουμε ότι οι μαθητές του υλικού μας χρησιμοποίησαν στα γραπτά τους την κατηγορία *μετανάστης* στην οποία πρόσδεσαν τέσσερα κατηγορήματα τα οποία ανέδειξαν αντιπαραθετικά με την κατηγορία *πλειονοτικός* και, ειδικότερα, με το κατηγορήμα της πλειονοτικής ελληνικής γλώσσας, δηλαδή με τη γνώση ή την άγνοια της ελληνικής και τις συνέπειες που έχει (η γνώση ή η άγνοιά της) στην επικοινωνία με τους πλειονοτικούς. Τα πορίσματά μας επιβεβαιώνουν την κυριαρχία του εθνικού ομογενοποιητικού λόγου και την απουσία ‘συνομιλίας’ με τον μετα-εθνικό αποδομητικό λόγο που πιθανότατα θα παραχωρούσε χώρο και λόγο ύπαρξης στην αλβανική γλώσσα.

Λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της ανάλυσής μας και εγείροντας το ζήτημα της διδασκαλίας της ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας σε μεταναστευτικούς πληθυσμούς στην Ελλάδα, περνούμε στην κατάθεση προτάσεων γλωσσικής πολιτικής. Πυρήνας του προβληματισμού μας είναι η θέση ότι στο πλαίσιο της κριτικής γλωσσικής εκπαίδευσης, κεντρικός στόχος θα πρέπει να είναι η άρση της άδικης επιβολής της μονογλωσσικής και μονοπολιτισμικής ομοιογένειας σε δίγλωσσους και πολύγλωσσους μετανάστες μαθητές (βλ. Piller 2016). Επιχειρώντας να συμβάλουμε, προκαταρκτικά και προγραμματικά, στη διαμόρφωση μιας γλωσσικής και

εκπαιδευτικής πολιτικής που αποσκοπεί στην άρση της άδικης αυτής επιβολής της μονογλωσσικής και μονοπολιτισμικής ομοιογένειας, επιχειρούμε, υπό το πρίσμα ενός μετα-εθνικού λόγου, διαφορετικές από τις παραδοσιακές προσεγγίσεις σε κεντρικές έννοιες όπως η γλώσσα, το γλωσσοδιδακτικό πρότυπο, αλλά και η διαπολιτισμική εκπαίδευση.

Archakis, Argiris (υπό δημ.). The representations of racism in immigrant students' essays in Greece: The 'hybrid balance' between legitimizing and resistance identities. *Pragmatics*.

Archakis, Argiris (2016). National and post-national discourses and the construction of linguistic identities by students of Albanian origin in Greece. *Multilingua: Journal of Cross-Cultural and Interlanguage Communication* 35(1): 57-83.

Archakis, Argiris (2014). Immigrant voices in students' essay texts: Between assimilation and pride. *Discourse & Society* 25(3): 297-314.

Blommaert, Jan & Ben Rampton. (2011). Language and superdiversity. *Diversities* 13(2): 1-20.

Μακρή-Τσιλιπάκου, Μ. (2014). Πρακτικές κοινωνι(ογλωσσι)κής κατηγοριοποίησης: Κατηγορίες μέλους. Στο G. Kotzoglou et al. (επιμ.), *Selected Papers of the 11th International Conference on Greek Linguistics*. Rhodes: University of the Aegean, 138-150.

Piller, Ingrid. (2016). *Linguistic Diversity and Social Justice: An Introduction to Applied Linguistics*. Oxford: Oxford University Press.

Sacks, Harvey. (1992). *Lectures on Conversation*, 2 vols. Oxford: Blackwell.

Medieval and Early Modern Greek: more data, more clarity?

David Holton

University of Cambridge

The presentation will begin with a brief description of the aims and scope of *The Cambridge Grammar of Medieval and Early Modern Greek*, which is due for publication in 2018 (CUP). It will then focus on some selected morphological and phonological phenomena for which a considerable amount of data has been amassed in the course of this AHRC-funded research project. In very many cases the quantity of data permits more precise dating of innovative forms, more comprehensive and specific documentation of their geographical distribution, and a better understanding of the stages of development of key features. However, some issues concerning the historical evolution of Greek continue to defy explanation, in the absence of the right sort of data. In short, no amount of historical data from written sources can resolve some puzzling aspects of phonological and morphological change. But in general we now have a much clearer picture of the evolution of the Greek vernacular between the 11th century and circa 1700.

Production and on-line processing in children acquiring Greek as a second language

Theo Marinis

University of Reading

This talk will present a series of studies investigating how sequential bilingual (L2) children with Turkish as the first language and Greek as a second language produce and process sentences in real-time compared with monolingual (L1) children of the same age. The children took part in on-line production and comprehension tasks investigating phenomena within the nominal (articles, pronouns, gender) and verbal domain (subject-verb agreement). The results demonstrate that although L2 children make a lot of production errors, they are capable of using morpho-syntactic cues for predictive processing. The studies on Greek as L2 will be compared to studies with English and Dutch as L2. This cross-linguistic comparison will demonstrate how the properties of the L2 linguistic system affect the language acquisition process.

ORAL PRESENTATIONS

The Greek language in the American International School

Evdoxia Adelfopoulou & Filiana Zafiriadou

Pinewood American International School

“Pinewood” is the American - International School of Thessaloniki, Greece. Our program covers all 3 divisions, EYP, Elementary and Secondary. Besides the fact that all courses are in English, we offer Greek as the host country language to all grades, from K-12.

Elementary students are divided into 2 groups, Natives and Internationals. The philosophy of Greek Language Native Program is to provide students with a learning experience that promotes Greek language. The main source is the Greek curriculum. Students learn the language through situations of everyday life and compare it with the English language. They are taught how a word’s etymology helps to its understanding and spelling.

The program’s aim for the Internationals, focuses on the overall understanding of structure of the Greek language. Students learn to read, write, communicate in every day Greek. The Greek language’s structure gives teachers the flexibility to modify their curriculum, to meet the needs of a multicultural student body. The greek words’ etymology helps them find connections between their native language and the Greek one. In Secondary, the aim is to develop the students’ linguistics skills in all areas of the Greek language, reading, speaking, listening and writing. In reading, students are exposed to a variety of different texts, through which they learn various ways to express the same meaning, due to the richness of the Greek vocabulary. Consequently, they become more familiar with every day conversation and real life situations. In writing, the standard form of grammar rules helps the students to easily and safely express their thoughts and ideas about different topics.

The teaching values and history of the Greek language is part of the education in Pinewood, which addresses the development of the whole individual, intellectually, morally, socially and physically.

Investigating the learnability of uninterpretable features with advanced adult L2 Greek learners

Eleni Agathopoulou & Terpsi Danavassi

Aristotle University of Thessaloniki

According to the Interpretability Hypothesis (IH, Tsimpli and Dimitrakopoulou, 2007), post-childhood L2 learners have access to the principles and operations of UG but cannot learn abstract features of lexical items which are uninterpretable at the Logical Form (LF) of the language faculty (e.g. grammatical gender), if these features do not exist in the L1. No learnability problems are anticipated regarding interpretable features. While some studies support IH, others do not (Agathopoulou et al., 2012; Chondrogianni, 2008; Dimitrakopoulou et al., 2004).

We investigated L2 Greek articles produced by L1 Georgian, English and Albanian adults who had lived in Greece for a long time and were first exposed to Greek after puberty. All participants were advanced/very advanced in Greek, as attested by an independent proficiency test. Greek distinguishes between definite and indefinite articles which inflect for gender, number and case. Agreement is always required between the noun, the adjective and the determiner. Georgian has no grammatical gender or articles, save for a numerical sometimes used as an indefinite article. In English there are both definite and indefinite articles, yet no grammatical gender. In Albanian there are definite and indefinite articles and grammatical gender. Data were collected through three types of oral tasks: picture description, giving instructions and sentence repetition.

Results indicate that all learners (a) fared better at the definite than at the indefinite article, (b) the Albanians were the most successful and the Georgians the least successful in both article types, (c) expletive uses of the definite article posed problems for the English and the Georgians and (d) gender was problematic for the English and even more so for Georgians. These results seem to offer only partial support to the IH.

Greek discourse markers in written production of L2 learners

Anastasia Ampati¹ & Freideriki Tsiamouri²

¹Intercultural Education Primary School of Palaio Faliro, Athens ²Educator

Η ανάπτυξη του γραπτού λόγου αποτελεί την απαιτητικότερη δεξιότητα κατά την εκμάθηση μιας δεύτερης/ξένης γλώσσας. Στην παρούσα ανακοίνωση θα διερευνήσουμε μια όψη της κειμενικής συνοχής, συγκεκριμένα τους κειμενικούς δείκτες, όπως αποτυπώνονται σε ημιελεύθερες γραπτές παραγωγές αλλόγλωσσων μαθητών.

Τα γραπτά συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος «Εκπαίδευση αλλοδαπών και παλιννοστούντων μαθητών». Στην έρευνα συμμετείχαν 90 μαθητές (58 αγόρια και

32 κορίτσια) από 51 σχολεία σε όλη την Ελλάδα, οι οποίοι φοίτησαν στις ΤΥ (Τάξεις Υποδοχής) από το Νοέμβριο 2012 μέχρι το Μάιο 2013. Οι μαθητές αυτοί ανήκαν σε προχωρημένο επίπεδο ελληνομάθειας (B1 και B2) και είχαν τακτική φοίτηση. Ο μέσος όρος παραμονής στην Ελλάδα ήταν 7,5 χρόνια, ενώ η μητρική γλώσσα τους ήταν διαφορετική. Παράλληλα, χρησιμοποιήθηκε μια ομάδα ελέγχου 90 φυσικών ομιλητών της ελληνικής, όλοι μαθητές της Δ', Ε' και Στ' τάξης του Δημοτικού.

Η ανάλυση των γραπτών των αλλόγλωσσων μαθητών έδειξε ότι: α) Η κειμενική συνοχή δυσκολεύει ιδιαίτερα τους μαθητές ακόμη και σε προχωρημένο επίπεδο ελληνομάθειας, β) σχεδόν σε όλα τα γραπτά απουσιάζουν οι απαιτούμενοι δείκτες συνοχής, ενώ χρησιμοποιείται συνεχώς ο σύνδεσμος «και». Η εικόνα αυτή καταδεικνύει ότι η πλειοψηφία των αλλοδαπών μαθητών στις ΤΥ αντιμετωπίζουν προβλήματα με το γραμματισμό και τις συμβάσεις του γραπτού ακαδημαϊκού λόγου και όχι με το αμιγώς γραμματικό σύστημα (Tzeveleku et al., 2013), αλλά και ότι αγνοούν τη σημασία της χρήσης των κειμενικών δεικτών (Τσιαμούρη, 2014).

Halliday, M.A.K. & Hasan, R. 1976. *Cohesion in English*. London: Longman.

Schiffrin, D. [1987] 1988. *Discourse Markers*. Cambridge: Cambridge University Press.

Tzeveleku, M., Giagkou, M., Kantzou, V., Stamouli, S. Varlokosta, S., Mitzias, I. & Papadopoulou, D. 2013. Second language assessment in the Greek educational system: the case of Reception Classes. *Glossologia*, 21: 75-89.

Τσιαμούρη, Φ. 2014. *Οι δείκτες κειμενικής συνοχής στο γραπτό λόγο αλβανόφωνων μαθητών: κατακτώντας τη συνδετικότητα στην ελληνική ως Γ2*. Μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

L2 gender processing: the role of lexical and syntactic congruency

Nikos Amvrazis, Giorgos Markopoulos & Georgia Fotiadou

Aristotle University of Thessaloniki

This paper investigates the way lexical and syntactic differences in L1 and L2 grammatical gender interact with gender processing in L2. More specifically, we explore the role of lexical and syntactic congruency with respect to gender in Russian (L1) and Greek (L2). Both languages use gender marking in order to classify nouns into one of three gender classes (masculine, feminine, neuter). However, due to the arbitrariness of grammatical gender, lexical congruency is assumed to be partial, i.e. there are nouns that do not share the same gender class in the two languages. Further, a partial overlap is also instantiated in Russian and Greek with regards to the syntactic means for gender realization. While both languages deploy postnominal suffixes to express gender in nouns (1a-b), Greek can additionally exploit prenominal determiners (1c). Finally, both languages mark gender on adjectival suffixes (2a-b).

- (1) a. kn'ig-a
book-FEM
- b. vivli-o
book-NEUT
- c. to vivli-o
the.NEUT book-NEUT
- (2) a. krasn-aja knig-a
red-FEM book-FEM
- b. kokin-o vivli-o
red-NEUT book-NEUT

A visual-world eye-tracking technique was used to explore potential effects and interactions of proficiency and congruency in L2 gender processing. The experimental design set the levels of lexical congruency (congruent vs. incongruent) and syntactic congruency (det vs. adjective) across the proficiency levels (upper intermediate vs. very advanced learners). In order to test whether lexical and/or syntactic congruency facilitate gender assignment in L2, we tracked eye fixations on four objects (3 critical and 1 filler) as the participants listened to wh-questions like “Where is [DET][ADJ][Noun]?”. The three critical objects could denote either (a) different-gender nouns, in which case the determiner could prime only one referent and thus act as a predictive cue, or (b) same-gender nouns, in which case the determiner was not informative for gender assignment.

Two modes of dative Case assignment: evidence from two stages of Greek

Elena Anagnostopoulou¹ & Christina Sevdali²

¹University of Crete ²Ulster University

This paper compares Classical Greek (CG) to Standard Modern Greek (SMG) datives and genitives and argues that CG datives and genitives bear **lexical case** assigned by overt or covert prepositions, while the SMG genitive, which has replaced the CG dative in ditransitives, is a **dependent case** in the VP-domain assigned by a configurational rule in opposition to a lower DP with dependent accusative or with nominative, a subcase of the general dependent case schema proposed in Baker 2015.

Firstly, we present evidence that dative and genitive in CG are lexical: (i) active ditransitive predicates have four case arrays, where cases align with different semantic roles: *goals* surface as dative, while *sources* and *possessors* are genitive. Thus, dative and genitive are lexically determined by the selecting verbs and are assigned by overt or

covert prepositions (McFadden, 2004 and Baker, 2015). The prepositional analysis receives strong support from the fact that complex verbs formed with prepositions inherit from them their dative assigning capacity yielding Dat-Acc ditransitives (Anagnostopoulou & Sevdali 2015). With the gradual loss of morphological dative from Greek (Humbert, 1930, Luraghi, 2003, Horrocks, 2007) ditransitives generalized the Gen-Acc pattern in SMG, along with a prepositional construction. Note the SMG pattern in (1).

(1) O Jiánis édose/eklepse/agorase tis Mariás/ s-ti Maria ena vivlio
 The John.nom gave/stole/bought.3.sg.act the Mary.gen/to-the Mary a book.acc

We provide arguments to treat the genitive in (1) as dependent case assigned in opposition to the structurally lower accusative: (i) IOs are assigned genitive *regardless* of their semantic role, i.e. whether they are goals (with ‘give’), sources (with ‘steal’) or beneficiaries (with ‘bought’). (ii) As expected from the dependent case approach, truly monadic predicates never take genitive arguments in SMG, cf. *I Maria pinai/ krioni* ‘Mary is hungry/cold’. (iii) Virtually all monotransitive verbs that took genitive and dative objects in CG now have accusative objects. We explore the implications of the proposed analysis with respect to dative/genitive-nominative alternations in passives, which were available in CG, (Conti 1998, Anagnostopoulou & Sevdali 2015) and are no longer possible in SMG, and we argue that they crucially relate to incorporation of the overt and covert prepositions introducing dative and genitive DPs into the selecting verbs, as a result of which DPs were allowed to escape the PP phase and undergo NP-movement (Alexiadou et al. 2014).

Neurolinguistic differences in Greek language processing

Georgia Andreou

University of Thessaly

Research on cerebral lateralization for language supports the idea that although for most people, all right-handers and most left-handers, the left cerebral hemisphere (LH) is dominant for language, the right cerebral hemisphere (RH) is also involved in certain components of language processing. Evidence for differential lateralization of language which derives both from clinical population and from brain intact individuals, suggests that the LH is predominantly specialized for syntactic and phonetic component processes of language, while orthographic and semantic components are more bilaterally mediated.

In view of the above, the aim of the present study was to investigate the participation of the left and right occipital and temporal lobes of 30 males and 30 females (mean age:21.5, SD 1.3 years) in performing rhyme and semantic tasks in Greek. The participants were asked to silently read and decide whether the words presented visually

rhymed or not or whether they had a semantic relationship, while electrodes were attached to either left occipital and temporal loci or right occipital and temporal loci. The method of Event Related Potentials (ERPs) was used, a method which provides a record of the brain's electrical activity during mental processing.

Our findings suggest a LH superiority for rhyme tasks on the part of males, lending support to previous studies which found a LH superiority in the processing of rhyme tasks and a left temporal lobe superiority during silent reading. In the semantic task, there was only a left temporal superiority and only on the part of males confirming previous findings that semantic components of language are more bilaterally mediated. Females generally showed a weaker pattern of lateralization for both language tasks than males, implying that probably quick maturational rates on the part of females influence the way they involve their LH and RH in the processing of language.

Efxaristo vs *thank you* in Cypriot Greek: native speakers' judgements

Spyros Armostis¹ & Marina Terkourafi²

¹University of Cyprus ²Leiden University

In Cypriot Greek (CG), both inherited [efxaristo] 'to thank', and [θechu], borrowed from English "thank you", are commonly found. According to Terkourafi (2011), [efxaristo] is used as a genuine expression of thanking, while [θechu] performs a variety of discourse functions, including conversational closings etc. However, preliminary indications from online data suggest that [θechu] can also do sincere thanking in contemporary interactions in CG.

To hone in on the contextual uses of these two terms and their interpretation and evaluation by native speakers of CG today, we experimentally manipulated the intonation (rising vs falling) of the terms in different situational contexts (high vs low imposition, familiar vs unfamiliar interlocutors) and elicited judgments about their evaluation by native speakers. Additionally, we examined the effect of adding a familiar address term (AT) to the two thanking items.

Our findings indicate a more positive evaluation of [θechu] in low imposition contexts, wherein it is judged as overall more friendly. Conversely, [efxaristo] is judged more favourably in high imposition contexts, where it is assessed as more sincere and, secondarily, more formal. The positive evaluation of both [efxaristo] and [θechu] is either way heightened by the addition of rising intonation and a familiar AT. Rising intonation and the addition of a familiar AT thus emerge as politeness markers in their own right — an interesting finding, pointing to the interface between intonation and im/politeness, an area on which research has only recently begun (Culpeper 2011).

Culpeper, Jonathan (2011). "It's not what you said, it's how you said it!": Prosody and impoliteness. In: Linguistic Politeness Research Group (eds.) *Discursive Approaches to Politeness*. Berlin: De Gruyter, 57–83.

Terkourafi, Marina (2011). Thank you, Sorry, and Please in Cypriot Greek: What happens to politeness markers when they are borrowed across languages? *Journal of Pragmatics* 43, 218–235.

Hate speech in online reactions to news articles in Cyprus and Greece

Stavros Assimakopoulos¹ & Fabienne H. Baider²

¹University of Malta ²University of Cyprus

In this talk, we will present some of the results obtained for Cyprus and Greece under the auspices of the EU-funded C.O.N.T.A.C.T. project (reportinghate.eu), which encompasses research on online hate speech in multiple EU countries. On the basis of keywords that are prone to triggering xenophobic and homophobic/transphobic remarks, we collected news articles published during a six-month period in 2015 and 2016 using a webcrawler (<http://emm.newsbrief.eu/>) and manually classified their associated comments (posted online, either on the respective news portals or on Facebook) in terms of polarity, implementing a CDA approach that is informed by corpus linguistics methods (Baker et al. 2008). In our talk, we will focus on in/directness through the use of metaphors, irony and humour in the collected data, while comparing them to the results yielded for other EU countries. From a methodological perspective, an interesting upshot of our analysis is that, in the particular context of hate speech, indirectness presents a serious challenge that can compromise a researcher's reliance on computational methods for an automatic classification of the relevant comments, much like varying orthography (lack of tones, use of Greeklish, etc.) can be shown to present problems for automatic sentiment analysis of online data in Modern Greek in general. All in all, our qualitative analysis revealed that articles containing the keyword "ΛΟΑΤ" (LGBT) seem to trigger stronger hostility than all other keywords related to both homophobia/transphobia and xenophobia in the Cypriot context, while in the Greek one it was articles with keywords related to migrants that triggered hate speech in a more pronounced way. We will suggest that this difference can be explained by specific circumstances of the period in which this collected data was produced as well as the broader social context in the two countries.

Baker, Paul et al. 2008. 'A useful methodological synergy? Combining critical discourse analysis and corpus linguistics to examine discourses of refugees and asylum seekers in the UK press,' in *Discourse and Society* 19(3): 273-306.

Intonation and diachrony: how Turkish and Italian shaped regional Greek dialects

Mary Baltazani, Joanna Przedlacka & John Coleman

University of Oxford

We seek to expand the field of historical acoustic studies by examining the diachronic development of intonation. We investigate how contact between ethnic groups influences suprasegmental aspects of regional dialects of Greek, which to our knowledge, has not been attempted. This exciting new avenue of research combines data-driven mathematical modelling of the f_0 shapes of intonational melodies with the insights from traditional diachronic investigations and the Autosegmental-Metrical intonational model, based on archival recordings. This method allows us to capture the range of variability present in corpora of naturally occurring speech and extrapolate to determine the shapes of intonational melodies in the past.

Our data provides evidence of Turkish influence on Asia Minor Greek (AMG) and Italian influence on Cretan Greek (CG). Specifically, a preliminary investigation based on a small sample of naturally occurring data shows a strong similarity between Turkish and AMG patterns of continuation rises, which end in a fall followed by a final rise. In Standard Modern Greek (SMG) this initial fall is missing. A statistical analysis of the intonational variation in the shape parameters of sentence-final rising intonation in these three varieties confirms that AMG examples indeed cluster with Turkish rather than SMG. More strikingly, four centuries after the end of the Venetian occupation (1204-1699), Italian influence remains evident in the CG intonation of declaratives: while in SMG declaratives the final fall occurs after the utterance nucleus, in both CG and Italian this fall starts well before it.

These results promise to shed light on questions about the role of long-term language contact in intonation change, the rate of this change, the time span of the contact influences, as well as the aspects of intonation that are subject to variation.

Stress in Greek? A re-evaluation of Ancient Greek accentual typology

Roberto Batisti

Università di Bologna

It is well known that Greek underwent a major change in its accentual typology in the passage from classical to post-classical phase, shifting from a pitch-accent system to the stress accent still attested by the modern language. On the other hand, different attempts (Allen 1973, Devine and Stephens 1994, David 2006) to identify some kind of stress element in Ancient Greek – either connected to the accent, or independent from it – have so far been controversial.

As a consequence, in Greek historical linguistics it is usually assumed that segmental sound changes typically associated with stress – fortition in stressed context vs. lenition in unstressed context, syncope of unstressed vowels, etc. – were unlikely or impossible. Proposed sound laws which pointed to the position of the accent as a conditioning factor have accordingly been rejected.

However, crosslinguistic research on accent typology (see e.g. Van der Hulst 2011 for a concise overview) has largely surpassed the simplistic dichotomy between ‘pitch’ and ‘stress’, presenting instead a much more nuanced picture in which intermediate types are quite possible. In addition, I show that several accent-driven sound changes must be accepted already for pre-classical Greek. On the strength of this evidence, I propose that the rôle of accent in Ancient Greek historical phonology should be redefined.

Allen, W.S., *Accent and Rhythm. Prosodic Features of Latin and Greek: a Study in Theory and Reconstruction*, Cambridge 1973.

David, A.P., *The Dance of the Muses. Choral Theory and Ancient Greek Poetics*, New York-Oxford 2006.

Devine, A.M. and Stephens, L.S., *The Prosody of Greek Speech*, New York-Oxford 1994.

Van der Hulst, H., ‘Pitch accent systems’, in M. van Oostendorp (ed.), *The Blackwell Companion to Phonology*, Malden-Oxford 2011, 1003-1027.

Number in Pontic Greek spoken in Georgia

Svetlana Berikashvili¹ & Irina Lobzhanidze²

¹Tbilisi State University ²Ilia State University

The paper presents an empirical study in domain of grammatical number in PG as spoken in Georgia, based on the corpus data, collected through several fieldwork periods in Pontic-speaking community of Georgia (by Evgenia Kotanidi, Stavros Skopeteas and Svetlana Berikashvili 2005, 2016) and available via the TLA archive.

The understudied variety of Pontic is a good candidate as a case study for language-contact considerations, as it has always been in typologically different multilingual environment. The cross-linguistic influence of contact languages, those of concatenative morphology (Turkish, Georgian) and those of non-concatenative morphology (Russian, Standard Greek) always caused the changes while transferring single words or constructions, and stimulated different processes in the language.

The discussed topics cover such issues as: a) number values; b) the forms of marking the number, including different inflection and marking of the noun phrase; c) the cases of the alteration of the gender in the plural, based on animacy distinction; d) nominals involved in the number system; e) existence of peculiar PG number formatives, including collective suffix *-and* for nouns and inclusive/exclusive formatives *-me/-mes*

for verbs; f) agreement in number, including nominals and agreement of the verb with subject noun phrase.

The paper mostly focuses on the directly PG features, which differ from SG and which show some kind of the influence of contact languages, including the morpho-syntactic role of the animacy hierarchy that triggers case syncretism and neutralization of gender in plural nouns; and on which depends agreement of the verb with subject number.

Subsequently, the novelty of the presentation is that it presents the data of an understudied variety of Pontic Greek, as currently spoken by Pontic-speaking community of Georgia and it underlines some characteristic features of Pontic from different point of view.

Object metaphor in Nikos Kazantzakis' text of "Journeying. Russia"

Olga Bobrova

Lomonosov Moscow State University

The article analyses the peculiarities of metaphor in Nikos Kazantzakis' text of "Journeying. Russia".

The metaphor as a comparison and a collation of two concepts belonging to different spheres of human knowledge and experience is widely appreciated as universal way of research, codification and categorization of the reality. The language metaphor reflects stable and conventional logical connections, as well as thinking peculiarities of a language community. Individual metaphors reflect the author's worldview.

The present article analyses the peculiarities of the individual metaphor of "Journeying. Russia" by virtue of the semantics of lexical items used in the metaphor. Thus, the object of analysis are the metaphorical shifts based on lexemes of object semantics, their function in the text and their relation to macro- and microcontext.

It is hoped that the results of the analysis reveal the distinctive types of metaphorical shifts in "Journeying. Russia", their role in Nikos Kazantzakis' individual style and conceptual system.

Profiling Greek teachers: dictionary use

Elina Chadjipapa¹ & Eleni Papadopoulou²

¹Democritus University of Thrace ²Hellenic Open University

The Greek bibliography concerning the dictionary use concludes that dictionary use strategies and their integration in the educational program are necessary for acquiring dictionary culture (Anastasiadi-Simeonidi & Mitsiaki, 2009; Gavriilidou 2014; Chadjipapa,

Papadopoulou, 2016). Hadebe (2004) asserts that “by training teachers to be good users themselves, it is envisaged that they could pass these skills on to students and eventually to society in general”.

The present work attempts to investigate (i) the profile of Greek teachers by studying their reference skills awareness in dictionary use and (ii) if they have ever attended a training program related to dictionary use strategies. 200 teachers who are teaching both in elementary and secondary Greek public school were asked to fill the S.I.D.U.

Αναστασιάδη-Συμεωνίδη Α. & Μητσιάκη, Μ. (2009). Η χρήση των μονόγλωσσων λεξικών στη διδασκαλία της ελληνικής ως ξένης γλώσσας: μία διδακτική εφαρμογή». Πανελλήνιο Συνέδριο «Η διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας ως Πρώτης/Μητρικής, ως Δεύτερης/Ξένης, Νυμφαίο, 4-6 Σεπτεμβρίου 2009. <http://linguistics.nured.uowm.gr/Nimfeo2009/praktika/files/down/Paraskeui/aithusa2/anastasiadiMitsaki.pdf>

Chadjipapa, E., Papadopoulou, E., (2016). Investigating Greek student’s dictionary use strategies. (peer reviewed),

Gavriilidou, Z. (2014). User’s abilities and performance in dictionary look-up. In Lavidas, N. Alexiou, T & A. Sougari, Major Trends on Theoretical and Applied Linguistics Vol. 2, (peer reviewed), 41-52

Hadebe, S. (2004). Improving Dictionary Skills in Ndebele. *Lexicos*, 14, 89-104.

Legitimation strategies in the Greek paradigm: a comparative analysis of Syriza and New Democracy

Dimitrios Chaidas

University of Edinburgh

Joining previous research on multimodal legitimation (e.g. Van Leeuwen, 2007; Mackay, 2013, 2015), this study examines the multimodal and non-multimodal strategies two Greek political parties, New Democracy (ND) and Syriza used to legitimate the candidacy of their president for the parliamentary election of September 2015. Two methods are triangulated; Mackay’s (2015) framework for multimodal legitimation analysis and two Corpus Linguistics tools, keywords analysis and concordances. The findings suggest that Syriza’s discourse was predominantly emotional and orientated to the projection of Alexis Tsipras’ moral superiority. As for ND, instrumental rationalisation was broadly exploited for its legitimation which was also boosted by nationhood signs. Considering Syriza’s effort to link September’s election with January’s and July’s ‘hope’ campaigns, it is argued that it is this successful connection that secured Tsipras’ third win. Finally, it is suggested that the examination of perspective and, generally, the use of narratology can complement and enhance multimodal legitimation research.

Reinventing heritage language learning through flexible multilingual practices

Maria Charalambous

Goldsmiths University of London

Recent research highlights the need to move away from traditional monolingual approaches to heritage language learning. Instead, it suggests investing in meaningful inclusion of the learners' multilingual practices, multi-literacies and hybrid identities from their everyday lives contexts (Lytra and Martin, 2010). Complementary schools in the UK have a strategic position vis-à-vis society at large; responding to diversity and fluidity of a transnational society they provide the ground for cultures and languages to come in contact. Drawing on my doctoral research, I use a sociocultural lens to interpret literacy practices around texts, cultural artifacts, activities, and concepts in complementary school classrooms. More specifically, in this paper I examine the potential contribution of syncretic literacy practices (Gregory et al. 2004) within flexible multilingual pedagogic approaches.

Taking a case study approach, my study focused on 12 to 13-year-old students in two year 6 classes in a Greek Complementary school in London. In this presentation, I reflect on findings relevant to the research question: "How are teaching and learning practices in Greek heritage classrooms enacted in the diasporic setting in London?" Insights were gained through ethnographic methods: interviews, observations, audio and video recordings, and reflections provided by the participants throughout the research process. Data portray how the participants drew from their everyday life contexts and negotiated their linguistic and cultural practices through creative and critical processes. The teachers, the students and the insider researcher worked collaboratively in communities of practice. Through participation in authentic activities they co-constructed new literacies practices which they shared with their communities of contact. My research highlights the need for complementary schools to become flexible and safe spaces; to redesign their pedagogical approaches in order to give value to what learners do with literacies and languages in learning encounters.

Gregory, E., Long, S. and Volk, D., 2004. *Syncretic literacy studies: Starting points. Many Pathways to Literacy*. London: Routledge-Falmer.

Lytra, V. and Martin, P.W. eds., 2010. *Sites of multilingualism: Complementary schools in Britain today*. Trentham.

Developing evaluative categories for compound analysis

Chariton Charitonidis

University of Cologne

This paper explores the evaluation systems proposed by Caffi & Janney (1994), Martin & White (2005), and Author (2014), for defining a set of variables in the analysis of evaluative (attitudinal) compounds. The object of investigation are 64 Modern Greek compounds taken from Ralli (2007, 2013), e.g. *theonístik(os)* 'famished', 'starving' (*the(ós)* 'extremely' (lit. 'God') + *nistik(ós)* 'not having eaten'), *mávr(i) aghor(á)* 'black market', etc.

Caffi & Janney (1994: 355) proposed a set of emotive categories in context, i.e. 'positive/negative evaluation', 'social/spatial/temporal proximity', 'specificity', 'modality', 'volitionality', and 'quantity'. Martin & White (2005: 38) proposed a set of appraisal resources in language, i.e. 'engagement', 'attitude', and 'graduation'. Author (2014) proposed three socio-expressive features, i.e. 'measure', 'stance', and 'interpersonal' to address semantic operations in evaluative (attitudinal) compounds.

Psycholinguistic research uses the semantic variables 'valence' (emotional positivity), and 'arousal' (excitement, mood-enhancement) that intersect with these categories/features (Kuperman 2013). For instance, the variable 'valence' corresponds to a large extent to 'positive/negative evaluation' in Caffi & Janney (1994), 'attitude' in Martin & White (2005), and 'stance' in Author (2014), etc.

In the lecture, the above-mentioned accounts will be examined in detail and a new system of evaluative (appraisal) categories will be proposed.

Caffi, Claudia & Richard W. Janney. 1994. Toward a pragmatics of emotive communication. *Journal of Pragmatics* 22: 325–373.

Kuperman, Victor. 2013. Accentuate the positive: Diagnostics of semantic access in English compounds. *Frontiers in Language Sciences* 4(203): 1-10.

Martin, James & Peter White. 2005. *The Language of Evaluation: Appraisal in English*. Basingstoke & New York: Palgrave Macmillan.

Ralli, Angela. 2007. *Η σύνθεση λέξεων [Compounding]*. Athens: Patakis.

Ralli, Angela. 2013. *Compounding in Modern Greek*. Dordrecht: Springer.

The phonetics and phonology of focus in Greek

Anastasia Chionidou¹, Argyro Katsika² & Amalia Arvaniti³

¹Aristotle University of Thessaloniki ²University of California, Santa Barbara

³University of Kent

This study examines the three accents used in focal position in Greek declaratives: H* (used for discourse-new information), L+H* (used for contrastive focus) and H*+L (which indicates the information should have been in the common ground).

Speakers (N = 13) read mini-dialogues designed to elicit the three accents in phrase final position. In 18 dialogues the accents were examined as a function of phrase length (one-word vs. multi-word) and stress location, using the test words [laðoˈlemono] “oil-and-lemon-sauce”, [lemoˈnaða] “lemonade”, and [ɣalaˈna] “blue”. In another 9 dialogues [malama] “gold” was used to elicit the accents in three tonal crowding conditions, with 0, 2, or 4 syllables between the focal accent and the one immediately preceding it. For each test word, the interval between the onset of the antepenult and the offset of the ultima was marked, and its F0 was extracted using Praat. Nonlinear time warping was used to compute the normalized alignment of the F0 signals that corresponded to each condition.

The results show systematic differences between the three accents in the alignment and scaling of the pitch peak. Further, the data show consistent differences in the realization of the tonal targets that depend on the greater (not just the immediate) context, as well as extensive speaker-specific variation and non-localized effects on the F0 trajectory.

The systematic production of different F0 shapes in response to prompts yielding different pragmatic meanings supports the analysis of Greek as having three focal accents for declaratives, H*, L+H* and H*+L. Phonetically, the results show that accents can be eminently variable across contexts and speakers, and may involve non-localized effects, a finding that runs counter to models that examine only local F0 targets. Overall the results point towards a view of accents as distributions of values rather than as invariable prototypes or sets of discrete “allotones”.

The evidential basis of future tense

Michael Chiou

Metropolitan College

The lack of symmetry between future tense and futurity suggests that the former is not used merely to locate an event at a future time but critically to encode that the proposition expressed at the utterance time will be true at a subsequent time (henceforth ‘prospective reading’). In Greek prospective readings are typically associated with *tha*

followed by [+perfective], [-past]. Paradoxically though, according to current literature (Giannakidou 2009, 2012) the semantic meaning of *tha* [+perfective], [-past] only encodes an open forward looking interval and therefore it is underspecified for a prospective interpretation.

In this paper, it is argued that this prospective reading is evidential in nature and it is triggered only when the speaker possesses adequate evidence about how the actual world will turn out to be in the future. What is more, it is suggested that the prospective reading arises as a generalised presumption from the lack of further specification to the lack of need for it given a mutual knowledge about how language is used.

By putting forward that evidence is what narrows down the temporal domain and triggers future prospective readings this proposal adds up to the arguments that, at least for Greek, future tense is subsumed under evidentiality. Moreover, this line of analysis may also offer an explanation for the morphological asymmetry between past and future in Greek by suggesting that the difference between past and non-past is one of time whereas the difference between non-past and future is one of evidentiality and/or modality.

Giannakidou, Anastasia (2009). The dependency of the subjunctive revisited: temporal semantics and polarity. *Lingua*, 120: 1883-1908.

Giannakidou, Anastasia (2012). The Greek future particle as an epistemic modal. In Z. Gavriilidou, A. Efthimiou, E. Thomadaki and P. Kambakis-Vougiouklis (Eds.), *Proceedings of 10th ICGL* (48-61) D.U.TH.

The pragmatics of Modern Greek food blogs

Maria Chondrogianni

University of Westminster

In this paper we explore the morphosyntactic and pragmatic characteristics of Modern Greek food blogs. Food blogs provide examples of discourse within a community, often with a personal component and elevated evaluative characteristics.

Blogs are a hybrid genre of Computer Mediated Communication (CMC), which mixes elements from various discourse types (Diemer and Frobenius 2013). They have unique characteristics as a conversation medium, as they allow for the creation of a community, if the author so wishes (by allowing comments to be submitted to their blog), so that readers can provide comments on a particular entry (Herring et al., 2004). Authors might adopt a topic-centred style or an author-centred style (Herring et al 2013), which reflects by analogy the diary-style and filter-style content, as described by Herring (2005).

The Pragmatics of CMC is identified by Herring et al. (2013) as consisting of “three kinds of phenomena: 1. classical core pragmatic phenomena (e.g. implicature, presupposition, relevance, speech acts, politeness); 2. CMC specific phenomena (e.g. emoticons, nicknames, ‘Netspeak’); and 3. CMC genres or modes (blogs, SMS, wikis chat etc)”.

We focus on classical core morphosyntactic and pragmatic differences between topic-centred and author-centred food related blogs. Our corpus includes twenty Modern Greek (or Modern Geek and English) food blogs, with My Little Expat Kitchen, Majeriko, The Foodie Anarchist, The Tasty Other, Pandora’s Kitchen, Aroma Vanillias, Tante Kiki, Bread and Tea, Cook with me, and Real Family Food being among them.

Following a qualitative and quantitative analysis, we demonstrate that:

- Topic-centred food blogs we considered have in common the use of special technical food vocabulary as well as blog specific terminology. Instructions are often illustrated by pictures (and more rarely in our corpus by videos). Authors combine descriptions, evaluations and hedges, thus contributing to a perception of informality (results consistent with Diemer and Frobenius 2013). CMC specific characteristics, such as non-standard spelling applies, in particular to audiences’ comments. Authors might include CMC specific activities to encourage audience participation, including competitions. Indirect speech acts are used more often, a characteristic of politeness. With the majority of authors/ audience providing comments being female, it can be seen as consistent with Prados (2014) who assigns this characteristic to female bloggers who are in general less direct and hence more polite. Code switching confirms authority and mastery of the subject, with definitions rarely offered.
- Author-centred food blogs include cooking discourse combined with a personal component with increased evaluative characteristics. They regularly refer to non-food related matters (providing information on personal preferences, family celebrations, travel or cultural and local information), which prompt the readers to react. They often avoid direct instructions, preferring to use the first person plural (e.g. Tante Kiki), which could indicate a less addressee oriented approach; however, such indirect instructions appear more polite. When direct requests are used (e.g. My little Expat Kitchen) are often followed by 1st person explanations aimed to mitigate the force of the instruction.

Subject use in child heritage language: evidence from heritage Greek

Evangelia Daskalaki¹, Vicky Chondrogianni², Froso Argyri³, Elma Blom⁴ & Johanne Paradis¹

¹University of Alberta ²University of Edinburgh ³University College London

⁴Utrecht University

Linguistic phenomena at the syntax-pragmatics interface have been shown to be especially vulnerable in bilinguals (Sorace 2011). Bilinguals speaking different null-subject languages make pragmatically inappropriate uses of overt subjects in [-Topic Shift] contexts, where null subjects are felicitous, and/or overextend the use of preverbal subjects in wide focus contexts, where postverbal subjects are felicitous. This pattern has been replicated primarily with adult heritage speakers (Montrul 2004).

The aim of this study is to report novel data from a study on children learning Greek as a heritage language in North America. Two questions were addressed:

- i. Do Greek heritage children in North America differ from Greek monolingual children in the choice of subject pronouns and subject placement?
- ii. Are these differences associated with the syntax-pragmatics interface status of these structures?

Ninety-one six-to-fifteen-year-old children participated in the study. There were 32 Greek heritage children residing in New York, 19 children from West Canada, and 40 Greek-speaking monolingual children residing in Greece.

The elicitation task (partial adaptation of Argyri and Sorace (2007)) targeted both syntax-pragmatics contexts, i.e. [-Topic Shift] (TS) and Wide Focus (WF), as well as narrow syntactic contexts, i.e. *wh*-embedded interrogatives (EI) and Object Relatives (OR), where subjects are typically postverbal and not regulated by syntax-pragmatics conditions.

Results showed that the North American groups produced significantly more preverbal subjects in the WF compared to the EI and the OR contexts, whereas the monolingual group produced only postverbal subjects. The two North American groups also differed from the monolingual group in the proportion of overt subjects in the TS context. However, their performance in TS was significantly more target-like than in the other three contexts. These results indicate partial vulnerability at the syntax-pragmatics interface. Further linguistic and extra-linguistic factors affecting performance are discussed.

Intensification and deintensification in Modern Greek verbs

Angeliki Efthymiou

Democritus University of Thrace

This paper aims at examining the morphological means of intensification and deintensification in Modern Greek verbs. First, it will be shown that in Modern Greek deverbal verbs the meaning of intensification (and deintensification) is almost always expressed by prepositional prefixes or prefixoids: e.g. *para-cimáme* 'to oversleep', *scilo-varjéme* 'to be bored to death (*scilo-* 'dog'+ *varjéme* 'to be bored'), *kutso-vlépo* 'to see poorly' (*kutso-* 'lame'+ *vlépo* 'see'); see also Efthymiou (2016). Secondly, it will be demonstrated that in Modern Greek, the system of intensifying and attenuating morphemes has emerged via the processes of grammaticalisation (e.g. the prefixization of full lexical items like *scilo-* 'dog', *kutso-* 'lame', etc.) and refunctionalisation (e.g. the prepositional prefixes *iper-*, *para-*, which have developed evaluative meanings) or via borrowing (e.g. the MG colloquial intensive prefix *kara-* 'very', from the Turkish adjective *kara* 'black': *kara-tsekáro* 'to check very thoroughly'). Finally, it will be suggested that a) the diversity of evaluative derivational processes (e.g. *kutso-vlépo* 'to see poorly', *psilo-vlépo* 'to see a bit') is largely determined by linguistic factors (e.g. selectional constraints, differences in meaning, register, etc.), and that b) each evaluative morpheme under investigation relates to its base in a more or less idiosyncratic way (e.g. *iper-* expresses quantitative evaluation, *kara-* has an emotive/pragmatic meaning, etc.). The findings of this study are exemplified by reference to ca. 200 deverbal evaluative verbs, collected from two Modern Greek dictionaries (Triandafyllidis 1998; Babiniotis 2002) and electronic sources (Google).

Babiniotis, G. 2002. *Dictionary of Modern Greek*. Athens: Lexicology Centre.

Efthymiou A. 2016. Intensification and attenuation in Modern Greek evaluative verbs. Paper presented at the 37th Annual Meeting of The Department of Linguistics, Aristotle University of Thessaloniki, 12-14 May 2016.

Triandafyllidis Dictionary. 1998. *Standard Modern Greek Dictionary*. Institute of Hellenic Studies, Aristotle University of Thessaloniki, 1998.

The development of subject pronouns in Greek children learning English at preschool

Faidra Faitaki

University College London

The distribution of null and overt subject pronouns has been a prominent topic in bilingual (2L1) and second language (L2) research that investigates the effect of crosslin-

guistic influence in 2L1/L2 language acquisition. This study aimed to place the investigation in a novel context, English pre-primary schools in Greece, where Greek children are exposed to English as a Foreign Language (EFL) and develop bilingually. 76 children (29 English-Greek bilingual, 23 Greek monolingual and 24 English monolingual) between 3;2-5;8 participated in a study that explored their pronoun production using a novel design. Bilingual children were found to produce significantly more null and fewer overt subject pronouns in English than English monolingual children. Moreover, older bilingual children performed more target-like than younger monolingual children in the task. These findings suggest that crosslinguistic influence occurs from Greek to English, supporting the idea that language dominance plays an important role in determining the direction of influence and hint that language dominance might be more important than structural factors in the context of crosslinguistic influence. The fact that older bilinguals perform more target-like highlights that influence is a normal phenomenon during 2L1 development and does not impede the development of subject pronouns in either language in the long run.

«θέλεις huge sample για να φκάλεις valid statistical results»: a linguistic and conversational analysis of Cypriot Greek–English codeswitching

Constantina Fotiou

Against ideologically burdened claims for excessive use of English by Greek Cypriots, this paper provides a linguistic and functional analysis of Cypriot Greek (henceforth, CG) - English codeswitching by examining 40 hours of naturally-occurring conversations among Greek Cypriots, aged 10 to 55, recorded during 2008-2011.

This paper answers these questions:

- How frequent is the use of English in the conversations?
- What linguist forms does English take and what are their linguist functions?
- Is English inserted into a CG grammatical structure or is there alternation between structures of languages?
- Is codeswitching functional at the conversational level?

Data analysis is conducted at the linguistic/structural level, mainly using the work of Muysken (2000) and Backus (1996), and the conversational level, using Auer's (2009) conversation analysis framework.

Quantitatively, English use is limited. Codeswitching mainly takes the form of English insertions in a CG grammatical structure. Nouns and noun phrases are the most frequent intra-sentential switches, followed by bilingual compound verbs. These consist of a CG light verb bearing all grammatical inflections and an English non-finite verb.

At the conversational level, codeswitching is also insertional (Auer 2009); it does not challenge the predominance of CG. It can be discourse-related – especially when it takes the form of constructed dialogue and reiteration – or participant-related, which can index attributes of the speakers (ibid). The two are not mutually exclusive, as shown in selected extracts.

Auer, Peter. 2009. Bilingual Conversation. In Coupland, Nikolas & Adam Jaworski (eds.) *The New Sociolinguistics Reader*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 490-511.

Backus, Ad. 1996. *Two in One: Bilingual Speech of Turkish Immigrants in the Netherlands*. Tilburg: Tilburg University Press.

Muysken, Pieter. 2000. *Bilingual speech: A Typology of code-mixing*. Cambridge: CUP

Metaphorical conceptualization of immigrants in Greek and European mass media

Zoe Gavriilidou & Dimitrios Elaopoulos

Democritus University of Thrace

Metaphors, organized in superdomains and articulating scenarios, are a powerful tool in framing a given social or political event (Charteris-Black 2011, Johnson and Taylor 1981, Lakoff 2008). This paper studies how migrants and refugees are conceptualized in Greek and European Mass Media. The authors analyzed 100 extracts from the main Greek and European newspapers and also extracts from television news. The results show that the most frequent superdomains were *liquid-flow-wave*, *parasite*, and *asphyxia* schemes, and they were used to construct different scenarios about the meaning of the migration crisis. The research reveals differences in metaphor use between Greek and other European dailies covering the migration crisis and also differences according to the political orientation of the Media. The authors conclude that metaphor scenarios articulated a diverse discourse about the migration crisis that may manipulate readers by highlighting some aspects of the crisis and hiding some others.

Charteris-Black, J. 2011. *Politicians and rhetoric*, Palgrave MacMillan.

Johnson, J. T., and Taylor, S. E. 1981. "The effect of metaphor on political attitudes". *Basic and Applied Social Psychology*, 2: 305-316.

Lakoff, George 2008. *The Political Mind: Why You Can't Understand 21st Century American Politics with an 18th Century Brain*. New York: Viking.

Suffix borrowing: the neological suffix *-istan* in Modern Greek

Zoe Gavriilidou & Theodoros Koukos

Democritus University of Thrace

Το επίθημα *-ιστάν* απαντά σε παραδειγματική σειρά δάνειων τοπωνυμίων, και πιο συγκεκριμένα σε ονόματα συνήθως λιγότερο αναπτυγμένων ή οργανωμένων κρατών (Ουζμπεκιστάν, Αφγανιστάν, Κουρδιστάν, Πακιστάν, Τατζικιστάν, Κιργιστάν, Τουρκεμιστάν) της Ασίας ή περιοχών που ανήκαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Πρόσφατα στην ελληνική χρησιμοποιείται, στον προφορικό ως επί το πλείστον, αλλά και στο γραπτό λόγο σε μη επίσημα κείμενα ή σε τίτλους εφημερίδων για την παραγωγή σχηματισμών όπως οι εξής: *Ελλαδιστάν, φραπεδιστάν, καφριλιστάν, σπασαρχιδιστάν*, που έχουν ως βάση Νεοελληνικό λεξικό μόρφημα, δημιουργώντας περιληπτικά ουσιαστικά με αξιολογική (μειωτική) λειτουργία, για σκωπτικούς συνήθως σκοπούς ή ειρωνεία στο πλαίσιο συγκεκριμένων κοινωνιολέκτων.

Στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι αφενός να διερευνήσει κατά πόσο συντρέχουν οι θεωρητικές προϋποθέσεις ώστε να χαρακτηριστεί το *-ιστάν* δάνειο επίθημα και να περιγραφεί η ενδεχόμενη διαδικασία και τα στάδια δανεισμού του μορφήματος αυτού (Αναστασιάδη 1994, Thomason & Kaufman 1992, Thomason 2006) αφετέρου να περιγράψει το επίθημα. Για τον σκοπό αυτό, έπειτα από τη βιβλιογραφική ανασκόπηση και παρουσίαση του υλικού μελέτης, θα επιχειρήσουμε τη συστηματική περιγραφή και ερμηνεία του συγκεκριμένου επιθήματος, μελετώντας ενδελεχώς α) την ετυμολογία του, προκειμένου να απαντήσουμε στο ερώτημα αν η μειωτική σημασία ενυπήρχε στο *-ιστάν* ή αν δημιουργήθηκε στην ελληνική, β) τη γραμματική κατηγορία της βάσης καθώς και γ) τη σημασιακή οδηγία του επιθήματος.

Αναστασιάδη Α. 1994, *Νεολογικός δανεισμός της Νεοελληνικής*. Θεσσαλονίκη

Thomason S. and Kaufman T. 1992, *Language Contact, Creolization and Genetic Linguistics*. University of California Press.

Thomason, S. 2006, "Language change and language contact". In Keith Brown, ed., *Encyclopedia of Language and Linguistics*, 2nd edn. (Oxford: Elsevier), vol. 6: 339-346.

Towards a web-based platform for plotting, visualising and enriching diachronic semantic maps

Thanasis Georgakopoulos & Stéphane Polis

Université de Liège

Semantic maps aim at detecting cross-linguistic regularities and recurrent patterns in semantic structure (Haspelmath 2003). This method was initially applied to the grammatical domain, mostly in a synchronic perspective (with some exceptions, see, e.g., van

der Auwera & Plungian 1998). Recent research, however, has drawn attention to the lexical domain, showing that the model can also include lexical semantics (see, e.g., François 2008).

Intimately related to the semantic map method has been the issue of finding appropriate ways of creating those maps and of capturing visually the semantic regularities. Up until recently, the maps were plotted and drawn manually. However, Regier et al. (2013) showed that a good approximation algorithm exists for inferring semantic maps based on polysemy data. Elaborating on their method, this paper aims to demonstrate that information about the directionality and the weight of the edges can be automatically added, thereby providing valuable information regarding the paths of semantic extensions and their frequency. In order to illustrate the method, we take the example of the semantic extension of time-related lexemes (e.g. TIME, HOUR, SEASON, DAY) in Ancient Greek (8th – 1st c. BC) and Ancient Egyptian – Coptic (26th c. BC – 10th c. AD). Both languages give access to significant diachronic material, allowing us to trace long term processes of semantic change. The results of our diachronic investigations are then checked against databases giving information on synchronic polysemies (e.g., List et al. 2014). In doing so, we also assess the adequacy of the use of polysemy as a tool to investigate semantic change.

Haspelmath, M. (2003). The geometry of grammatical meaning: Semantic maps and cross-linguistic comparison. In: M. Tomasello (Ed.), *The new psychology of language*, Vol. 2 (pp. 211–242). Mahwah/ New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

List, J.-M., Mayer, Th., Terhalle, A., & Urban, M. (2014). *CLICS: Database of Cross- Linguistic Colexifications*. Marburg: Forschungszentrum Deutscher Sprachatlas

Regier, T., Khetarpal, N., & Majid, A. (2013). Inferring semantic maps, in: *Linguistic Typology* 17, 89-105.

Addressing adversaries in the Greek Parliament: a corpus-based approach

Marianthi Georgalidou, Katerina Frantzi & Giorgos Giakoumakis

University of the Aegean

In accordance with numerous studies highlighting aspects of political and parliamentary discourse that concern the rhetoric of political combat (Ilie 2001), verbal attacks and offensive language choices are shown to be a rather common choice in the context of a highly competitive parliamentary system such as the Greek (Tsakona and Popa 2011). In the present study, the analysis of excerpts of parliamentary discourse addressed to adversaries reveals not just aspects of the organization of rival political encounters but, aggressive and derogatory forms of speech that directly attack the integrity, the gender or other aspects of the identities of the addressees (Georgalidou

2016). Drawing on data from the official proceedings of parliamentary sittings, the present study investigates aggressive discourse within this context. The theoretical issues addressed concern the impoliteness end of the politeness/ politeness/ impoliteness continuum in the light of extreme cases of conflict in political/parliamentary discourse (Watts 1992; Christie 2005). Analysis is conducted within a corpus-based approach (Ädel 2010) of a corpus of Greek parliamentary speech developed at the Department of Mediterranean Studies Informatics Laboratory of the University of the Aegean. The corpus used consists of the minutes of the 182 plenary sessions of the year 2014, 144 plenary sessions of the year 2015 and 202 plenary sessions of the year 2016. The total size of the corpus is 20,466,176 words, with 7,395,673 words from the minutes of 2014, 5,435,784 words from the minutes of 2015 and 7,634,719 words from the minutes of 2016. Based on the analysis, we will discuss adversary parliamentary discourse and impoliteness, i.e. the unacceptable use of abusive linguistic forms that clearly exceed the limits of politic speech in contexts of expected political rivalry.

Greek imposters: verbal and pronominal agreement

Michalis Georgiarentis

National and Kapodistrian University of Athens

This paper aims at investigating verbal and pronominal agreement in Greek. More specifically, it is concerned with imposters in Greek, namely with third person DPs which are used to refer to the speaker or the addressee (1st or 2nd person reference), as defined by Collins and Postal (2012: 5):

'An imposter is a notionally X person DP which is grammatically Y person, $X \neq Y$.' Consider the following examples:

(1a) i siyrafis θa diekdikisume afto to dikeoma
the authors will claim-1PL this the right

(1b) i siyrafis θa diekdikisun afto to dikeoma
the authors will claim-3PL this the right
'The authors will claim this right.'

It has been claimed (see e.g. Dudley 2014 for Spanish) that reference to the speaker obtains with either 1st or 3rd person verbal agreement, i.e. there is no interpretive difference between the sentences with 1st and 3rd person agreement. What is more, while plural imposters and coordinate DPs with an imposter conjunct admit both types of pronominal agreement (i.e. 1st or 3rd person), it appears that the pronominal agreement must be identical to the verbal agreement in feature values:

(2a) i yonis θeorume tus eaftus mas tixerus
the parents consider-1PL the selves our lucky

'Parents consider ourselves lucky.'

- (2b) i yonis teorun tus eaftus tus tixerus
the parents consider-3PL the selves their lucky
'Parents consider themselves lucky.'

In the present paper we report the results of a grammaticality judgement task which was employed to investigate the agreement patterns of Greek imposters. In particular, the questionnaire was given to a number of monolingual adult native speakers of Greek who were asked to provide their judgements about sentences with imposter DP subjects, using a three point scale. The ultimate goal is to identify the degree of acceptability of plural imposters and coordinate structures with an imposter conjunct in Greek.

Collins, C & Postal, P. (2012). *Imposters: A Study of Pronominal Agreement*. Cambridge, Mass.: The MIT Press.

Dudley, R. (2014). Spanish imposters and verbal agreement. In C. Collins (ed.) *Cross-Linguistic Studies of Imposters and Pronominal Agreement*. Oxford: Oxford University Press, 42-70.

Annotating VMWEs in running text: a piece of cake or looking for a needle in a haystack?

Voula Giouli, Aggeliki Fotopoulou & Vasiliki Foufi

Institute for Language and Speech Processing

Multi-word expressions (MWEs) present a challenge not only to linguistic theory but also in most Natural Language Processing applications (Sag et al,2002, inter alii). In this respect, the existence of dedicated tools and resources is of paramount importance. The proposed paper presents a Greek corpus developed in the framework of a highly multilingual shared task that addresses verbal MWEs (VMWEs).

The overall endeavor was aimed at the development of harmonized Language Resources that could be used as a workbench for the development and evaluation of tools aimed at the automatic identification and classification of VMWEs in text across languages. For that purpose, common annotation guidelines for 19 languages were developed in order to build a "universal" framework of VMWE detection. In this respect, the challenge was to agree on and follow a set of commonly accepted principles and guidelines taking, however, the special characteristics of each language into account.

A number of phenomena, as for example, MWE substitutability, variability, and modifiability, already accounted for in the linguistic literature (Gross,1982), (Nunberg et al.,1994), (Mel'cuk,1995), were attested in the textual data hampering, thus, the identification and classification process

We will elaborate on the work performed the focus being on the annotation schema and its application to Greek, issues raised during the annotation process, our findings and the final results obtained so far.

Gross, M. 1982. Une classification des phrases figées du français. *Revue Québécoise de Linguistique*, 11:2, 151-185.

Mel'cuk, I. 1995. Phrasemes in Language and Phraseology in Linguistics. M. Everaert, E.-J. van der Linden, A. Schenk & R. Schreuder, eds, *Idioms. Structural and Psychological Perspectives*, Hillsdale, N.J. Hove: Lawrence Erlbaum Associates, 167- 232.

Nunberg, G., Sag, I., & Wasow, Th. 1994. Idioms. *Language* 70:491-538.

Sag, I., Baldwin, T., Bond, F., Copestake, F., and Flickinger, F. 2002. Multiword Expressions: A Pain in the Neck for NLP. LinGO Working Paper No.2001-03. In Alexander Gelbukh, ed., (2002) COLING-2002.

Lateral velarization in Istanbul Greek: acoustic evidence of phonological diffusion

Matthew Hadodo

University of Pittsburgh

Approximately 2,000 native Istanbul Greek (IG) speakers remain in Turkey. IG contains dialectal features unexplored in any major study, yet brief mentions of IG in the literature often misrepresent it as identical to the "Standard" (Kontosopoulos, 2008). The multilingual community's status as an indigenous minority group presents an opportunity to observe contact-induced variation within an endangered dialect.

While IG has experienced internally-motivated structural changes, extensive contact with Turkish has resulted in borrowings not present in other dialects. One example includes lateral velarization. Although Northern Greek varieties also demonstrate velarization before back vowels (Loukina, 2009), [ɬ] appears in additional phonetic contexts within IG. This sociophonetic study examines to what extent IG speakers produce the allophone [ɬ], and how their lateral production compares acoustically to that of Greek and Turkish.

As part of an exploratory ethnography conducted in Istanbul with 46 adults, tokens of [l] and [ɬ] were recorded from word lists containing /l/ in different contexts, as well as distractors. Midpoint F2 measurements were taken to determine levels of velarization among participants. Initial analysis reveals that while [ɬ] is produced in the expected vocalic contexts, it also appears in coda position before nasals and palatals in some utterances. F2 values also tend to hover below 1000 Hz. These data suggest that the Turkish phonological structure has been borrowed into the IG system and further expanded upon, with [ɬ] potentially in the process of replacing [l] as the phoneme.

Kontosopoulos, N. G. (2008). *Διάλεκτοι και ιδιώματα της Νέας Ελληνικής* (5^η εκ.). Αθήνα: Εκδόσεις Γρηγόρη.

Loukina, A. (2010). Towards the Acoustic Analysis of Lateral Consonants in Modern Greek Dialects: A Preliminary Study. In A. Ralli, B. D. Joseph, M. Janse and A. Karasimos, (Eds.), *Online Proceedings of the Fourth International Conference on Modern Greek Dialects and Linguistic Theory* (pp. 124–136). Chios

Gratuitous verbal violence on YouTube *à propos* a music video featuring nudity

Ourania Hatzidaki

Hellenic Air Force Academy

The present article analyses the reactions of YouTube commenters to the *Moonlight Avenue* video by French-born singer-songwriter Manu Chao and Greek actress (and Chao's partner) Klelia Renesi uploaded on the former's official channel on January 17, 2017, which includes underwater scenes of the two artists swimming in the sea completely naked. Even though the overall mood of the video is playful rather than sensual or pornographic, it triggered, on the part of the Greek male audience, intense verbal reactions with a sexual content targeted against, principally, Renesi, and, secondarily, Manu Chao. This commentary was in turn reacted against equally intensely by the video's female commenters, who came to, especially, Renesi's defence, characterizing male comments as uncalled-for and unjustifiably sexist and vulgar. A bitter verbal war ensued, with participants exchanging often gratuitous insults, now directed towards each other rather than to the video's protagonists.

Combining a variety of methodologies such as multimodal analysis, corpus linguistics and critical discourse analysis, we study the said commentary from a formal (lexicophraseological) and ideological viewpoint. Specifically, we look at how, amidst sharp altercations, participants unwittingly debate contentious notions such as sexism, machoism, puritanism/prudism, promiscuity etc., or argue on unresolved age-old binarisms such as public/artistic vs. pornographic nudity, verbal violence vs. freedom of expression, high- vs. low-brow culture, etc. Also explored are the highly interesting associations made by the commenters between sex on the one hand, and age, nationality, politics, fame, wealth, and appearance aesthetics on the other. Finally, we investigate the lexicophraseology of the comments, especially the commenters' argot vocabulary and humourous puns, and the manner in which such features contribute to the expression (or diffusion) of verbal aggression.

Jane, Emma A. 2014. "YOUR A UGLY, WHORISH, SLUT": Understanding E-bile. *Feminist Media Studies* 14(4), 531-546.

Code-switching in Palasa: in and out of Greek in southern Albania

Brian Joseph & Carly Dickerson

Ohio State University

In this case study, we explore the many factors that motivate codeswitching in the Greek-Albanian bilingual speech community of Palasa in Southern Albania. Working with Poplack's (1980) definition of codeswitching, as well as drawing on Myslín and Levy's (2015) work on meaning predictability, we provide an account of the transitions in and out of Greek in the speech of highly proficient bilinguals. We identify sites of codeswitching and map the paths of Greek and Albanian throughout a conversation. Our preliminary findings indicate that codeswitching in Palasa is fully consistent with the descriptive parameters that have been established for codeswitching in bilingual communities.

Furthermore, Palasa is located within the geographical boundaries of the Balkan Sprachbund, and thus as a site of local multilingualism, it offers the opportunity for the investigation of on-going language contact. This makes Palasa of particular interest for Balkan studies, because it offers a window in the present day into the local dynamics of language contact that mirror the historical situation in Balkan villages in the past. Due to the establishment of political borders and the creation of national standard languages, such situations of language contact in the Balkans are often said to be obsolete. However, we demonstrate that it is still alive and well at the village-dialect level.

Myslín, M. & Levy, R. (2015). Codeswitching and predictability of meaning in discourse. *Language* 91(4):871-905.

Poplack, S. (1980). Sometimes I'll start a sentence in Spanish Y TERMINO EN ESPAÑOL: Toward a typology of code-switching. *Linguistics* 18(7/8): 581-618.

Greeks as minorities in Ontario, Canada: The role of socio-economic status, attitudes, and motivation in heritage language acquisition and maintenance

Anny Joukoulia

Lebanese University

As a result of all the natural disasters, wars, economic need, the urge for a better life and other conflicts the world has lately been witnessing, the number of immigrants to Canada has increased. In the host countries those immigrants are considered minorities whose language and culture are constantly at risk of being endangered. Among those minorities are the Greeks in Ontario, Canada. This paper gives an overview of the Greek community in Ontario. It defines heritage language and other issues related to

it such as language maintenance, language loss, and language shift. Most importantly, it aims at showing the impact of individuals' socio-economic status (income, education, and occupation), attitude, and motivation on heritage language acquisition and maintenance especially among second, third and fourth generation immigrants. Data will be collected from first, second and third generation Greek individuals (15 from each generation) using a self-designed survey questionnaire. In addition to that, few people from different generations will be interviewed. The purpose of the data collection is to show that immigrants have different attitudes towards their native/heritage language and different motivations depending on their financial status, and other factors. Previous research suggests that individuals who have studied at Greek schools, have Greek mothers and/or fathers, and are involved in activities at Greek institutions/clubs show more positive attitude towards their heritage language and above all show more positive feelings towards their ethnic identity. In addition to that, the paper sheds light on the role of parents and other cultural or ethnic institutions in helping younger generations maintain and acquire their heritage language. Last but not least, the study examines how fluency and confidence in the heritage language result in self-esteem.

Evaluative reduplication in Modern Greek

Haritini Kallergi & Anastasios Tsangalidis

Aristotle University of Thessaloniki

Total reduplication (TR), in the sense of Stolz et al. 2011, is a device used in Modern Greek (MG) for the expression of either positive or neutral meanings in most of its occurrences (as in *μεγάλος μεγάλος, λέγε λέγε, κομμάτι κομμάτι*). On the other hand, non-prototypical reduplication (NPR), such as partial reduplication of the echo-word construction type (e.g. *παπάς ξεπαπάς, Βέφες Μέφες*), seems to correlate with the expression of negative emotions and evaluations (such as irony, indifference, rejection, scorn, indignation etc.). In view of similar considerations, it has been argued that TR in MG is to be regarded as an instance of expressivity only marginally; on the other hand, NPR in MG seems to encompass a range of devices (ideophones and reduplicative expressions involving (morpho)phonological distortion of the base), which are typical of expressive/evaluative mechanisms (see Zwicky & Pullum 1987 for some cases in English).

An interesting case to be examined involves loose reduplicative structures of the type X (ce) Y-x (where Y = a root belonging to lexemes of the marginal/slang vocabulary of MG and x = the derivational suffixes appearing in X). Attested examples include the following: *πιτσίνα-σκατίνια, σαδιστής και σκατιστής, Ποζίδης και παπαρίδης, σατανιστές και μαλακιστές*. The phenomenon is also known to occur in (informal) conversation frequently and in fact need not involve slang vocabulary at all (as in *Παπαδόπουλος και χαζόπουλος*).

The paper examines the details of the morphological processes associated with these formations and argues for the significance of particular properties correlating with expressivity; it is argued that non-prototypicality is itself an essential feature – and it is precisely the ingredients of non-prototypicality that will be determined.

Stolz, T., C. Stroh & A. Urdze. (2011). Total Reduplication: the Areal Linguistics of a Potential Universal. *Studia Typologica* 8. Berlin: Akademie Verlag.

Zwicky, A. & G. Pullum. (1987). "Plain Morphology and Expressive Morphology". *Proceedings of the Thirteenth Annual Meeting, Berkeley Linguistics Society*, 330-340.

The application of the "bar method" on the [±learned] variety in the Greek language

Penelope Kambakis-Vougiouklis

Democritus University of Thrace

In every empirical research the three main stages of design, implementation and processing of the results are normally identified. Main tools include the questionnaire, where Likert scales are widely used to measure respondents' attitudes; yet, there are shortcomings such as the range of the scale, e.g. lack of a medium choice in a 4-grade scale, as well as a difficulty of refining the difference between subdivisions, such as good, fairly good, quite good, and making them clear especially to less sophisticated participants.

In order to eliminate such shortcomings, Vougiouklis & Vougiouklis suggest the substitution of Likert scales with the bar (Kambaki-Vougioukli and Vougiouklis, 2008). More specifically, in every question we substitute the Likert scale with „the bar“ whose poles are defined with '0' and '1'. The /participants are asked to cut the bar at any point s/he feels expresses her/his answer to the specific question.

Obviously, in the case of the bar suggested here there is no need to demand from your pupils to try to distinguish verbally the difference between the grades of a scale. Furthermore, the use of the bar gives the initiative to the researcher to „escalate“ the answers without having to decide in advance how many grades s/he will finally need 3, 4, ...10... as to be able to identify the parameters and clarify the differences between the grades. The bar, in other words, gives access to a fuzzy attitude since it requires a mapping in the space 01 instead of a discreet answer 0 or 1.

As for the actual processing, a program of filling in a questionnaire on a computer such that the results will be automatically transferred for processing has been introduced by Nikolaidou and Vougiouklis (2017) eliminating data collecting and transferring time. The application has been implemented using Visual Basic and the data is being saved on a Microsoft Access Database. The application is based on "events" and an OleDbConnection is used to connect the program with the database.

References

On the basis of the [+ learned, neutral, -learned] continuum, as proposed by Anastassiadis- Symeonidis & Fliatouras (2004), this paper will investigate how the subjects feel about the degree of formality/ informality concerning key-words / phrases using the bar instead of a Likert scale. More specifically, a questionnaire will be delivered to informants assigned according to parameters including age, gender and educational background. Their spontaneous responses are expected to specify more satisfactorily than the conventional methods the position of + learned, neutral, - learned] along the continuum.

Anastassiadis-Symeonidhis A. & A. Fliatouras (2004). I diakrisi [logio] kai [laiko] stin ellhniki glossa. Orismos kai taksinomisi [The distinction [learned] and [folk] in the Greek Language. Definition and classification]. Proceedings 6th Int. Conference on Greek Linguistics, Rethymno: September 2003. University of Crete:

<http://www.philology.uoc.gr/conferences/6thICGL/gr.htm>

Kambaki-Vougioukli P., Vougiouklis T. (2008). Bar instead of scale,.Ratio Sociologica, 3,49- 56 Kambakis-Vougiouklis P., Nikolaidou P., Vougiouklis T. (2017). Questionnaires in Linguistics using the Bar and the Hv-structures, Studies in Systems, Decision and Control 66, Springer, 257- 266.

Introducing allofixes

Athanasios Karasimos

Academy of Athens

Several studies (Drachman, Kager & Malikouti-Drachman 1995, Pάλλη 2005) presented a few pairs of suffixes or prefixes, which are divided into two groups: (a) the pairs of suffixes with a different form, but they have almost the same semantical meaning, they are combined with the same-type bases and they usually appear in the same morphological environments, and (b) the pairs of suffixes associated with the same-type bases, but they always appear in different morphological environments due to some phonological properties and restrictions. Most of the suffix pairs of group (a.) co-occur and are combined with the same bases due their appearance in different historical phases of a language. Additionally, the suffixes pairs of group (b.) are mistakenly considered as allomorphs (Drachman, Kager & Malikouti-Drachman 1995).

In this research paper, we will present and analyse both suffix pairs categories. Nevertheless, the main aim of the analysis is to identify competitive suffixes that do not appear in the same morpho-phonological environment. For these pairs, the term *allofix* is introduced. Allofixes are defined as two suffixes that are different entries in the morpheme lexicon, with different phonological shape and properties, but they have similar

(almost identical) semantic properties, and they appear in different morphological environments, mainly because of morphological - and often phonological - restrictions. The allofixes are especially derivational (and inflectional) suffixes that are in complementary distribution. Nevertheless, there are very few exceptions due to different historical periods of the language and dialectal variations. Following the phonological restrictions by Μαλικούτη-Drachman & Drachman (1989) και Drachman, Kager & Malikouti-Drachman (1995) and mainly some morphological constraints, such as the blocking constraint (Aronoff 1976, Ράλλη 2005, Booij 2005), we will expand the analysis and justification of allofix presence on phono-morpho-semantic grounds taking some ideas from the properties of allomorphy (Karasimos 2011).

Aronoff, M. 1976. *Word formation in Generative Grammar*. Cambridge, MA: MIT Press.

Booij, G. 2005. Compounding and derivation: evidence for Construction Morphology. In W. Dressler et al. (eds.) *Morphology and its demarcations*, pp. 109-132. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.

Drachman, G., Kager, R. & Malikouti-Drachman, A. 1995. Greek Allomorphy: an Optimality Account. In M. Dimitrova-Vulchanova & L. Hellan (eds), *Papers from the First Conference on Formal Approaches to South Slavic Languages*, pp. 345-361.

Karasimos A. (2011). Computational Processing of Allomorphy in word derivation of Modern Greek. *Journal of Greek Linguistics* 11, pp. 286-292. Leiden: Brill Publications.

Μαλικούτη-Drachman, A. & Drachman, G. 1989. Τονισμός στα Ελληνικά. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα* 1988, σσ. 127-145.

Ράλλη, Α. 2005. *Μορφολογία*. Αθήνα: εκδόσεις Πατάκη.

Semantic factors of entity retrieval in Greek aphasia: evidence from category and size

Eleni Karka

National and Kapodistrian University of Athens

The Sensory/Functional theory has been used in neuropsychology to explain the category-specificity of semantic memory. It assumes that the identification of living entities differentially depends on visual/perceptual knowledge, while the ability to recognize nonliving entities depends on functional/associative knowledge. This research aims at the identification of semantic factors that may influence entity retrieval from the semantic memory of Greek aphasic patients.

Primary data were obtained by the Eginition Hospital in Athens. Thirty-five aphasic patients who have suffered cerebrovascular accident undergo the "Boston Naming Test" and the "Snodgrass & Vanderwart" naming test. A corpus of verbatim intermediate er-

ror responses produced by patients while they search for the elusive word was developed. Research assumptions divided into those based on the category (living vs. non-living entities) and those based on the size (large vs. small entities) were formulated.

Results indicate that research assumptions based on the category are in accordance with the Sensory/Functional theory, that is, living entities tend to be distinguished more easily on the basis of their sensory features (camel → this animal has two humps) while nonliving entities on the basis of their functional features (racket → tennis). The size of entities, however, plays an important role as regards the mechanism of entity retrieval. Living entities, independently of their size, are retrieved by patients with similar in size living entities (beaver € little bear). As for large nonliving entities, it is observed that there is a particular subset of the sensory features that seems to influence their retrieval (house → door).

In conclusion, size seems to be a hyper-category feature that affects both living and nonliving entities. In general, there is no universal mechanism of entity retrieval based on the category to which an entity belongs.

Questions asking for information: an expression of solidarity or distance

Vassiliki Karkantzou

National and Kapodistrian University of Athens

In this paper, we will examine the types and the forms of the questions asking for information which are used by female characters in Modern Greek Theater. Even if it is clear that questions aim primarily at the elicitation of information (Levinson 1983), our analysis, however, shows that an interrogative sentence, which has the form and the function of a question asking for information, is likely to serve some other function, such as reprimand, critique or challenge.

Questions seeking information usually focus on the speaker (self), meaning that the speaker states: "I do not know and I want you to let me know". However, our material also includes questions seeking information, which are targeted to the listener (other) and trigger the opening of subjects that generally enhance the conversation flow.

The capacity these questions have as to elicit an answer from the listener adds up to their interactive power, thus connecting them with identity building both on personal and interpersonal level. Based on this conclusion, through these questions, women identities are built on an axis of solidarity and compliance with the social standards (when located on the pole of the continuum leading towards the "other"), as well as on the axis of a dynamic-possessive identity, that influences others' identities (when located on the pole of the continuum leading towards the "self").

In accordance with the views of Burton (1980) and Piazza (1999), we believe that the dramatic text can be used to study speech analysis, since it is connected with human

interaction and it is actualized through dialogue. In fact, dramatic language material can be treated as “spontaneous”, therefore facilitating the study of speech analysis.

Burton, D. 1980. *Dialogue and Discourse: A Sociolinguistic Approach to Modern Drama Dialogue and Naturally Occurring Conversation*. London: Routledge and Kegan Paul.

De Ruiter, J.P.(ed) 2012. *Questions. Formal, Functional and Interactional Perspectives*. Cambridge. Cambridge University Press.

Piazza, R. 1999. Dramatic discourse approached from a conversational analysis perspective: Catherine Hayes's Skirmishes and other contemporary plays. *Journal of Pragmatics* 31: 1001 - 1023.

Steensig, J. & D. Drew 2008. Introduction: questioning and affiliation / disaffiliation in interaction. *Discourse Studies* 2008 10: 5 - 15.

Sacks, H., Schegloff E. A. & G. Jefferson 1974. A Simplest Systematics for the Organization of Turn - Taking for Conversation. *Language* 50: 696 - 735.

Abstract uses of the spatial prepositions *se* and *apo* in child-adult conversations

Demetra Katis, Kiki Nikiforidou & Chara Poulimenou

National and Kapodistrian University of Athens

The polysemy of spatial prepositions is well-recognized and moreover taken as attenuated in languages like Modern Greek with a relatively restricted set of such morphemes, whose very schematic meanings obtain more specific senses only in context (see e.g. Bortone 2010). We here contribute to the description and explanation of this polysemy by focusing upon the abstract uses of the two basic prepositions *se* and *apo* in the most natural type of discourse, i.e. child-adult conversations (60 hours from 1;8 to 4;0 years) (see e.g. Alexaki et al 2009 for their concrete uses). We describe the meanings of these prepositions in their overall constructional and pragmatic context. Findings show abstract uses of *se* (e.g. time, dative) to be richer and earlier relative to those of *apo* (e.g. time, cause), even though the latter seems more polysemous in adult Greek. We discuss implications of our data, for one, regarding theories of acquisition. We argue along with Rice (2003) that the developmental path towards all the more abstract uses is not guided by universal cognitive processes alone (e.g. metaphor) but also by language-specific patterns and discourse preferences for particular constructions. We also see our data as offering insights as to the semantic structure and historical development of these polysemous prepositions, without advancing direct parallels between ontogenesis and history.

Alexaki, Christina, Maria Kambanaros, and Arhonto Terzi. 2009. “On the Acquisition of Prepositions”. In *Selected Papers from the 18th International Symposium on Theoretical*

and Applied Linguistics, Anastasios Tsangalidis (ed.), 49–59. Thessaloniki: University of Thessaloniki.

Bortone, Pietro. 2010. *Greek Prepositions: From Antiquity to the Present*. Oxford: Oxford University Press

Rice, Sally. 2003. "Growth of a Lexical Network: Nine English Prepositions in Acquisition". In *Cognitive Approaches to Lexical Semantics*, Hubert Cuyckens, René Dirven, and John Taylor (eds), 243–60. Berlin: Mouton de Gruyter.

Time specifications as modifiers of the perfect infinitive in post-Classical/Early Byzantine Greek

Jerneja Kavcic

University of Ljubljana

The paper proposes a complement to a recent study which argues that, unlike the perfect indicative, the perfect participle and the pluperfect could be modified (in literary Koine) with time specifications of anterior events (e.g., "yesterday"; Crellin 2016: 241–242).

I first argue that in post-Classical/Early Byzantine period, the latter phenomenon also concerns the perfect infinitive. An example is the following declarative infinitive clause, which contains the time specification "on the third day of the month" (and the perfect infinitive *κατηντηκέσαι*): *γίνωσκ[έ] με τῆι τρίτῃ μηνὸς κατηντηκέσαι* "be informed that I arrived on the third day of the month" (P.Brem. 48, AD 118). My evidence comes from a corpus containing selected literary texts (1st–6th century AD, appx. 700.000 words) and all published non-literary papyri (from the same period). The construction investigated is first attested in lower registers (private letters) and later in higher registers. It is thus found in Theodoret (e.g., Thdt., H.Rel. 3.9.53), a highly Atticistic author of the 5th century AD (Hult 1990: 221).

Second, I discuss the distinction between the perfect and the aorist infinitive. The latter conveyed anteriority in declarative infinitive clauses according to grammars of Classical Greek. I provide data suggesting that in the period investigated, it was more common (even in Atticistic texts) for a declarative infinitive clause to contain a perfect rather than an aorist infinitive, if the time of the anterior event was specified. Based on Comrie (1985: 18–36), I suggest that is related to the basic semantic distinction between the two infinitives.

Comrie, B., 1985, *Tense*, Cambridge.

Crellin, R., 2016, *The Syntax and Semantics of the Perfect Active in Literary Koine Greek*, Cambridge.

Hult, K., 1990, *Syntactic variation in Greek of the 5th century AD*, Göteborg.

Acoustic characteristics of Greek fricatives: a comparison between adult and child speech

Eirini Kelmali

Aristotle University of Thessaloniki

The area of fricatives in acoustic studies of Greek has been neglected. So far, research has focused mainly on temporal characteristics, the production of [s] and the production of fricatives by adults (Fourakis, 1986; Nicolaidis, 2002; Nirgianaki, Chaida & Fourakis, 2009; Nirgianaki 2014; Panagopoulos, 1991). However, very little has been done on the production of fricatives by children.

The present study focuses on the comparison between the production of fricatives by adults and children. In total, 60 subjects were recorded, 20 males and 20 females, 18 – 50 years old and 20 children, 10 boys and 10 girls, 8-10 years old. The speakers were asked to produce a carrier phrase including a real CVCV word where C1 was a fricative. All possible combinations including all Greek fricatives with all vowels both in stressed and unstressed environment were recorded. The focus of this paper is to describe and compare the differences between the acoustic characteristics of Greek fricatives produced by native adults and children.

Fourakis, M. 1986. A Timing Model for Word-Initial CV Syllables in Modern Greek. *J. Acoust. Soc. Am.* 79: 1982–1986.

Nicolaidis, K. (2002). “Durational variability in vowel-consonant-vowel sequences in Greek: The influence of phonetic identity, context and speaker,” in *Selected Papers on Theoretical and Applied Linguistics from the 14th International Symposium*, edited by M. Makri-Tsilipakou, Thessaloniki, April 20–22, 2000, pp. 280–294.

Nirgianaki, E., Chaida, A., Fourakis, M. 2009. “Temporal characteristics of Greek fricatives”. 9th International Conference on Greek Linguistics, Chicago, Illinois, USA.

Nirgianaki, E. (2014). Acoustic characteristics of Greek fricatives. *J. Acoust. Soc. Am.*, 135(5), 2964-2976. <http://dx.doi.org/10.1121/1.4870487>

Panagopoulos, L. 1991. A comparison of English and Greek Alveolar Fricatives. In *Proc. XIIth ICPHS*, Aix en Provence: Service des Publications, 326–328.

Rethinking the syntax of scope: evidence from Greek modified numeral QPs

Ekali Kostopoulos

University of York

This study investigates scope patterns of quantifier phrases with modified numerals (CQPs) in Greek. Using their structure (1), I argue contra Beghelli & Stowell (1997) that

CQPs require a designated scope position. The proposed analysis is an overt scope-taking model that uses copy theory of movement and selective spell-out (SSO).

(1) [RefP [SpecGQP] [Ref \exists] [CP [SpecWhQP] [cQ(uestion) [AgrSP [SpecCQP] [DistP [SpecDQP] [Dist \forall] [ShareP [SpecGQP] [Share \exists] [NegP [SpecNQP] [Neg \neg] [AgrOP [SpecCQP] [VP ...]]]]]]]]]]

I present two arguments for the existence of a scope position for CQPs. First, they are scopally active, since they induce referential variation in another QP. (2a) shows that CQP objects may scope over a QP subject, and that their scope position must be above ShareP because the plural definite QP subject is hosted there.

(2) Οι εξεταζόμενοι διαβάζουν περισσότερα από τέσσερα βιβλία.
 a. 'For a set of books with > 4 members, each examinee reads (a set of books with > 4 members).'
 b. $>4x \exists y[\text{book}(x) \ \& \ \text{examinee}(y) \ \& \ \text{read}(y,x)]$

Second, the quantificational force of CQPs (represented as >4 in (2b)) is associated with a counting function. CQPs cannot be definitively associated with the semantics of operators \exists , \forall , \neg , or Q(uestion), which reside in designated scope projections (1). Their different semantics and scope-taking position are seen as motivation for a distinct scope projection for CQPs.

Adopting copy movement and SSO, (a) I show that internal Merge and PF pronunciation of the lower copy captures CQP construals, and (b) I propose that scope calculation relies on Bobaljik-type (2002) 'LF movement'.

This study is aligned with recent efforts in minimizing the labor of covert syntax; scope assignment becomes an overt mechanism via copy movement and SSO. With evidence for overt calculation of wh-phrase scope from Tsoulas & Yeo (forthcoming), syntactic theory is one step closer to eliminating covert movement.

Pseudo-learned forms and hypercorrection in Modern Greek: a linguistic level-based analysis

Panagiotis Krimpas

Democritus University of Thrace

The division between learned (purist) and popular language in Greek is an old one, dating from at least Hellenistic times. This division, almost always paired with corresponding political divisions (Argyropoulou 2015), has led to a rather peculiar linguistic landscape in Modern Greek usage, where learned and popular elements co-exist and/or compete with each other, with language register and personality -widely in terms of self-image and social class affinity- being of critical importance as far as each speaker's linguistic attitude (Bourdieu & Thompson 1991) is concerned. Descriptive linguistics, starting from the legitimate need to defend natural and constantly evolving Modern Greek language against continuous regulatory interventions by purists of any

kind, have now come to defend (Kazazis 1968; Sarantakos 2008) just what it would (or even should) otherwise fight, since common Modern Greek usage shows clear trends towards unnecessary hypercorrections of pseudo-learned origin rather than towards hyperadaptations (Joseph 2011) of folk origin, aka hyperdemoticisms (e.g. *υποταχτικιά* instead of *υποτακτική*). Such pseudo-learned hypercorrections, including hyperforeignisms (Janda, Joseph & Jakobs 1994) (e.g. *βίντεο* pronounced as ['vindeo] instead of ['video]), behave quite different than hyperdemoticisms (Petrounias 1987; Rytting 2003), which could essentially be viewed as another form of hypercorrection, however to the opposite direction, and occur in all language levels: graphic (mostly in proper names to mask foreign origin, e.g. *Συντελής* instead of *Σιντελής* < Turk. *Side'li* < *Side* < Gk. *Σίδη*), phonological/phonotactic (e.g. *τον πατέρα* pronounced as [tonpa'tera] instead of [tomba'tera]), morphological (e.g. *παρήγγειλέ μου δυο καφέδες* instead of *παράγγειλέ μου δυο καφέδες*), syntactic (e.g. *αφορώ σε* + acc. instead of *αφορώ* + acc.; *η κάρτα σας αναλήψεων* instead of *η κάρτα αναλήψεών σας* or *η δική σας κάρτα αναλήψεων*), morphosyntactic (e.g. *δεν επιδέχεται διορθώσεων* instead of *δεν επιδέχεται διορθώσεις*) and, more rarely, semantic (e.g. *πράσσειν* [sic] *άλογα* instead of *πράσινα άλογα*). This paper is an attempt to set basic criteria as to what should be considered to be a hypercorrection, on one hand, and what should be accepted as natural language evolution, on the other. It seems that, in the era of rapid transmission of information, which can at any moment lead to a linguistic chaos fostered by the descriptive 'presumption of acceptability', a distinction should be made between these two situations. This will allow for a meta-descriptive stance aimed at describing -and, ultimately, linguistically 'stigmatising'- such phenomena as a mere linguistic corroboration and rewarding of complex-like behaviours of the distant past or present, rather than accepting them as natural language evolution in the mouth of unbiased and unsuspecting speakers or *in vitro* language planning to cover terminological needs. Hypercorrection is, of course, a natural, hence legitimate, phenomenon in almost any language. However, it is functional only when it helps given hypercorrected (or partly hypercorrected) form to make its way in the natural (i.e. unconsciously functioning) linguistic system (e.g. *στερείτο* for 3rd person singular instead of *στερούνταν* for 3rd person for both numbers). Otherwise it seems to 'derail' natural language evolution towards unnecessary pseudo-anachronisms and to lead to unnecessary code-mixing. This, of course, entails also the acknowledgement that true learned (i.e. not due to hypercorrection) types, apart from any necessary adjustment to Modern Greek morphology and pronunciation (e.g. *ώσμωση* instead of *ώσμωσις*), are not open to interventions as far as their written form, precisely because they have been taken as 'internal' loanwords supposed to symbolically reflect a past, crystallised form.

Argyropoulou, Ch. [Αργυροπούλου, Χ.] (2015): «Γλώσσα και εξουσία μέσα από ποικίλα κείμενα στην καθαρεύουσα και τη δημοτική μορφή της ελληνικής γλώσσας», *Έρκυνα: Επιθεώρηση Εκπαιδευτικών* 7: 52–69.

Bourdieu, P. & J.B. Thompson (1991) *Language and Symbolic Power* (Cambridge MA: Harvard University Press).

Janda, R.D., B.D. Joseph, & N.G. Jacobs (1994) "Systematic Hyperforeignisms As Maximally External Evidence for Linguistic Rules", in: S. Lima, R. Corrigan, & G. Iverson (eds.) *The reality of linguistic rules* (Amsterdam: John Benjamins), 67–92.

Joseph, B.D. (2011) "On Some Hyperadaptations in Greek and in Greece", in: M. Janse, B. Joseph, P. Pavlou, A. Ralli & S. Armosti (eds.) *Studies in Modern Greek Dialects and Linguistic Theory* (Nicosia: Research Centre of Kykkos Monastery), 27–35.

Kazazis, K. (1968) "Sunday Greek ", in: *Papers from the Fourth Regional Meeting, Chicago Linguistics Society (CLS 4)* (Chicago: University of Chicago), 130–140.

Makri-Tsilirakou, M. [Μακρή-Τσιλιπάκου, Μ.] (1997) «Κρασί ημιαφρώδη και ψωμάκια πλήρης για να έχουμε υγιείς μαλλιά επειδή είναι δυσμενή χρονιά», in: *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα: Πρακτικά της 17ης Ετήσιας Συνάντησης του Τομέα Γλωσσολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης* (Thessaloniki: Institutouto Neoellinikon Spoudon: Idryma Manoli Triantafyllidi), 532–546.

Petrounias, Evangelos (1987) «Ελληνικά επιθήματα κοινής καταγωγής και πολλαπλής συγγενικής εξέλιξης: η ομάδα *-ia*. (Αμοιβαίες επιδράσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και τη Δύση)», in: *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα: Πρακτικά της 8ης Συνάντησης Εργασίας του Τομέα Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ.* (Thessaloniki: Institutouto Neoellinikon Spoudon: Idryma Manoli Triantafyllidi), 193–213.

Rytting, C.A. (2003) "The Listeners View of Style and the Lexicon", Paper presented at the 6th International Conference on Greek Linguistics (6th ICGL) (Rethymno, 18–21 September 2003), available in: <http://www.philology.uoc.gr/conferences/6thICGL/ebook/d/Rytting.pdf> (accessed 27 October 2016).

Sarantakos, N. (2008) «Οχτακόσια χρόνια λάθος το λέμε!», available in: <http://www.sarantakos.com/language/oktombr.html> (accessed 27 October 2016).

Multilingualism policies in professional environments: the case of two Cypriot companies

Maria Kyriakou

University of Strasbourg

In this paper, we study the multilingualism policies in Cypriot work environments. We will focus on the policies regarding multilingualism within the context of companies, but also with the Greek-Cypriot speakers' representations concerning those policies and multilingualism in general.

The results provided in this study come from semi-directive interviews that we have conducted to analyse multilingualism representations in Cypriot companies. We have

worked with two different companies, belonging in two different domains but both with an important export and import activity.

More specifically, the results concern: the internal policies of companies in matters of multilingualism among the staff, the official language of the company, as well as the external policies of the company such as the language the company uses for its non-Cypriot clients and collaborators and the language in which the company publishes its products. We have chosen to interview people working in different levels and positions of the organisation of the company, so that we have a general idea about multilingual practices and the representations that their users carry.

Once the interviews fulfilled, we transcribed them extracting results that touch several aspects of multilingualism: the companies' policies regarding multilingualism, the speakers' representations vis-à-vis multilingualism but also the languages that make up the multilingual landscape of Cyprus: the English language, the Russian language and the Greek language.

Bothorel-Witz, Tsamadou-Jacobberger (2012). Les représentations du plurilinguisme et de la gestion de la diversité linguistique dans les entreprises: les implications entre une monophonie collective et la polyphonie des énonciateurs singuliers. *VALS-ASLA 95*, pp. 57-73.

Bothorel-Witz, Tsamadou-Jacobberger (2009). Les processus de minoration et de majoration dans le discours sur les langues et les pratique dans des entreprises à vocation internationales (implantées en Alsace). In *Langues régionales, cultures et développement. Etudes des cas en Alsace, Bretagne et Province*. Paris: L'Harmattan.

Kyriakou M. (2014). Master thesis, "*Le plurilinguisme dans les entreprises chypriotes*". Strasbourg: Université de Strasbourg.

Truchot, C. (2002). *L'anglais en Europe: repères*. Strasbourg: Université Marc Bloch (actuel Université de Strasbourg).

Experimental evidence on genericity and universal quantification in English and Greek

Dimitra Lazaridou-Chatzigoga¹, Napoleon Katsos² & Linnaea Stockall³

¹ Universität Humboldt zu Berlin & University of Cambridge ²University of Cambridge

³Queen Mary University of London

In this presentation we focus on the interpretation of generic and universally quantified generalisations (UQGs) in English and Greek and show that a cross-linguistic experimental investigation can advance our understanding of genericity and quantification.

Background. Generic generalisations like *tigers have stripes* attribute properties to kinds, but unlike UQGs like *all tigers have stripes* are tolerant of exceptions (Krifka et al.

1995). An influential proposal, called the Generics as Default view, suggests that generics are a default mode of thinking that precedes and underlies quantification (Leslie 2007, Gelman 2010). This view uses the Generic-Overgeneralisation (GOG) effect as evidence, according to which adults tend to interpret UQs as generic, e.g. they accept *all ducks lay eggs* despite knowing that male ducks don't lay eggs. However, this view is not fully informed by cross-linguistic observations and has overlooked a key linguistic fact: 'charitable' quantifier domain restriction (QDR, see Stanley & Szabó 2000), according to which participants restrict the domain of quantification to the relevant subset.

In two studies (2 online questionnaires, n=240 adult native speakers of English/Greek) we addressed the relevance of QDR for the purported GOG effect by using quantifiers with different sensitivity to QDR and three levels of context. Design: 4 (determiner) x 3 (context) between subjects. English: determiner (bare plural generic, *all*, *all the*, *each*), context (neutral, contradictory, supportive). Greek: determiner (definite plural generic, *oli i* 'all', *kathe* 'every/each', *o kathe* 'each'), context same as above. We obtain main effects of determiner and context and no interaction. Our results confirm our predictions about the relative acceptance rates depending on the sensitivity to QDR and the level of context and show that QDR is a viable alternative explanation for the GOG effect. Our approach has the advantage of accounting for data without postulating ad-hoc mechanisms such as GOG just for generics.

Philologising Modern Greek as a heritage language: the challenges

Anna Lazarova

They are born and grew up in Bulgaria. One of their parents is Greek. They have never lived in Greece, but only spend some holidays with Greek relatives. They are Bulgarian-dominant first- or second-generation bilinguals who display characteristics of basilectal and mesolectal speakers (Polinsky & Kagan 2007) of Greek. They are heritage Greek speakers who decided to improve their mother/father language by studying Modern Greek Philology in a Bulgarian university. This case study focuses on their reaction to classroom instruction and the challenges they face on each linguistic level during the acquisition of academic proficiency in Modern Greek as second language. One of the major issues is their ability to switch from implicit learning as L1-acquiring children to explicit learning like adult L2 learners (Montrul 2010) and its relation with their metalinguistic awareness. The research is based on the heritage students' performance in classroom and on L2 proficiency tests of the undergraduate curriculum, compared to the performance of the foreign language learners with no previous knowledge of Greek in the same class. A biographic questionnaire and a semi-structured interview, focused on the heritage students' learning experience are also used.

Polinsky, Maria, and Olga Kagan. 2007. *Heritage languages: In the 'wild' and in the classroom*. *Language and Linguistics Compass* 1(5): 368-395.

Montrul, Silvina. 2010. *Current Issues in Heritage Language Acquisition*. *Annual Review of Applied Linguistics* 30: 3-23.

A linguistic treasury: the archive of Ali Pasha of Ioannina

Martti Leiwo

University of Helsinki

Contrary to the normal practise in the Ottoman Empire, the administration of Ali Pasha of Tepelenë used Greek in all its public and private correspondence and other documents. Even originally Turkish correspondence from the Porte was translated into Greek. The use of Greek may have had historical reasons deriving from the Roman/Byzantine Empires, which the 400-hundred years of Ottoman supremacy could not overcome, or it was a synchronic linguistic protest against the Sublime Porte (Panagiotopoulos 2009, Tomos 4, 151–156). Regardless of the original reasons for the language choice, the documents in the 4-volume edition of Ali Pashas Archive offer an exceptional view to the Greek variety used: vocabulary, spelling, phonology, morphology, syntax and pragmatics (e.g. expressions of politeness, orders, requests). My paper will focus on the language of some passports (τεσκερές) and orders (μπουγιουρντί) given by Ali Pasha and secured with his own signature. These documents can be taken as preliminary examples of the Greek variety used in his administration.

Among other, more structural, linguistic phenomena, it is interesting to see, how much even spelling varied according to different scribes. On the other hand, many loanwords attest the heavy impact of Turkish on the language of the Court in Ioannina during the reign of Ali.

Β. Παναγιωτόπουλος, με τη συνεργασία των Δ. Δημητροπούλου και Π. Μιχαλοπούλου 2007–2009. Αρχείο Αλή Πασά Γενναδείου Βιβλιοθήκης, Τόμοι Α-Δ. Έκδοση – Σχολιασμός – Ευρετήρια. Ινστιτούτο Νεοελληνικών Ερευνών Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών.

The effect of auditory training on Greek speakers' spontaneous production of English vowels

Angelos Lengeris

University of Kent

Computer-based auditory training can improve the production of vowels and consonants in a second-language (L2) provided that high-variable training materials spoken by multiple native L2 speakers are used and learners receive feedback on whether their responses are correct or wrong (e.g. Bradlow et al., 1997; Lengeris & Hazan, 2010). Previous studies have assessed production performance in isolated syllables or words and, while this is the first step in determining whether training is successful, the learners' ultimate goal is to improve spontaneous speech production.

This study compared Greek speakers' production of English vowels in read sentences and in spontaneous speech before and after five sessions of computer-based auditory training. Another group of Greek speakers served as controls and received no training. All participants (a) read bVt words in a carrier sentence and (b) performed a 'spot the difference' task designed to elicit words containing the same vowels elicited in (a). Two native English listeners judged the recordings without knowing whether the trained group or the control group had produced the vowels.

Results showed significant improvement for the trained group but not for the control group in both production tasks, which confirms the efficiency of high-variability auditory training and a link between perception and production. At a practical level, such a technique can be easily adopted in the EFL classroom to improve pronunciation teaching.

Bradlow, A. R., Pisoni, D. B., Akahane-Yamada, R., and Tohkura, Y. (1997). Training Japanese listeners to identify English /r/ and /l/: IV. Some effects of perceptual learning on speech production. *Journal of the Acoustical Society of America*, 101, 2299-2310.

Lengeris, A. & Hazan, V. (2010). The effect of native vowel processing ability and frequency discrimination acuity on the phonetic training of English vowels for native speakers of Greek. *Journal of the Acoustical Society of America*, 128, 3757-3768.

Argument structure alternations in Modern Greek nominalizations: an extension

Georgios Magionos

University of Patras

Building on recent findings concerning argument structure (including Alexiadou (2014a, 2014b), Alexiadou, Anagnostopoulou & Schäfer (2015) and Spathas, Alexiadou

& Schäfer (2015)), I argue that Modern Greek (MG) nominalizations can involve unaccusatives (1), dispositional middles (2), reflexives and reciprocals (3), depending on the semantic properties of the verbalized root that undergoes nominalization (see Alexiadou, Anagnostopoulou & Schäfer (2006)), the nominalization's functional makeup and the DPs involved in the action the nominalization denotes.

- (1) a. to paghoma tou glikou
the freezing.nom the sweet.gen
"The sweet's freezing."
b. to paghoma tou glikou * apo ton zacharoplasti / * me tin idiki forma / *
me prosochi
The freezing.nom the sweet.gen by the confectioner.acc /with the
special.acc mould.acc / with caution.acc
"The sweet's freezing by the confectioner / with the special mould / with
caution."

If *by*-phrases, instrumental PPs, or agent-oriented PPs are disallowed, as in (1b), a change-of-state nominalization can have an anticausative reading instead of a transitive one. Moreover, if the external argument is generic, a dispositional middle reading can arise, as in (2), where emphasis is put on Odysseus's translatability:

- (2) i metafrasi tis odisias ine ðyskoli
the translation.nom the Odysseus.gen be.3SG difficult.nom
"Odysseus's translation is difficult."

Lastly, the prefixes *afto-* / *auto-* (*αυτο-*) and *alilo-* (*αλληλο-*) can lead to reflexive and reciprocal readings respectively interacting with the semantic properties of the verbalized root, cf (3a-3c):

- (3) a. i tapinosi tou pistou
the humiliation.nom the believer.gen
"The believer's humiliation."
b. i aftotapinosi tou pistou
the self-humiliation.nom the believer.gen
"The believer's self-humiliation."
c. i alilotapinosi ton piston
the each-other-humiliation.nom the believer. gen.pl
"The believers' each other-humiliation."

I account for these alternations in Modern Greek nominalizations mainly through the presence of a Voice head which is responsible for the external argument's interpretation in anticausatives and dispositional middles. In reflexives and reciprocals, on the other hand, there is an interplay of Voice with the verbalized root's semantic properties and the additional element *afto-* or *alilo-*.

Language ideologies and shifts in language policy in education: the official production of the 2010 Greek language syllabus in the Greek Cypriot education

Maria Magklara

King's College London

This presentation looks at the production of a new language syllabus to investigate the ways in which wider discourses of language, policy production, and collective identification are mobilised or silenced in the choices of the policy-makers. Specifically, it focuses on the 2010 syllabus for the teaching of the Greek-language in the Greek-Cypriot education. This was the first time in the Cyprus Republic that this syllabus was locally produced and not adopted from the mainland Greek Ministry of Education. It was also the first time that the Greek-Cypriot dialect/variety was proposed alongside the dominant, Standard Modern Greek. These shifts in language policy in education took place within a wider curriculum and educational reform.

In this presentation, I examine the grassroots processes of policy production and the role of the top policy people in the formation of language policy in education. In particular, drawing on discourse historical approach (Reisigl & Wodak, 2009), I explore the micro-level discursive and genre-based choices to understand wider shifts in the Greek-Cypriot language policy in education. The main focus of the analysis is the examination of the strategies used for the introduction of the Greek-Cypriot dialect/variety in the Greek-language syllabus.

Reisigl, M. & R. Wodak. 2009. The discourse-historical approach (DHA). In R.Wodak and M. Meyer (eds.) *Methods for Critical Discourse Analysis*. London: Sage. p. 87-121

Γλωσσικές και μεταφραστικές πτυχές στην μετάφραση της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας στην Αλβανία

Nika Maklena

Είναι δεδομένο ότι υπάρχει ένα ιστορικό μεταφράσεων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας στην Αλβανική γλώσσα, που χρονολογείται από τον 20^ο αιώνα και εμπλουτίζεται κάθε μέρα με καινούριες και σοβαρές μεταφράσεις. Αυτό το *corpus* μεταφράσεων που συμπεριλαμβάνει και τα τρία λογοτεχνικά γένη και πολλά είδη όπως ποίηση, αφήγηση και ελάχιστα θέατρο, δημιουργεί και τους δικούς του προβληματισμούς σχετικά με διάφορες μεταφραστικές απόψεις στο γλωσσικό και υφολογικό τομέα. Στην εν λόγω εισήγηση, εμείς θα προσπαθήσουμε να απεικονίσουμε ένα γενικό πανόραμα μεταφράσεων, εστιάζοντας την προσοχή μας στην μεταφραστική και γλωσσική άποψη των επιλεγμένων έργων προς μελέτη. Η εν λόγω μελέτη θα βασιστεί στην χρονολογική κατηγοροποίηση αυτών των μεταφράσεων, συγκεκριμένα στην πρώτη περίοδο που

χρονολογείται από τα χρόνια 1900, όταν αντιμετωπίζουμε και την πρώτη μετάφραση της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας στα Αλβανικά και έως το 1945, στην δεύτερη περίοδο που αρχίζει μετά το 1945 και φτάνει έως τα χρόνια 1990, περίοδο κατά την οποία συναντάμε έναν περιορισμένο αριθμό μεταφράσεων, λόγω της λογοκριτικής πολιτικής του κομμουνιστικού καθεστώτος, και στην τρίτη περίοδο που χρονολογείται μετά τα χρόνια 1990 και φτάνει έως τις ημέρες μας, όταν η Αλβανία αντιμετωπίζει ριζικές πολιτικές αλλαγές και κατά συνέπεια τα έργα που θα μεταφραστούν θα εμπεριέχουν μια διαφορετική θεματική και έναν πλουσιότερο προσανατολισμό σε σύγκριση με το παρελθόν. Για κάθε χρονική περίοδο θα αναλυθεί ένα επιλεγμένο μεταφρασμένο έργο σχετικά με την γλωσσική και μεταφραστική άποψη, τονίζοντας τους προβληματισμούς στη μετάφραση, την πιο σωστή απόδοση του πρωτοτύπου στα Αλβανικά, των ιδιωμάτων, των νοηματικών αποχρώσεων καθώς και των εννοιολογικών διαφορών της Ελληνικής και της Αλβανικής γλώσσας.

Non-factive *που*

Maria-Margarita Makri

University of York

Που in relatives and sentential complements has been analyzed as a single definite lexical item. In sentential complements the definiteness is argued to be evident by the presupposition that the embedded proposition is true (factive presupposition). This paper focuses on two types of constructions where *που* does not assert or presuppose the truth of the clause it introduces. The first type are unembedded exclamatives/wishes:

1. Κοιμήσου, *που* να σε χαρεί ο νιος *που* θα σε πάρει Κοιμήσου, *που* να σε χαρεί ο νιος *που* θα σε πάρει
2. *Που* να πέσει κεραυνός να κάψει όλους όσους είπαν τέτοια πράγματα!
3. Μπα *που* να φας τη γλώσσα σου!

In some environments *που* can even be interchanged with *μακάρι*, which also introduces wishes, or the additive *και*, which yields counterfactuality:

4. Δεν αλλάζει γνώμη, *που/μακάρι/και* να τον παρακαλές ώρες.

Secondly, *που* follows a category denoting objection (*σιγά, σώπα*) the construction is used to defy a proposition in the Common Ground (5)-(6). In (5)-(6) it introduces an embedded clause and Subjunctive is not allowed. on a par with *που* factive embedded clauses (7)-(8).

5. *(*Σιγά*) *που* είναι λερωμένο. Πεντακάθαρο είναι.
6. *(*Σώπα*) *που* θα πάω εγώ εκεί. Δεν πάω με τίποτα.
7. Χαίρομαι *που* θα πάω εγώ εκεί. #Δεν πάω με τίποτα.

8. Συγγνώμη/Να/Ορίστε που είναι λερωμένο. #Πεντακάθαρο είναι.

The data in (1)-(4) suggests that there is more than one που. In examples (5)- (8) που introduces a definite clause but not one carrying a presupposition of existence but one that is D-linked to the proposition previously asserted in the context. In that sense there is a stronger parallel between definite CPs and DPs.

The humoristic effect of Turkish loanwords in Modern Greek

Evgenia Malikouti

Georg-August-Universität Göttingen

Turkish loanwords exhibit in Modern Greek various levels of "markedness", ranging from fully naturalized and stylistically neutral words with no native alternatives, through obsolete or archaic "administrative Turkisms" pertaining to Ottoman artifacts and institutions, to loanwords with pejorative, ironical or comical overtones intentionally used to achieve specific stylistic effects. It has been recurrently argued that many Turkish loanwords have undergone stylistic demotion in Greek and other Balkan languages (Kazazis 1973, 394), so that they have been assigned labels ranging from merely "familiar" and "expressive", through "ironic" and "slangy", to "pejorative" and vulgar" (Kazazis 1975, 162). The demotion of Turkisms in Greek resulting in stylistic discrepancy between Greek and Turkish equivalents produce comical reactions among native speakers and is deliberately used for humoristic purposes.

This paper aims to examine the humoristic effect produced by intentionally used Turkish loanwords, stems and affixes in present-day Modern Greek. The focal point are short riddle jokes, whereby the answer to the question "What's X called in Turkish?" is a combination of words and stems of (pseudo)-Turkish origin (Mackridge 2014, 176). The structure, word selection, characteristics and source of humor in these wordplay creations are discussed and their humoristic function is tested through sociolinguistic questionnaires addressed to native speakers of Greek residing in Athens and in Thessaloniki.

Kazazis, K. 1973. Ταχυδρόμος's 'Turkish Lessons'. In *Issues in Linguistics: Papers in Honor of Henry and Renée Kahane*, eds. B. B. Kachru, R. B. Lees, Y. Malkiel, A. Pietrangeli & S. Saporta, 394-408. Urbana, Chicago, London: University of Illinois Press.

Kazazis, K. 1975 Greek Reactions to an Ancient Greek Primer for Turks. *The Journal of Modern Philology*, 73, 162-165.

Mackridge, P. 2014. Greeks' Attitudes to Turkish Features in their Language. In *When Greeks and Turks Meet: Interdisciplinary Perspectives on the Relationship Since 1923*, ed. V. Lytra, 163-184. Farnham: Ashgate.

“Just any” discussion

Anna-Maria Margariti

The discussion focuses on the indiscriminative, “just any” use (Horn 2005) of Greek “o kathe” NPs and “o kathenas” NPs and tries to explain the role of the definite determiner “o” in these constructions, if any:

- (1) o kathenas / o kathe asxetos bori na vghali dhiploma odhijisis
the everyone / the every irrelevant can.3sg prt take.3sg licence driving.
“Just anyone can get a driving licence.”

The definite determiner is necessary for the “just any” reading. The above Determiner Phrases seem to behave similarly to Greek Free Choice Items (“opjiosdhipote”, “whichever”), i.e. as indefinites bound by a modal operator (Giannakidou 2012), in which case the use of the definite determiner poses a number of questions regarding the nature of the latter. According to the discussion, “o kathe” NP / “o kathenas” may be used to denote definiteness (“each”) or simple familiarity together with the indiscriminative use, in which they convey an arbitrary pejorative reading.

This leads to the much debated issue about the nature of the definite determiner “o, i, to” in Greek. The discussion provides evidence in favor of the view that the determiner in question is null in all of its instances, bound by an external operator (as in Szendroi & Lekakou 2012).

Giannakidou, A. (2012). The Landscape of Greek Quantifiers. Edward Keenan & Denis Paperno (Eds.) Handbook of Quantifiers in Natural Language: Studies in Linguistics and Philosophy. Volume 90, 285-346.

Horn, L. (2005). Airport 86 revisited: toward a unified indefinite any. In G. Carlson & F.J. Pelletier (Eds.), The Partee effect. Stanford: CSLI, 113-142.

Szendroi, K. and Lekakou, M. (2012). Polydefinites in Greek: Ellipsis, close apposition and expletive determiners. Journal of Linguistics 48 (1): 107-149

Language contact and (re)organization of nominal inflectional classes: the case of Greco dialect

Michalis Marinis

University of Patras

In this study I examine the (re)organization of nominal inflection classes based on data from Greko, the Greek dialect spoken in Calabria.

The research material was drawn from (a) oral corpora of the *Laboratory of Modern Greek Dialects* (LMGD), and (b) written sources (see Rohlfs 1977, Karanastasis 1997). The data was verified by native speakers of the dialect¹.

For the categorization of inflectional classes (hereinafter IC) of the dialect, I use two criteria: (a) the form of the inflectional suffixes and (b) the presence/absence of thematic allomorphy. Based on these criteria, I show that today only five IC exist in the dialect. One for masculine nouns, one for feminine nouns and three for neuter nouns.

The main finding of this research is that the nominal inflectional system of Greko is much more simplified than is shown in previous research (Rohlfs 1950, Katsoyannou 1995 & Karanastasis 1997). Through my analysis, I show that (a) a broad restructuring of this system was triggered by a series of (mainly) phonological changes; (b) These changes have resulted in an extensive syncretism, (c) and in a reanalysis of the stem; (d) The process of simplifying the system was enhanced through inter-paradigmatic leveling, (e) and these changes were largely motivated intense language contact with the Italian system(s).

Karanastasis, A. (1997). *Grammatiki ton Ellinikon Idiomaton tis Kato Italias*. Athens: Academy of Athens

Katsoyannou, M. (1995). *Le parler Greco de Galliciano (Italia): Description d'une langue en voie de disparition* (διδακτ. διατριβή). Paris: Université de Paris VII.

Rohlfs, G. (1950). *Grammatica storica dei dialetti italogreci (Calabria, Salento)*. München: H. Beck.

Thoughts for the support of a concerted action to address hate speech in Greek (and European) online

Stella Markantonatou¹, Jelena Mitrović², Siegfried Handschuh² & Adamantios Koumpis²

¹Athena Research Centre ²University of Passau

In the conclusions of the first Annual Colloquium on Fundamental Rights 'Joining forces against anti-Semitic and anti-Muslim hatred in the EU' published in October 2015 [1], it was identified that 'Hate speech, which incites to violence and hatred, particularly online, was identified as increasingly worrying, and now constituting the main source of hate incidents'. Despite the many early signals that our societies in Europe were receiving at that time, a comparison with the today reality would provide us with an even more worrying picture for the future. The time has come to introduce organised frameworks comprising methods and tools to detect hate speech and fight it with all appro-

priate *legal* and effective means. The latter is extremely important as attempts to counterattack hate speech with its own means, i.e. with hate speech but from the opposite point of view, contribute only to the escalation of the problem.

We go beyond keyword matching and identify the rhetorical structures and the argumentation schemes used and their interplay with the specific vocabulary. Specific terms may vary from time to time or may be used in quite an innocent context that is not related with hate speech at all; for instance the text may be about 'η πατρίδα μας'. Rhetorical structures, on the other hand, seem to enjoy a kind of permanency in the diachrony of human speech. For instance, a skimming through hundreds of articles in a variety of twilight zone blogs and Web sites (an indicative list is appended at the end of this document) has suggested that the rhetorical devices of *bdelygmia* and of *asyn-deton* pertain (the examples are given in their original form):

από τη μία οι **Ελληνόφωνες προδότες** που πάνε και ψηφίζουν μονοκούκι **ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ΠΟΤΑΜΙΑ αρχίδια μύδια-ΚΚΕ-Λεβεντομαλάκες** και τους φυλάτε τα χέρια ενώ ξέρετε ότι αυτά τα χέρια **είναι ματωμένα ανθελληνικά, εχθρικά,**
Μας πιάνει αλλεργία **με τους προδότες πολιτικούς, με τους ξένους άρπαγες, με τους Γερμανούς νεο-κατακτητές, με τους αλλοδαπούς λαθρο-κατακτητές**

We are interested in the detection of *hate speech patterns in rhetorical structures and argumentation schemes*; in addition, we are interested in their documentation, curation, tagging to extract as much information as possible. Furthermore, we aim at offering tools for the detection of *hate speech instantiations* by exploiting *distributional semantic models* [3] and *statistical natural language processing* [4].

To the best of our knowledge, it is the first time that such a system will be built. We propose an innovative, tool-based approach that builds on both Big Data analytics and Natural Language Processing. Such a tool might enhance citizens' ability to monitor online hate speech by offering hate speech analytics that can support the users in taking the necessary court actions as well as immediate actions for blocking the hate speech contributors.

The appropriateness of such an approach is important in all three possible usage modes, namely:

- (a) at historical time, used to detect hate speech in the past and in a variety of online media – much of which may refer to archived blogs, social media, etc.
- (b) at present time and with an ability to detect emergence of hate speech patterns in near real time mode, and finally
- (c) for the future by means of offering an *early and weak signals detector* for identifying potential hate speech spots in online media, blogs, twitter accounts, etc. given historical records of content exchanges and speech styles.

[1] Conclusions of the first Annual Colloquium on Fundamental Rights *Joining forces against anti-Semitic and anti-Muslim hatred in the EU*, October 2015, http://ec.europa.eu/justice/events/colloquium-fundamental-rights-2015/index_en.htm, accessed 11 January 2017.

[2] Walter Nugent (2013) *The Tolerant Populists: Kansas Populism and Nativism*, 2nd Edition, University of Chicago Press.

[3] Andre Freitas, Siegfried Handschuh, Edward Curry (2015). *Distributional-Relational Models: Scalable Semantics for Databases*. Knowledge Representation and Reasoning: Integrating Symbolic and Neural Approaches: Papers from the 2015 AAAI Spring Symposium.

[4] Christopher D. Manning and Hinrich Schütze (1999). *Foundations of statistical natural language processing*. MIT Press Cambridge, MA, USA.

Μᾶλλον ὀλβιώτερος: analytic comparatives in ancient times

Theodore Markopoulos

University of Patras

It is widely known that, alongside the synthetic comparative adjectival form, Ancient Greek (AG) also employed an alternative analytic formation of adjectival comparatives, involving the adverb *μᾶλλον* (= more) and the positive (1a) or even the comparative degree (1b) of an adjective, as seen below:

(1a) καὶ ἀπὸ τούτου τειχῆρεις τε μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώρας ὀλίγην παντελῶς εἰργάζοντο

“And from that moment the enemies remained more inside the walls and cultivated only a small portion of the land”

(Xen. *Hellen.*, 5.3.2)

(1b) τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος

“for who could become more happier...”

(Arist. *Eccl.*, 1131)

Nevertheless, this analytic comparative construction has not particularly attracted scholarly interest. Specifically, the following issues have been left largely unexplored:

- a) What are the exact linguistic, pragmatic and / or sociolinguistic conditions that trigger the use of this construction?
- b) What is the position of the ‘double comparative’ (e.g. *μᾶλλον* + comparative degree of adjective) in the overall comparative constructions in AG?
- c) What is the history of the construction? What are the developments in the Hellenistic – Roman period that eventually led to the obsolescence of the construction?

The paper provides answers to those questions based on a careful examination of a representative corpus of texts from various registers both from the Classical and the Hellenistic – Roman periods. The construction will be approached from a broad functional perspective, drawing on discussions of analytic comparatives in the grammaticalization literature (cf. e.g. Heine & Kuteva, 2005) as well as recent theoretical developments in the Constructionist framework (cf. e.g. Barðdal, Smirnova, Sommerer & Gildea, 2015).

Barðdal, J., E. Smirnova, L. Sommerer & S. Gildea (eds.) (2015) *Diachronic Construction Grammar*. Amsterdam: Benjamins.

Heine, B. & T. Kuteva (2005) *Language Contact and Grammatical Change*. Cambridge: Cambridge University Press.

Lexical aspect and motion event encoding in Homeric Greek: a case study

Castrenze Nigrelli

Università di Palermo

This paper aims to investigate the role that lexical aspect (*Aktionsart*) plays in motion event encoding in Homeric Greek. In particular, the role of telicity as an inherent semantic property of the verb has been recently re-evaluated within the verbal system of early Indo-European languages (Bartolotta 2016). On the basis of textual analysis of the Iliad and the Odyssey, I will argue how Homeric Greek motion verbs appear to be compatible with the entailment of the arrival of the Figure to the Ground according to their inherent telicity (see Bartolotta forthcoming). Specifically, I will focus on the Homeric verbs for 'run' as a case study, i.e. the atelic verbs θέω and τρέχω, and the telic (aorist) ἔδραμον. These verbs may co-occur with both directional (e.g. ἐπί 'to, over', εἰς/ἔς 'to') and locative spatial particles (e.g. περί 'around', παρὰ 'beside'). However, data show a significant variation within the distribution of such particles due to a prototypical semantic compatibility between telic verbs and directional particles. These latter show indeed a more advanced stage of grammaticalization with ἔδραμον since they always co-occur as preverbs, with a few cases of tmesis that are interpretable as verb-particle constructions (see Bertrand 2014; Pompei 2010: 412). Furthermore, the analysis of larger narrative discourse contexts shows that ἔδραμον refers to motion events that entail the arrival of the Figure to the Ground, with both directional and locative particles. Differently, θέω and τρέχω refer to motion events that do not entail the arrival of the Figure to the Ground, even when they occur with directional particles.

Bartolotta, A. (2016), *Inherent telicity and Proto-Indo-European verbal paradigms*, «Rivista Italiana di Linguistica e Dialettologia» 18 (2016), 9-50.

Bartolotta, A. (forthcoming), *On deictic motion verbs in Homeric Greek*, in *Proceedings of the Ancient Greek Linguistics Conference, Rome, March 2015*. Berlin: Mouton de Gruyter.

Bertrand, N. (2014), *On tmesis, word order and noun incorporation in Homeric greek*, in Bartolotta A., (ed.), *The Greek Verb. Morphology, Syntax and Semantics. Proceedings of the 8th International Meeting on Greek Linguistics*. Louvain-La-Neuve: Peters, 11-30.

Pompei, A. (2010), *Space coding in verb-particle constructions and prefixed verbs*, in Marotta G. et alii (eds), *Space in language. Proceedings of the Pisa International Conference*. Firenze: ETS, 401-418.

Plural pronoun construction in Greek

Angeliki Ntousaki

The aim of this paper is to describe the Plural Pronoun Construction (PPC) in Greek. PPC appears in many Slavic languages, e.g. Russian, Polish. PPC contains a personal pronoun in plural, a “with” prepositional phrase and a verb with its complements (example 1). It is worth noting that plural personal pronoun of this construction has two interpretations. That means that example (1) has these two interpretation: i) “We with Maria went to the cinema” or ii) “I with Maria went to the cinema”.

- (1) Εμείς με τη Μαρία πήγαμε σινεμά
 1st pl pers.pron with Maria went to the cinema.
- i. “We with Mary went to the cinema”
- ii. “I with Maria went to the cinema”

This paper is trying to answer these two questions: 1.a. Which are the main characteristics of PPC ? 1.b. Are these characteristics the same with these that have already been discussed in the bibliography about PPC? 2. Can the Greek PPC be analyzed by the existing analyses?

The paper is based on the analysis of Vassilieva & Larson (2005) και Vassilieva M. (2005) about the Russian PPC. The Greek PPC seems to have many similarities with the Russian. However, there is a really important difference. The third person plural pronoun cannot participate in this construction in Greek, but it can in Russian. This difference can be explained by the deictic use of third person personal pronoun. Specifically, there is not “real” third person personal pronoun in Greek it is replaced by the demonstrative pronoun. For that reason there is this difference between Russian and Greek PPC.

Barbosa, P. (2013). 'pro' as a minimal NP: towards a unified theory of 'pro'-drop. At LingBuzz: <http://ling.auf.net/lingbuzz/001949>

Vassilieva, M. (2005, December). *Associative and Pronominal Plurality*. PhD Dissertation. Stony Brook University.

Vassilieva, M., & Larson, R. (2005). The Semantics of the plural pronoun construction. *Natural Language Semantics*, 13, 101-124.

Measuring foreigners' language attitudes towards the Cypriot dialect

Ioli Orphanide & Anna Chatzipanagiotide

Frederick University Cyprus

The linguistic situation in Cyprus has long been one of diglossia (Ferguson, 1959), with two linguistic varieties co-existing: Standard Greek, which functions as the High variety, and Cypriot Greek as the Low. At the same time, Cyprus –especially since joining the EU in 2004- has become a welcoming country for immigrants, who might often find that the diglossia situation is obstructing the process of communication and integration (Pavlou & Christodoulou, 2001).

Second language acquisition (SLA) may depend upon many variables, including attitudes towards the second language (Gardner, 1985) and attitude towards SLA, with a further distinction of integrative attitude, mostly “social and interpersonal in orientation” and instrumental attitude, which “reflects pragmatic, utilitarian motives” (Baker, 1992, p. 32).

A questionnaire has been constructed and will be distributed to members of the Russian community in Cyprus, measuring the attitude towards the Cypriot dialect, the level of exposure to it, as well as the attitude towards learning Greek. Exploratory factor analysis will be conducted to test for uni/multidimensionality, internal reliability and validity. The final form of the questionnaire will be administered online in April 2017, aiming for a sample of >300 people.

Tests for statistical significance between demographic characteristics and measured attitudes will be performed (MANOVA, MANCOVA, Multiple Regression Analysis). Expected results include a positive attitude towards Cypriot Greek correlated with an integrative attitude and large exposure to this linguistic variety.

Baker, C. (1992). *Attitudes and language*. London: Multilingual Matters.

Ferguson, C.A. (1959). Diglossia. *Word*, 15 (1959), 325-40

Gardner, R.C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London, GB: Edward Arnold.

Pavlou, P., & Christodoulou, N. (2001). Bidialectalism in Cyprus and its impact on the teaching of Greek as a foreign language. *International Journal of Applied Linguistics*, 11(1), 75-91.

A study on the executive functioning of Greek-English bilingual children

Athanasia Papastergiou¹, Eirini Sanoudaki¹ & Vicky Chondrogianni²

¹Bangor University ²University of Edinburgh

Many recent studies examining executive functions in bilingual children have provided mixed results as to whether bilinguals perform differently compared to monolinguals (e.g., Duñabeitia et al., 2014; Gathercole et al., 2014; Paap, Johnson, & Sawi, 2014). In most cases, bilinguals are better or comparable to monolinguals. Factors such as the type and design of the executive function task, socioeconomic differences, age of acquisition of the L2, language proficiency, educational exposure have been shown to modulate the presence of a bilingual advantage especially in school-aged bilingual children (Bialystok & Barac, 2012; Valian, 2015). Moreover, there have been quantitative studies in a variety of bilingual educational settings, such as language immersion programs, however not in complementary schools.

In this study, we compare the executive functions of 35 bilingual Greek-English children, between 5-12 years of age, attending a Greek complementary school in England as well as English mainstream schools. The control group includes Greek monolingual children living in Greece. A battery of tasks are used tapping into different executive functions as operationalized by Miyake et al. (2000) namely working memory, inhibition, updating and shifting. We also assess the children's languages using Greek and English receptive and expressive vocabulary and grammar tasks. Additionally, a parents' questionnaire is used to assess their language and social background.

After controlling for a variety of factors, such as age, language proficiency and SES, our results indicate that bilinguals and monolinguals perform similarly in the attention, the inhibition and the working memory tasks. Furthermore, we find that nonverbal intelligence positively affects executive functioning whereas Greek proficiency scores have a more muted effect. By contrast, there is no significant effect between years in complementary education and executive functioning.

Bialystok, E., & Barac, R. (2012). Emerging Bilingualism: Dissociating Advantages for Metalinguistic Awareness and Executive Control. *Cognition*, 122(1), 67-73.

Duñabeitia J. A., Hernández J. A., Antón E., Macizo P., Estévez A., Fuentes L. J., et al. (2014). The inhibitory advantage in bilingual children revisited. *Journal of Experimental Psychology*, 61, 234-251.

Gathercole V. C. M., Thomas E. M., Kennedy I., Prys C., Young N., Vinas-Guasch R., et al. (2014). Does language dominance affect cognitive performance in bilinguals? Lifespan evidence from preschoolers through older adults on card sorting, Simon, and metalinguistic tasks. *Frontiers in Psychology*, 5(11), 1-12.

Miyake, A., Friedman, N. P., Emerson, M. J., Witzki, A. H., & Howerter, A. (2000). The unity and diversity of executive functions and their contributions to complex 'frontal lobe' tasks: A latent variable analysis. *Cognitive Psychology*, 41(1), 49-100.

Paap, K. R., Johnson, H. A., & Sawi, O. (2014). Are bilingual advantages dependent upon specific tasks or specific bilingual experiences?. *Journal of Cognitive Psychology*, 1-25.

Valian, V. (2015). Bilingualism and cognition. *Bilingualism: Language and Cognition*, 18(1), 3-24.

Processing gender agreement in heritage Greek: an attraction study

Anastasia Paspali

Universität Humboldt zu Berlin

Research on heritage acquisition has highlighted gender agreement errors among Heritage Speakers (HSs). However, most studies have not reported how HSs process sentences in real-time. This study investigates the processing of gender agreement by adult Greek HSs in Germany. The aim is: 1) to test how Greek HSs process gender ungrammaticalities, and 2) to examine whether Greek HSs are sensitive to attraction manipulations, where the attractor (e.g. a prepositional phrase) spreads its features to the target (see below). Attraction errors in production are common and they might go undetected in comprehension leading to the illusion of grammaticality. To address aim 1), agreement violations between a direct object and a past participle (Experiment 1) or an object clitic (Experiment 2) were constructed. To address aim 2), the gender value of the attractor was manipulated. A self-paced listening task is being used (data collection in progress), in which longer reaction times (in the participles/clitics) reflect sensitivity to grammaticality manipulations. With regard to (1), a main effect of grammaticality is expected if HSs detect ungrammaticalities (Condition2>Condition1), while for (2), an interaction between grammaticality and attractor is expected (Condition2>Condition1 vs. Condition3=Condition4), if attraction occurs.

Experiment 1: adjectival predication - Experiment 2: clitics

Condition1: Vrice / to kutáli / ja to ylikó / leroméno... - Epsahne / to kutáli /ja to ylikó /ce to vrice /... (NEUT-NEUT-NEUT)

Condition2 Vrice / to kutáli /ja to ylikó /*leroméni... - Epsahne /to kutáli /ja to ylikó / ce *ti vrice /... (NEUT-NEUT-*FEM)

Condition3 vrice /to kutáli /ja ti súpa / leroméno... - Epsahne / to kutáli /ja ti súpa /ce to vrice /... (NEUT-FEM-NEUT)

Condition4 vrice / to kutáli / ja ti súpa /*leroméni... - Epsahne / to kutáli / ja ti súpa / ce *ti vrice /... (NEUT-FEM-*FEM)

'He found the spoon.NEUT for the cake.NEUT/the soup.FEM stained.NEUT/*FEM' /

'He was looking for the spoon.NEUT for the cake.NEUT/the soup.NEUT and he found it.NEUT/*FEM'

On 'understanding' in Greek talk-in-interaction

Theodossia-Soula Pavlidou

Aristotle University of Thessaloniki

Shared understandings of what is going on in interaction (e.g. actions accomplished, events/incidents referred to, etc.) are fundamental to the unfolding of communication (Moerman & Sacks 1988, Mondada 2011), and participants have various means at their disposal in order to do 'understanding checks' and 'displays of understanding' (cf., e.g., Heritage 1984). Such practices include the employment of the cognitive verb 'understand' (cf., e.g., Lindwall & Lymer 2011, Sidnell 2011). As some studies suggest, however, certain uses of this verb may serve other purposes as well. So, for example, Greek *Εγώ δεν κατάλαβα* 'Me, I didn't understand' (AUTHOR 2015) and Hebrew *ani lo mevin/a* 'I don't understand' (Polak-Yitzhak & Maschler 2016) have been shown to not necessarily aim at or invoke cognitive/epistemic convergence.

The purpose of the present talk is to explore how speakers use the Greek polar interrogative *κατάλαβες;* ('Did you.SG understand?') and variations thereof (e.g., *καταλαβαίνεις;* 'Do you.SG understand?', *κατάλαβατε;* 'Did you.PL understand?'), and to what extent these are in the service of keeping track of the recipient's understanding in everyday conversation. The data for this study are drawn from casual conversations (face-to-face conversations and over the telephone) as well as political TV-interviews, which are all part of the Corpus of Spoken Greek. Adopting a conversation analytic approach, the design and sequential position of utterances of *κατάλαβες;* etc., are first examined. Analysis yields that at certain positions the cognitive meaning of the verb recedes in favor of more pragmatic functions addressing alignment and agreement among the participants rather than shared knowledge. It is argued that although the use of the verb 'understand' works towards establishing intersubjectivity among participants, this has to be seen as encompassing both cognition and affiliation, variously foregrounded and indexed during interaction.

«Πες μου μια λέξη»: effective communication as a game with its own rules

Svitlana Pereplotchykova

National Taras Shevchenko University of Kyiv

«Celebrity Game Night» broadcast on the Greek Mega Channel is a localised version of an American television show. In each episode two players and six celebrities compete for a money prize by playing various games. In some of the games the host or participants are to elicit a pre-determined word/expression from other participants by providing them with clues to its meaning. Whether participants name the word/expression in question successfully, depends crucially on how salient the clues provided are.

The concern of the present paper is to trace the reasons for both positive and negative outcomes of these games by means of semantic analysis of the clues provided and the words/expressions elicited, and conversation analysis of participants' mini-dialogues taking into consideration the communicative and social characteristics of interlocutors. The paper is therefore intended as a specific contribution to the development of social and cognitive semiotics and pragmatics.

The salience of a word's meaning is largely determined by its frequency in participants' mental lexicon and more generally by its real-world familiarity, conventionality and prototypicality. The results of the analysis show that the successful eliciting of a pre-determined word/expression mainly depends on participants' assumptions of likely mutual knowledge and reference to the most salient feature of an object in question. For instance, when eliciting the word "ψαλίδι" within the thematic field of "nursery school", one participant referred to the well-known children's game "πέτρα, ψαλίδι, χαρτί". But within the thematic field of "football", where "ψαλίδι" is a term, another male participant presented it to a female participant by providing the clue: "...κόβουμε την κοτσίδα με αυτό".

Giora, R. (2003). *On Our Mind: Salience, Context, and Figurative Language*. Oxford: Oxford University Press.

Kecskes, I. (2013). *Intercultural pragmatics*. Oxford: Oxford University Press.

Vox pops in the Greek TV news bulletins

Periklis Politis¹ & Maria Kakavoulia²

¹Aristotle University of Thessaloniki ²Panteion University

Vox pop is a snapshot of opinion recorded in the street in answer to a question about a serious, controversial issue. The responding 'ordinary people' are shot in close-up and cut together in a montage. Vox pops are not a representative cross-section of the general public (Lewis et al. 2004: 158), but a useful way to set up a discussion programme or to give a flavour of public opinion to an otherwise boring television report (Lancien 1995: 92-3). This paper presents our ongoing study of a corpus of vox pops elicited by *wh*-questions of TV news reporters, sometimes heard by the television audience but usually cut off in the montage as non necessary. The material comprises 'ordinary' citizens' opinions about two crucial events taken place in the summer of 2015 in Greece, namely: the MENOUME EVROPI ('we stay in Europe') peaceful political protest against a potential Grexit, and the imposition of capital control measures by the Greek government. Given that vox pops are short responses (between three and seven seconds long) to interrogative questions, carefully edited and incorporated in TV news reports as lively and colourful soundbites, we scrutinize them: first, as second parts of adjacency pairs (direct / indirect answers); second, as illocutionary acts (assertions of facts or opinions, ascriptions of mental states, proposals, predictions, requests or exclamations), and

third, as various registers of casual speaking identified by several recurrent lexicogrammatical features and rhetorical devices (elliptical constructions, lexical collocations, colloquialisms, deictic expressions, short quotes, linguistic metaphors referring to Europe or to the euro, etc).

Lancien, T. (1995). *Le journal télévisé. Construction de l'information et compétences d'interprétation*. Paris: Crédif.

Lewis, J., Wahl-Jorgensen, K. & Inthorn, S. (2004). "Images of citizenship on television news: constructing a passive public". *Journalism Studies* 5.2: 153-164.

Verbal aggressiveness as an indicator of xenophobic attitudes in Twitter

Maria Pontiki & Haris Papageorgiou

Institute for Language and Speech Processing

In this paper we present a work on Verbal Aggressiveness (VA) as an indicator of xenophobic attitudes in Greek Social media. VA involves using messages to attack other people or those aspects of their lives that are extensions of their identity [1] and is often examined with reference to xenophobia and racism [2]. We employ a data-driven approach focusing on aggressive Twitter messages towards specific Target Groups (TGs) of interest (e.g. Jews, Muslims, Albanians, etc.). Given a collection of Tweets, the goal is to identify different types of verbal attacks against the TGs. To this end we have designed a linguistically-driven VA framework where VA messages (VAMs) are classified into distinct categories based on a) their focus (i.e. distinguishing between VA utterances focusing on the attributes of the target (e.g. physical appearance, religion) and VA utterances focusing on the attacker (e.g. intentions)), b) on the type of linguistic weapon used for the attack (e.g. formal evaluations, obscene/dirty language, humor), and c) on the content of the attack (e.g. threats/calls for physical violence or for deportation). For the computational treatment of the proposed framework we employ a rule-based method that comprises of a variety of lexical resources and grammars. For each identified VAM, the method returns the type and the linguistic evidence of the attack as well as of the object of the attack (TG). These types of information are linked to each other within tuples in a structured manner and can help to study the formulation of VA in relation to specific TGs, to measure and monitor different aspects of VA as an important component of the manifestations of xenophobia in time.

[1] Hamilton and Hample. 2011. "Testing Hierarchical Models of Argumentativeness and Verbal Aggressiveness".

[2] Laineste. 2012. "Verbal expressions of aggressiveness in Estonian Internet".

Investigating loanword integration in immigrant speech: the case of Greek-Canadian
Angela Ralli, Vasiliki Makri & Vasiliki Mouchtouri
University of Patras

This presentation investigates noun borrowing in a language-contact situation involving Greek as recipient and English as donor in Canada. In line with Ralli et al. (2015), we argue that the accommodation of loan nouns in a language is not only the product of extra-linguistic factors (degree of bilingualism, Thomason 2001, Matras 2009), but follows specific linguistic constraints, mostly due to language-internal factors (phonological, morphological, semantic).

We deal with: (a) the reason why a considerable number of loan nouns bear Greek inflection, while others remain uninflected; (b) the basic properties of gender assignment leading to accommodation to masculine, feminine or neuter; (c) the recipient's inherent tendencies to classify native and loan nouns into different categories and distribute them into specific inflection classes; (d) the role of structural (in)compatibility between the donor and the recipient into accommodating words.

We investigate evidence from Greek spoken in Quebec and Ontario, where many Greek immigrants reside. Our data are drawn from written (Aravossitas 2016, Maniakas 1991, Seaman 1972) and oral sources, within the framework of "Immigration and Language in Canada: Greeks and Greek-Canadians" Project. We propose that the morphology of a language (fusional Greek) is likely to be affected by a linguistic system typologically distinct (analytical English), provided that certain morphological conditions be met.

Aravossitas, Th. 2016. *The hidden schools: mapping Greek heritage language education in Canada*. Ph.D. Thesis. University of Toronto.

Maniakas, Th. 1991. *The ethnolinguistic reality of Montreal Greeks*. Ph.D. Thesis. University of Montreal.

Matras, Y. 2009. *Language Contact*. Cambridge: CUP.

Ralli, A., M. Gkiouleka & V. Makri 2015. Gender and inflection class in loan noun integration. *SKASE* 12: 422-460.

Seaman, D. 1972. *Modern Greek and American English in Contact*. The Hague: Mouton.

Thomason, S. 2001. *Language Contact: An Introduction*. Edinburgh: EUP.

Ancient Greek preverbs: the case of *δια-*

Antonio R. Revuelta Puigdollers

Universidad Autónoma de Madrid

The use of preverbs is extremely frequent in Ancient Greek. Just the verb *έρχομαι* exhibits 84 compounds with simple (*εισ-έρχομαι*), double (*παρ-εισ-έρχομαι*) and even triple (*συμ-παρ-εισ-έρχομαι*) preverbation. That frequency reflects the importance of this phenomenon in Greek and justifies the need of studies that may codify the regular behaviour of preverbs and transfer this information from its present place in dictionaries to the grammar. My paper aims to fill a gap in this description by discussing the use of *δια-* in verbal composition. Some of the main conclusions of this research are the following:

(i) The contribution of the preverb *δια-* can be explicitly formulated as a set of regular predicate frames (constructions, Goldberg 1995) that account for the meanings of a very large number of its compounds (1317).

(ii) Although the preverb *δια-* and the preposition *διά* (Luraghi 2003) share some common meanings, there are important differences between them that should be accounted for.

(iii) Ancient Greek behaves like satellite-framed languages (Latin, German, English) and not like verb-framed languages (Romance languages, Dewell 2011, Mateu 2013, Talmy 1985).

This paper is part of a larger project on preverbation and makes use of several electronic tools devised for this purpose: (i) a tagged corpus of Greek (more than two million tokens); (ii) a digital version of main dictionaries of Ancient Greek whose grammatical information has been tagged for future retrieval.

Dewell, Robert B. (2011): *The Meaning of Particle/Prefix Constructions in German*. Benjamins.

Goldberg, Adele E. (1995): *Constructions. A Construction Grammar Approach to Argument Structure*. University of Chicago Press.

Luraghi, Silvia (2003): *On the Meaning of Prepositions and Cases*. Benjamins.

Mateu, Jaume & Víctor Acedo-Matellán (2013): "Satellite-framed Latin vs. verb-framed Romance: A syntactic approach". *Probus* (25) 227-265.

Talmy, Leonard (1985): Lexicalization patterns: Semantic structure in lexical forms. In Timothy Shopen (ed.), *Language typology and syntactic description* (3), 57-149. CUP.

The ambiguity of complementisers

Anna Roussou

University of Patras

Rosenbaum (1967) analyzed complement clauses as sentences dominated by a NP node. This exocentric structure is compatible with Chomsky's (2013) account of labeling projections. More precisely, if declarative complementizers are formally nominal (Manzini 2010, Franco 2012, Baunaz 2015, a.o.), then the label of their projection can be determined on the basis of this feature, namely as NPs. This approach has a number of implications. First, it can be shown to reduce Grimshaw's (1979) c- and s-selection to c-selection. Second, it accounts for the development of declarative complementizers out of wh-elements, as is the case with the Greek declarative complementizers *pos* or *pu* in (1), which also have interrogative (stressed) counterparts in (2):

- (1) a. *Ematha [pos/oti jirizi o troxos].*
learned-1s that spin-3s the wheel
"I learned that the wheel spins."
b. *Thimame [pu/oti pighame sto Parisi].*
remember-1s that went-2p to-the Paris
"I remember that we went to Paris."
- (2) a. *Pos jirizi o troxos?*
how spin-3s the wheel
"How does the wheel spin?"
b. *Pu pighame?*
where went-1p
"Where did we go?"

This paper argues that there is a single *pos* (and a single *pu*), which is an indefinite nominal. The different functions and interpretations it gives rise to depend on the syntactic context: as a complementizer it binds a (set of) proposition(s), while as an interrogative it binds a (set of) individual(s). Based on prosodic evidence, it is further shown that the sentence in (1a) may be construed as an embedded declarative or interrogative (i.e. "I learned how the wheel spins"); the same holds in (1b) in the absence of the locative PP (i.e. "I remember where we went"). The two readings are available depending also on the properties of the embedded predicate, and are disambiguated at both the PF and LF.

A diachronic analysis of the form of the Greek perfect and its associated uses: arguing for a complex verbal aspect

James Sedlacek

This paper will begin with an overview of the various forms of the Greek Perfect, including synthetic and periphrastic forms, along with the range of uses observed throughout

the history of the language, while situating both the forms and usages to a timeline. The morphology of the Perfect will be compared to that of the Present and Aorist in order to determine that the aspect of its verbal stem is perfective to match the Aorist and oppose the Present. Next, the reduplication on the stem of the synthetic Perfect will be shown to produce the imperfective aspect as does the modal verb in the periphrastic Perfect. This imperfective aspect matches the Present and opposes the Aorist. An overview regarding reduplication as a process of grammaticalization will be provided next, while situating the reduplication of the Greek synthetic Perfect within that process. Attention will be given to the particularities of reduplication in the Greek language. Finally, a complex verbal aspect will be explained for the Greek Perfect indicating that the action belonging to the lexical stem is perfective, while the imperfectivity produced by reduplicating the stem belongs to state logically following the action. The complex verbal aspect model described for the Greek Perfect is suggested for analysing the Perfect cross-linguistically.

Tracing the development of prepositional phrases

Ilja Seržant

University of Leipzig

Introduction: The core set of prepositions of Classical Greek (such as *peri*, *apò*, *parà*, etc.) stem historically from adverbs which did not form constituency with the (to-be-)dependent NP to begin with. The semantic interdependency of these adverbs with the NP triggered the process of syntacticization¹ of what was originally two independent constituents into one constituent (PP). In this respect the development of the prepositions in Greek is typologically rather exceptional (cf. Lestrade et al. 2011 as a background) because prepositional (or more generally adpositional phrases) develop from expressions that already form a constituent from the very onset: the two major sources for adpositions cross-linguistically are verb-object combinations developing into adposition-dependent NP expressions and (internal) possessor-possesum constructions developing into dependent NP-adposition. The atypical source of many of the Greek prepositions was responsible for a number of typologically atypical properties as a consequence of their source construction. The development of Greek prepositions is therefore particular worth investigating in details. Moreover, Greek is unique in its being attested with a large amount of texts from different periods.

Goals: The present paper aims at uncovering details of the this development from the Homeric period into New Testament on the basis of the preposition *peri*.

Data: The investigation relies on the comparison between four idealized stages: (i) the Archaic period (Homer, Hesiod), (ii) the Classical period (e.g. Plato, Thucydides), the

¹ S. is the shift towards increasing internal dependencies and loss of variability (Givón 1979:208).

Hellenistic period (e.g. Diodorus), and the New Testament period. The study heavily relies on (simple) statistical analyses of two types of databases: (i) a qualitative database that the author compiled manually annotating utterances of *peri* in a subset of texts from each period and (ii) a quantitative database with figures for different features of *peri* for each of the periods collected by using the text-search option of TLG (<https://stephanus.tlg.uci.edu/>).

Results: While *peri* originally could assign all three cases to its object NP (dative, accusative, genitive) in the Archaic period it assigns only ACC and GEN in the latter periods as is well-known (cf. Wackernagel 1928: 208). I will illustrate how different readings of *peri* develop their preferences for a particular case pattern through the latter periods. Moreover, I will show how *peri* changes semantically across these periods. Note that the semantic change is not straightforwardly deducible from the latter texts since most of the readings of the Archaic period are also attested in the latter periods (not least due to the influence of the learned language) and a description of the semantics in categorical terms does not seem to be adequate here. However, the statistical assessment of the frequency of different readings does clearly show a number of changes here in addition to new readings and functions that are not attested in the Archaic period at all. Furthermore, on this background, I will present trends in the development of other prepositions that are concomitant to, and indicative of the syntacticization process such as decrease of variability (cf. Haug 2009).

Givón, T. 1979: *On Understanding Grammar*. New York: Academic Press.

Haug, Dag T. T. 2009: Does Homeric Greek have prepositions? Or local adverbs? (And what's the difference anyway?). In: Vit Bubenik, John Hewson & Sarah Rose (eds.), *Grammatical Changes in Indo-European Languages*. [Current Issues in Linguistic Theory, 305]. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins. 103-122.

Lestrade, Sander, Kees de Schepper & Joost Zwarts 2011: The distribution of labor between adpositions and case within complex spatial PPs, *STUF* 64(3), 256–274.

Wackernagel, Jacob 1928: *Vorlesungen über Syntax, mit besonderer Berücksichtigung von Griechisch, Lateinisch und Deutsch*. 2. Band II. Basel: Birkhäuser.

Investigating the factors affecting language maintenance and shift in the Greek community in Lebanon

Myriam Silonie Iliovits

American University of Beirut

This presentation discusses the language maintenance and shift of the Greek language within the Greek community in Lebanon. The community started to form in the nineteenth century during the rule of the Ottoman Empire; however, the use of Greek as a

heritage language in this community has not been inclusively studied. Consequently, this study utilizes ethnolinguistic vitality to examine the use of the Greek language as a minority language spoken by the Greek community in Lebanon. A holistic view of language maintenance and shift of Greek is attained through objective data as well as questionnaires and semi-structured interviews conducted with second, third, fourth, fifth, and sixth generation Greeks. The questionnaire is analyzed using descriptive statistics whereas the interview data is analyzed to find patterns in repeated themes and reach reasonable conclusions. This study sheds light on how the Greek community members perceive the Greek language as undergoing shift. Moreover, this study examines the effect of the community members' age, gender, education, intermarriage rates, and geographical distribution on the language maintenance and shift of Greek. It also looks at the generation to which the speakers of Greek belong, in relation to their family's arrival to the host country, and at the Greek community members' contact with the homeland. Furthermore, this study discusses the effect of religion, ethnic leaders, and the host community on language maintenance and shift. Finally, this study looks at the measures undertaken by the community to maintain the Greek language. Consequently, this talk will highlight the role of the above-mentioned factors in language maintenance and shift of Greek. It will also shed light on whether the measures of language maintenance are effective.

Case mismatches and syncretism in ATB-questions

Ourania Sinopoulou

National and Kapodistrian University of Athens

In my talk, I examine Case mismatches in ATB-questions. It is well known that ATB-questions exhibit Case matching effects, i.e. the Case of the fronted *wh*-phrase matches the Case of the gaps. Case mismatches are normally not tolerated. For Greek, this is shown by the contrast between (1) and (2).

- (1) Pjon ipologisti_[Acc] dialekse o Jianis ____[Acc] ke agorase i Maria ____[Acc]?
- (2) * Pjos ipologistis_[Nom]/Pjon ipologisti_[Acc] kataskevastike ____[Nom] stin Iaponia ke agorase i Maria ____[Acc]?

However, case conflicts are acceptable in data like (3).

- (3) Pjo kinito_[Nom/Acc] kataskevazete ____[Nom] stin Iaponia ke agorazoun ekatomiria anthropi ston kosmo ____[Acc]?

I argue that these conflicts are resolved by syncretism. As (4) demonstrates, the same phenomenon is observed in Polish (from Citko 2005).

- (4) Kogo_{Acc/Gen} [Jan nienawidzi ___{GEN}] a [Maria lubi ___{ACC}]?
who.acc/gen John hates and Mary likes
'Who does John hate and Mary like?'

Taking ATB-questions to be multi-dominance structures where the wh-phrase is “shared” by two conjoined TPs (Citko 2011), I distinguish Case mismatches in ATB-questions from Case attraction in free relatives like (5).

(5) I kathigites vravefsan opjous aristefsan.

Then, I try to show that (3) and (4) are problematic for Case checking theory and for Lexicalism in general. Following Bjorkmann (2016) and Asarina (2011), I offer an account for the role of syncretism in ATB-questions within the Distributed Morphology framework. Finally, I discuss whether an alternative analysis within the lexicalist theory would be possible.

Asarina, Alevtina 2011. *Case in Uyghur and beyond*. PhD Thesis, MIT.

Bjorkman, Bronwyn 2016. ‘Go get, come see: Motion verbs, morphological restrictions, and syncretism.’ *NLLT* 34: 53-91.

Citko, Barbara 2005. ‘On the Nature of Merge: External Merge, Internal Merge, and Parallel Merge.’ *LI* 36:475-497.

Citko, Barbara 2011. *Symmetry in syntax*. Cambridge University Press.

Lost in trans-scripting: spelling variation in digital communication

Tereza Spilioti

Cardiff University

Increased attention to writing and spelling variation has been the result of recent advances in sociolinguistics and the related field of literacy studies that have foregrounded the need for shifting the focus to weakly regulated and vernacular writing (Sebba 2007: 41-48; Lillis 2013: 136-139). The need for this shift has been further accentuated by two recent socio-cultural changes: first, the rise of digital technologies (cf. ‘digitalization’ Lundby 2009; ‘the digital imperative’ Lillis & McKinney 2013: 423), and, second, processes of globalization, migration, and mobility that have resulted in phenomena of creativity and linguistic profusion, often in the form of unconventional mixed language practices (Blommaert & Rampton 2011: 7). Following this line of research, this paper examines a phenomenon that is associated with the techno-social environments of digital communication and involves writing that brings together varying language and script resources in unconventional and unexpected ways. In the literature, it has been referred to as ‘script-focused translanguaging’ or ‘trans-scripting’ and it has been associated with post-migrant and transnational settings (Androutsopoulos 2015: 188).

By examining instances of trans-scripting, particularly in cases where language and script forms associated with “Greek” and “English” are combined and recontextualised in unconventional ways, this paper explores patterns of spelling variation in a range of

digital genres, with a view to understand how such trans-scripting patterns may vary, and why. The data analysis reveals that variation in trans-scripting is associated with linguistic (i.e. affordances/constraints of particular writing systems), social (i.e. audience considerations and genre expectations) and language-ideological (i.e. language attitudes) factors. The paper concludes with a discussion of methodological implications from the study of trans-scripting and the potential of this type of research for exploring metalinguistic attitudes through - and in - digital writing.

A semantic and syntactic analysis of *prepi* and *bori*

Eleni Staraki

University of Chicago

A number of generative semanticists (Hofmann 1966; Perlmutter 1970b; among many others) suggested that the interpretational variation (epistemic vs. deontic) in modal auxiliary verbs is the result of differences in their argument structure (*raising* vs. *control*). According to that view, modals come into two varieties: TP-level (control) and VP-level (raising) modals, and epistemic modals are raising verbs, while deontic (priority) modals are control verbs.

Contrary to previous theories, I argue that *prepi* 'must' and *bori* 'may/might' exhibit similar argument structure to raising predicates. The analysis is based on empirical evidence indicating the following: (a) *prepi* and *bori* allow to elements of the *na*-clause to be raised in a higher position in the structure, (b) like raising verbs, their complement *na*-clause does not constitute an agreement domain, (c) similarly to raising verbs, modals like *prepi* and *bori* do not project external arguments, thus, they do not assign thematic roles, and (d) *prepi* and *bori* allow the subject of the embedded *na*-clause to be interpreted either as taking wide or narrow scope. Furthermore, I suggest that the interpretational difference between *prepi* and *bori* is regulated by the presence (or, lack thereof) of a *causal relation*. If a modal verb does not imply a *causal relation*, then the modal is interpreted epistemically. By contrast, if a modal pertains to a *causal relation*, then the modal is interpreted deontically.

Hofmann, T. R., (1966). '*Past Tense Replacement and the Modal System*', M.I.T.
Perlmutter, D., (1970b). '*Surface Structure Constraints in Syntax*', *Linguistic Inquiry* 2:
187-255

Conflict, exclusion and the linguistic landscape of the last divided capital in Europe

Christiana Themistocleous

University of Reading

Although the Republic of Cyprus has been an independent state since 1960, due to the long-term conflict between the Greek Cypriot and the Turkish Cypriot communities the island has been divided into two parts. The two communities have lived in separation for more than 30 years until the border was opened in 2003, allowing people to cross and visit 'the other side'. Recent talks between the leaders of the two ethnic communities are raising hopes for reunification, however, no solution has been found yet.

Both Greek and Turkish function as official languages. Using the Linguistic Landscape (LL) approach, this preliminary study investigates whether the public space near the Ledras street border, located in the heart of the commercial area in Nicosia, shows instances of the two official languages being used despite the conflict. It also aims to identify traces of linguistic exclusion or integration among the two ethnic communities.

Exploratory fieldwork was carried out in August – October 2016 by collecting photographic data from the area near the border. Linguistic traces collected include: fixed public and private signs as well as ephemeral signs (e.g. stickers, flyers, posters) and graffiti. More than 1000 photos have been collected and the LL of the area has been mapped.

Unlike previous LL studies which aimed to explore the degree of visibility of languages in a given geographical area using quantitative methods (Ben-Rafael, 2006; Bakchaus, 2006; Gorter, 2006), this study is using a qualitative Semiotic Landscape approach (Scollon & Scollon, 2003; Jaworski & Thurlow, 2010) to understand the ways that the public space interacts with written discourse, discursive modalities and dimensions of culture and ideology.

Preliminary findings indicate that, in general, the two languages are somehow excluded from the public space of 'the other side'. Nevertheless, some subtle instances of Greek or Turkish being used in the 'other side' and especially in the border were identified. The discussion will demonstrate how the emplacement of signs reflect the ideological and political situation on the island but also influenced by commercial necessities.

The influence of Greeklish in Greek students' reading and writing skills: an eye tracker based study

Ralia Thoma¹, Panagiotis Politis², Yanis Maistros³ & Gianna Giannouloupoulou⁴

¹University of the Aegean ²University of Thessaly ³National Technical University of Athens ⁴National and Kapodistrian University of Athens

This paper examines the phenomenon of "greeklish", the type of transliteration that is widely used in Digital Mediated Communication (DMC). Greeklish, that is the representation of the Greek language with the Latin script, is considered to be a "danger" for the Greek language. Many researchers have already explored participant's attitudes towards greeklish, the reasons of using this type of transliteration in DCM and the potential impact of greeklish code on student's language skills.

The goal of this research was to study whether the use of greeklish would influence reading and writing skills of students attending the 6th Grade of primary school and those of 1st - 3rd of high school who had rich or poor lexical representations, according to the Lexical Quality Ypothesis of Perfetti & Hart (2002). Individual - difference measures were completed by the participants in order to characterise their quality of lexical representations for greek language. Moreover, an eye tracker experiment has been taken individually in order to study participants' eye movements during reading and writing in greek and greeklish and to correlate them with the quality of their lexical representations. This research is in the phase of data analysis and we hope that we will be able to have the first results till April of 2017.

Androutsopoulos, J. (2009). *"Greeklish": Transliteration Practice and Discourse in the context of Computer - Mediated Digraphia*.

Androutsopoulos, J. (2011). *Language change and digital media: a review of conceptions and evidence*.

Holmqvist, K., Nystrom, M. (2011). *Eye Tracking: A Comprehensive Guide to Methods and Measures*. New York: Oxford University Press.

Perfetti, Ch.A., Hart, L. (2002). *The lexical quality hypothesis*.

Rayner, K., Pollatsek. A., Ashby, J. Clifton, Ch., (2012). *Psychology of Reading*. New York: Taylor and Francis Group, LLC.

Paraskevi Thomou

University of Crete

A corpus search (Hellenic National Corpus) was carried out for studying multi-word unit realizations in authentic language data. The aim of the corpus study was to compile a list of schematic constructions instantiated by multi-word units of the Modern Greek language, in order to analyze and systematize their properties and functions. The examination of the schematic constructions which have arisen from the corpus search has shown regularities concerning figurative language.

In this presentation I will try to delineate a regularity observed in the multi-word constructions under investigation. Analyzing naturally occurring data may reveal potentially significant patterns not otherwise noticed. More specifically, lexemes like *pano*, *kato*, *eki*, *eðo*, *konda*, *makria*, etc, conceptualize LOCATION in their prototypical meaning. However, in most of the multi-word constructions formed with these lexemes, the LOCATION conceptualization is absent and this yields metaphorical extensions of meaning. Such conceptualizations are related to TIME, QUANTITY, STATE (mental, emotional) target domains:

- (1) Δεν tus epetrepsan na ðun ta timolojia ala tus eðiran *ke apo pano*:
ke apo pano (quantitative meaning)
- (2) ... *apo eki ke pera* o eryazomenos prepi na frondisi oste na exi ena prosθeto isoðima:
apo eki ke pera (temporal meaning)

The issue that spatial schemas play a role in structuring temporal thought has already been addressed in the relevant literature (Sweetser 1991, Lakoff 1993, Grady 2007, Kövecses 2010).

Grady, J. (2007). "Metaphor". In Geeraerts, D. & H. Cuyckens (eds). *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford University Press. 188-213.

Kövecses, Z. (2010²). *Metaphor: a practical introduction*. Oxford: Oxford University Press.

Lakoff, G. (1993). "The contemporary theory of metaphor". In Ortony, A. (ed). *Metaphor and thought*. Cambridge: Cambridge University Press.

Sweetser, E. (1991). *From etymology to pragmatics: metaphorical and cultural aspects of semantic structure*. Cambridge: Cambridge University Press.

The morphological category of aspect and its insufficiency in marking completeness in Modern Greek

Kamil Trąba

Adam Mickiewicz University in Poznan

Given that Modern Greek has the grammatical category of aspectuality; it distinguishes the perfective, imperfective and perfect verb forms. Furthermore, perfective forms (especially in telic VPs) are believed to be closely related to completeness (e.g., Horrocks, Stavrou 2003, Tsimpli, Papadopoulou 2006). However, the received results indicate that perfectivity should not be identified in the language with the complete aspective meaning.

The results to be discussed constitute a part of a larger research. Its objective is to identify and describe lingual units (both morphosyntactic and lexical), which determine the complete reading of Modern Greek sentences. In the research, adversative sentences were used as the test for completeness. The sentences have the structure '*p, ala den q*' [*p* but not *q*], where the verb forms used in *p* and *q* are bound together with the relation of aspectual opposition.

The results show that in most cases the verbal morphological marker of perfectivity is insufficient to determine the complete aspective meaning (regardless of telicity of the VP). Consequently, it is hypothesised so that completeness is a complex (bipartite) category, which requires the perfective morphological marker and an additional lexical component (e.g., aspective modifier).

Bańczerowski, J. 2015. 'A rough path towards a theoretical apprehension of Korean aspect'.

International Journal of Korean Humanities and Social Sciences. Vol. 1/2015. Bogusławski, A. 2003. *Aspekt i negacja*. Warszawa: Instytut Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego.

Galton, A. 1984. *The logic of aspect: an axiomatic approach*. Oxford: Oxford University Press.

Horrocks G., Stavrou M. 2003. 'Actions and their Results in Greek and English: The Complementarity of Morphologically Encoded (Viewpoint)Aspect and Syntactic Resultative Predication'. *Journal of Semantics*. Vol. 20.

Tsimpli, J. M., Papadopoulou D. 2006. 'Aspect and argument realisation. A study on antecedentless null objects in Greek'. *Lingua*. Vol. 116.

Voice systems in the diachrony of Greek: exploring the aorist voice patterns in New Testament

Liana Tronci

Università per Stranieri di Siena

This paper deals with the verbal category of voice and investigates how in New Testament are expressed voice oppositions, e.g. passive, reflexive, etc. Special emphasis will be placed on the aorist, because the aorist, along with the future, underwent much changes in the field of voice since Ancient to Modern Greek (Horrocks 2010: 103, 256, Browning 1969: 29–31). As is well-known, the pattern for marking voice in root and thematic aorists involved active vs middle inflections, which were able to express all voice oppositions, included the passive (e.g. ἔκτα ‘he killed’ vs ἔκτατο ‘he was killed’). Sigmatic and passive aorists, instead, had a new system of voice marking which involved the pre-ending affixes -σα- vs -θη-, both of them combined with active inflection. They were able to distinguish active and passive voices, e.g. ἐτιμήσε ‘he honoured’ vs ἐτιμήθη ‘he was honoured’. The affix -σα- could also combine with middle inflection, for expressing reflexives and reciprocals, but not passives and anti-passives. In Post-Classical Greek, this picture developed towards the loss of middle-endings aorists, which were progressively replaced by passive aorists.

The aim of this paper is to give an account of aorist voice markers in New Testament, whose language is commonly considered as a sample of everyday written koinè Greek. All verb forms of aorist, collected through TLG electronic resources, will be investigated in terms of voice markers and compared with the present and future verb forms, in order to show the frequency and the lexical typology of all tokens.

Results are expected on both the general standpoint of language change and the specific standpoint of the grammar of Hellenistic Greek.

Browning, Robert. 1969. *Medieval and Modern Greek*. London: Hutchinson University Library.

Horrocks, Geoffrey. 2010 [1997]. *Greek. A History of the Language and its Speakers*. 2nd edn. Chichester: Wiley-Blackwell.

Syntactic complexity and literacy support in Greek as a heritage language

Ianthi Tsimpli¹, Maria Andreou² & Chris Bongartz²

¹University of Cambridge ²University of Cologne

Heritage language speakers are exposed to the heritage language from birth. When reaching school age, however, the majority language takes over and after a few years

of schooling becomes dominant in heritage language speakers (Montrul, 2010). Although many studies compare heritage speakers with L2 learners (e.g. Rothman, 2007), research focuses mainly on adults without examining the role of L1 support in the form of literacy instruction. The present study aims to fill this gap by exploring the differences in language ability among heritage speakers who differ in the amount of L1 support provided in a school/instruction context.

Participants: Fifty-seven 10-12 year-old Greek-German children from Germany: Greek-DOM (N=20, Greek schooling with 9 hrs/week of German at school), Greek-CLIL (N=19, German schooling with 8 hrs/week of Greek Content and Language Integrated Learning) and German-DOM (N=18, German schooling with only 2 hrs/week afternoon classes in Greek). Syntactic ability was tested through narratives and a sentence repetition task (SRT). We measured syntactic complexity in terms of the proportion of use of different types of subordinate clauses in narratives and repetition of complex sentences in the SR task. Our research question is to what extent the three groups whose instructed input in the heritage language differs also differ in syntactic complexity measures in both tasks.

Results: the Greek-CLIL group has higher complexity scores than the other two groups ($p \leq .05$), suggesting a favorable setting for biliteracy. This group produced significantly more adverbial clauses ($p \leq .05$) than the other groups. SRT results show that Greek-DOM and Greek-CLIL outperformed the German-DOM group ($p \leq .05$) indicating positive results for input quantity and higher biliteracy skills too.

Montrul, S. (2010). Current issues in heritage language acquisition. *Annual Review of Applied Linguistics*, 30, 3-23.

Rothman, J., 2007. Heritage speaker competence differences, language change and input type: inflected infinitives in heritage Brazilian Portuguese. *International Journal of Bilingualism*, 11(4), 359-389.

Off-record impoliteness in the Facebook and YouTube comments of Greek political posts

Maria Vasilaki

King's College London

“MYPIZA” (“I was stinking”, word-play with the name of SYRIZA) versus “Néa Παλαιδοσύνη” (“New Slavery”, word-play with the name of New Democracy). The way Facebook and YouTube users have altered the names of the two leading Greek political parties to offend suggests that such creative off-record insults are critical in the development of flames, although studies such as Blitvich et al. (2011) and Dynel (2012) treat on-record impoliteness as key in online discussions. Although recently the field of

online impoliteness has been prolific, implicational impoliteness in Greek social media in the context of the on-going economic and political crisis has yet to receive the necessary attention.

The present study examines data from the comments' section of posts on YouTube and on the Facebook pages of SYRIZA and New Democracy, extending from the announcement of the referendum in June 2015 until the elections of September 2015. Through an N-vivo assisted qualitative analysis, the broad distinction between on-record and off-record impoliteness is refined into more specific sub-categories, based on a combination of Culpeper's (2011) and Bousfield's (2008) frameworks, with necessary additions to cater to Greek CMC data. The project aims to unveil how the combination of on-record and off-record impoliteness, as well as any platform-specific affordances, shape the development of impoliteness and the expression of specific political alignments.

Findings suggest that off-record impoliteness is extensively used, either independently or in combination with on-record insults. Mocking mimicry (Culpeper 2005), which seems fully functional in written discourse, mock-endearment or mock-deference, and impoliteness arising from floutings of Gricean Maxims are used in original and creative ways, sometimes requiring specific inter-textual knowledge to be fully understood. Participants' uptake indicates that, although online off-record impoliteness is often designed and stylised as a rewarding game, it can offend and challenge posters' political affiliations as effectively as on-record insults.

Dialectal variation in the vowel system of Mišótika Cappadocian: findings from two refugee villages

Nicole Vassalou^{1&2}, Dimitris Papazachariou¹ & Mark Janse²

¹University of Patras ²Ghent University

This paper discusses changes in the vowel system of contemporary Mišótika, the Cappadocian variety originally spoken in Misti. We compare the speech of native speakers from two Cappadocian refugee communities and analyse the differences between the two, taking into consideration mechanisms of language contact and linguistic change, and also the social parameters that influence the dialectal system.

The study is based on recordings of native speakers of Mišótika who live in two different villages, one in the prefecture of Kilikis (Neo Agioneri), and the other in Thessaloniki (Xirohori).

Although these villages are very close to one another, they present two major differences. Neo Agioneri is a homogeneous village, whereas Xirohori is a mixed village, since not only Cappadocians but also other Greek-dialect speakers live there.

Another distinguishing characteristic between the two villages is the attitude of the inhabitants towards Mišótika. It seems that speakers from Neo Agioneri are more receptive to the use of the dialect. The inhabitants from Xirohori, by contrast, present a different attitude, reflecting the consequences of social stigmatization and linguistic attrition that their dialect has undergone after the population exchange of the 1920s.

To conclude, the current vowel system of Mišótika seems to diverge significantly from the older one described by Dawkins (1916). At the same time, the preliminary findings of our research indicate that there are also differences in the phonological status of the vowels between speakers of the same linguistic system.

Dawkins, R. M. 1916. *Modern Greek in Asia Minor: a Study of the Dialects of Sílli, Cappadocia and Phárasa with Grammar, Texts, Translations and Glossary*. Cambridge: Cambridge University Press.

Children's requestive behavior in L2 Greek acquisition

Evgenia Vassilaki, Stathis Selimis & Georgia Styliou

¹University of Thessaly ²National and Kapodistrian University of Athens ³Educator

Although there is a growing body of research on adult pragmatic development in L2 Greek, especially on speech act production (e.g. Bella 2012, 2014, 2016, Economidou-Kogetsidis 2009), no studies to date refer to children. The present study sets out to investigate how requestive behavior develops in school-aged children acquiring Greek as an L2. It attempts to do so on the premises that child L2 pragmatic acquisition can be better explained if both L2 competence and socio-cognitive development are taken into account.

Fifty one bilingual children from various L1 backgrounds, split into two groups of low intermediate (8-9-year-olds) and intermediate (11-12-year-olds) proficiency in Greek, participated in the experiment. On the basis of cartoon scenarios children were asked to produce high or low cost requests to familiar and unfamiliar adults and children. Responses were recorded, transcribed and coded for several grammatical and lexical features in order for the patterns to emerge in a bottom-up fashion.

Interrogatives, most often introduced with the modal *boro/boris*, are the most frequent requestive pattern. This finding runs counter to adult L2 learners' reported strong preference for direct patterns at the corresponding proficiency levels (Bella 2012), but it parallels their L1 peers' requestive behavior (Selimis, Vassilaki & Moloha 2016). Given that interrogative patterns are a prototypical means in the expression of requests for action in Greek (Bella 2012, Sifianou 1992), it is questioned whether the traditional direct/indirect dichotomy is applicable to child L2 speech act acquisition (cf. Kania 2016), at least in second language settings. Nonetheless, as supported in previous studies

(Achiba 2003, Rose 2000), bilingual children lag behind their monolingual peers in their modification strategies repertoire. Although supportive moves become more frequent with age and proficiency, other mitigating devices such as diminutives or *liyo*, and V-forms are opted for less often by bilingual children.

Ways of *wh*-scope marking: evidence from Greek

Christos Vlachos

Queen Mary University of London

1 Introduction. This paper argues that Greek manifests variants of the *wh*-scope marking strategies traditionally associated with German (eg, van Riemsdijk 1982; McDaniel 1989), and Hindi (eg, Dayal 1994, 2000). I motivate this claim by (re)visiting two types of Greek *wh*-constructions: *wh*-slifting (Haddican et al. 2014 for English), and optional long-distance *wh*-in situ (Roussou et al. 2013; Vlachos 2012, 2014). The approach to be defended will raise three interesting implications about Universal Grammar, the most obvious of which being that the *wh*-scope marking strategy appears to span a larger set of grammars (Greek) than the set that is standardly thought to range over (German; Hindi). The other two implications, which are not immediately obvious but will become so after I lay out the details of the analysis, relate to *wh*-fronting and clausal complementation: the difference between languages that allow *wh*-extraction out of finite clauses and those that do not (Ross 1967) may reduce to (in)definiteness; and, the close link between embedded *wh*-clauses and *that*-clauses (Ross, ms) may reduce to DP-complementation.

2 Facts. *Wh*-slifting and optional long-distance *wh*-in situ (henceforth, *wh*-in situ) can be exemplified in Greek as in (1) and (2) respectively. In (1), a *wh*-interrogative clause (*pjon idhe i Maria*) surfaces at the left of a proposition-selecting predicate (*nomizis*). Despite the predicate's selectional requirements, the declarative complementizer *oti* is ungrammatical (cf, (1a)), while the distribution of the predicate, and its subject, are heavily restricted (cf, (1b) and (1c) respectively). In (2), a *wh*-interrogative clause with the question word in situ (*i Maria idhe pjon*) surfaces at the right of a proposition-selecting predicate (*nomizis*). While the distribution of the predicate and its subject is similar to that in *wh*-slifting (cf, (2b) and (2c) with (1b) and (1c) respectively), *oti* is grammatical (cf, (2a) with (1a)).

- (1) a. Pjon idhe i Maria, nomizis (*oti)?
who-ACC saw-3SG the-NOM Mary-NOM think-2SG that
"Who did Mary see, do you think (*that)?"
- b. Pjon idhe i Maria, paradhexese?
who-ACC saw-3SG the-NOM Mary-NOM admit-2SG
"*Who did Mary see, do you admit?"

- c. *Pjon idhe i Maria, den nomizi kanenas?
who-ACC saw-3SG the-NOM Mary-NOM NEG think-3SG nobody-NOM
“Who did Mary see, nobody thinks?”
- (2) a. Nomizis (oti) i Maria idhe pjon?
think-2SG that the-NOM Mary-NOM saw-3SG who-ACC
“You think that Mary saw who?”
- b. *Paradhexese oti i Maria idhe pjon?
admit-2SG that the-NOM Mary-NOM saw-3SG who-ACC
“*You admit that Mary saw who?”
- c. *Den nomizi kanenas oti i Maria idhe pjon?
NEG think-3SG nobody-NOM that the-NOM Mary-NOM saw-3SG who-ACC
“*Nobody thinks that Mary saw who?”

3 Proposal. Extending recent work on German and English *wh*-slifting qua *wh*-scope marking (Author 2016), I will argue that an indefinite D-layer mediates the association of the proposition-selecting predicate with the *wh*-clause in both (1) and (2), while an evidential head restricts the distribution of the predicate and its subject. The observed orderings derive from two operations of Merge associated with D: in *wh*-slifting, a *wh*-element internally merges with D, while in *wh*-in situ a null *wh*-scope marker externally merges with D. Time permitting, implications about long-distance *wh*-movement will be raised.

Loss of optative (and *-μι*-verbs) re-examined

Werner Voigt

Universität Hamburg

Most accounts, like the ones by MEILLET (1930) and SCHWYZER (1975), exclusively attribute the loss of the optative to syntactic weaknesses and functions that had competitors (subjunctive, periphrases) which eventually supplanted them. Perhaps a two-mood-opposition is universally more manageable. Subjunctive paradigms were more uniform as well. Did the optative formally belong to past tenses like subjunctives or conditionals derived from them elsewhere? It seems that the optative originally had secondary endings.

I want to show three additional factors of loss:

1) Confusion after the changes $\epsilon\iota, \eta > \iota$, and later $\omicron\iota > \upsilon$. The latter occurred in Boeotian after 250 BC, from 160 BC on in Egypt and after 200 AD in Attic, but Hellenistic centres were probably more important for the further development.

2) secondary mediopassive endings, but primary endings mixed with a secondary one in the active must have been strange for speakers even if the ancient perfect was mixed

(active secondary, mediopassive primary). Compare: German replaces present subjunctive forms by past subjunctive forms if homophonous with the indicative; again English or German preterite subjunctives became largely identical with the indicative, necessitating periphrases in main clauses. In Greek, -μι served as the first person singular for ambiguous -η/-α = third plural and was then replaced by -εν from the -ίην paradigm. Ποιοίην and other forms became tongue twisters.

3) optative's loss involves active μι-Verbs, which felt inconvenient and were replaced increasingly (3rd Singular in -σι recalls 3rd Plural, rare evidence of dropping it in μι-indicative, adding it in optative!). From II BC on, part of the optative active sounded -υμι -υς; speakers might have found it difficult not to associate the numerous -υμι-verbs with optatives – despite the correct -ύοιμι – because of transitions between -ω and -μι-verbs.

Reconsidering some puzzles of BEFORE: the view from Modern Greek

Orest Xherija

University of Chicago

Reconsidering some puzzles of BEFORE: the view from Modern Greek
It is well-attested crosslinguistically that BEFORE-clauses (BCs) can yield a factual [1], a non-factual [2] and a non-committal [3] inference about the instantiation of the eventuality they describe.

1. Dreyfus ate the salad BEFORE he had dessert. ⇒ Dreyfus had dessert. (**factual**)
2. The MI6 defused the bomb BEFORE it exploded. ⇒ The bomb did **not** explode. (**non-factual**)
3. Dreyfus left BEFORE **anything** happened. ⇏ Something did (not) happen. (**non-committal**)

It is also well-attested that BEFORE licenses weak Negative Polarity Items (NPIs) in the BC [3]. Modern Greek (MG) BCs exhibit two additional interesting phenomena: (i) they sporadically **allow strong NPIs** à la Zwartz (1998) as in [4]; and (ii) **they forbid past tense** and **allow only perfective non-past** (pnp) on their verb [4], a tense-aspect combination known to be sanctioned only in NONVERIDICAL environments in MG (Giannakidou, 2009). This is not the case for other MG temporal connectives [5].

4. Iorðánis péthane PRIN ði / *íðe **kanéna**_F egóni tu.
the Jordan died BEFORE see.PNP / saw **nobody** grandchild his
'Jordan died before seeing any at all of his grandchildren.'
5. I Avyeriní éfiye ÓTAN/AFÚ *ftási / éftase i Seméli.
the Avgerini left WHEN/AFTER arrive.PNP / arrived the Semeli
'Avgerini left when/after Semeli arrived.'

We propose a disjunctive denotation for BEFORE, with which its meaning is **non-committal** by default and the other two inferences arise from the presence of a suitable context. With this semantics, we address three questions: (a) How do the factual, non-factual and non-committal inferences arise and what is their status? (b) How is the PNP verbal form in MG related to the potential (non)veridicality of BEFORE? and (c) How does the licensing of (strong) NPIs take place in MG BCs?

Comprehension of pronouns and non-active morphology in Cypriot-Greek-speaking children with ASD

Christina Yiannapi & Vicky Chondrogianni

University of Edinburgh

It is widely acknowledged that discourse and pragmatics are impaired in children with Autism Spectrum Disorders (ASD) (e.g. Tager-Flusberg et al., 2005). However, little is known about the grammatical abilities of individuals with ASD. Recent studies have reported problems in the interpretation of reflexive pronouns in English (Perovic, Modyanova & Wexler, 2013), in the comprehension and production of clitics and in the comprehension of passives but not of verbs carrying non-active, reflexive morphology in Standard Greek (Terzi et al., 2014).

The present study broadens our knowledge regarding the grammatical abilities of children with ASD by examining how Cypriot Greek (CG) children with ASD produce and comprehend pronouns and non-active morphology in the first study on this population. Seven 4;5 to 9;4-year-old high-functioning children with ASD (mean age: 85.7 months) and 17 4;11 to 9;4-year-old typically developing (TD) children (mean age: 81.1 months) matched on age, completed a picture-selection task targeting the comprehension of pronouns (strong, clitic and reflexives) and verbs with non-active morphology (reflexives, passives) (Terzi et al., 2014). We also used an elicitation task targeting enclisis in CG.

Children with ASD showed no significant differences in the interpretation of clitics and strong pronouns from the TD controls. However, younger ASD children were significantly less accurate in the comprehension of reflexives, suggesting a delay in the acquisition of reflexives. No significant differences were found between the two groups in the comprehension of reflexive verbs with passive interpretation or in passive verbs, but the ASD children were significantly less accurate in the comprehension of reflexive verbs. Both groups were less accurate in the comprehension of passives when compared to the reflexive verbs. The findings suggest that there is a delay in the acquisition of reflexivity in the ASD group, and that reflexivity is a vulnerable domain for Cypriot-Greek-speaking children with ASD.

Perovic, A., Modyanova, N., & Wexler, K. (2013). Comprehension of reflexive and personal pronouns in children with autism: A syntactic or pragmatic deficit?. *Applied Psycholinguistics*, 34(04), 813-835.

Tager-Flusberg, H., Paul, R., & Lord, C. (2005). Language and communication in autism. *Handbook of autism and pervasive developmental disorders*, 1, 335- 364.

Terzi, A., Marinis, T., Kotsopoulou, A., & Francis, K. (2014). Grammatical abilities of Greek-speaking children with autism. *Language Acquisition*, 21(1), 4-44.

Naming the 'migrants' or the 'refugees'. Some reflexions on the 'act of naming'

Maria Zerva

University of Strasbourg

The 'migrant' or 'refugee' crisis has been in the spotlight for the last years. In Greece, where some 60 000 persons have been 'trapped', this subject is frequently in the media. In this presentation, I will focus on the naming of displaced people. During the last two years, the names used for these people have changed : being called 'migrants' in the past, they have been recently regularly called 'refugees', while the two names co-exist in institutional, media or ordinary discourses. Nevertheless, the referent is the same, so the name choice is not insignificant. On the contrary, it takes part of the process of creating and elaborating a group, while marking the ideological positions of 'those who name' (media, institutions, displaced people, external people), like an 'act of naming', expression formed on the model of 'acts of identity' (Tabouret-Keller 1997, Le Page & Tabouret-Keller 1985). I will examine the implications of the uses of these names in the media or in institutional discourses in order to explore the social and ideological stakes related to the migrant/refugee crisis in the Greek context.

Le Page, R. & Tabouret-Keller, A. (1985). *Acts of Identity. Creole-based approaches to language and ethnicity*. Cambridge University Press.

Tabouret-Keller, A. (Ed.) (1997, *Le nom des langues I – Les enjeux de la nomination des langues*. Louvain-la-Neuve. Peeters.

Μια συντακτική προσέγγιση των ονομάτων που δηλώνουν χρώμα στη Νέα Ελληνική

Κατερίνα Αλεξανδρή

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Οι χρωματικοί όροι ως ερευνητικό αντικείμενο τις τελευταίες δεκαετίες έχουν απασχολήσει έντονα πολλούς γλωσσολόγους ανά τον κόσμο, ωστόσο ελάχιστοι ερευνητές έχουν ασχοληθεί με το συγκεκριμένο αντικείμενο στην Ελλάδα. Η παρούσα πρόταση αφορά το πώς συντάσσονται τα ονόματα που δηλώνουν χρώμα (ΟΔΧ) στη νέα ελληνική και πώς ταξινομούνται με βάση αυτά τα συντακτικά τους χαρακτηριστικά.

Αρχικά, στηριζόμαστε σε απλές προτάσεις (υποκείμενο – ρήμα – συμπλήρωμα) και κάνουμε μια ομαδοποίηση των επιθέτων που δηλώνουν χρώμα (ΕΔΧ) με βάση τις δομές στις οποίες εμφανίζονται, για παράδειγμα: *Αυτό το χρώμα είναι το ΕΔΧ χρώμα vs. Αυτό το χρώμα είναι ΕΔΧ χρώμα*. Οι δομές αυτές μας επιτρέπουν να απομονώσουμε ξεκάθαρα δύο υποκατηγορίες στην ευρύτερη κατηγορία των χρωματικών επιθέτων, τα γενικά ΕΔΧ και τους τροποποιητές. Παρουσιάζουμε πρώτα τις υποκατηγορίες αυτές, αναδεικνύοντας τις ιδιότητές τους και, έπειτα, εξετάζουμε πιο αναλυτικά την υποκατηγορία των γενικών ΕΔΧ μέσα από δομές που οδηγούν σε περαιτέρω ταξινομήσεις, εντός και εκτός της κατηγορίας των επιθέτων.

Στη συνέχεια, με βάση την αρχή της έλξης των κατηγοριακών χαρακτηριστικών (categorical feature magnetism, Riemsdijk 1998) και τη σύγκρισή τους με άλλες παρεμφερείς ονοματικές δομές, αποδεικνύουμε ότι ένας μεγάλος αριθμός χρωματικών όρων της νέας ελληνικής ανήκει αποκλειστικά στην κατηγορία των ουσιαστικών. Ολοκληρώνουμε την παρουσίαση με την ανάλυση των σχετικών συμπερασμάτων.

Molinier, Ch. (2001). Les adjectifs de couleur en français. Éléments pour une classification. In *Revue romane*, Copenhagen, MUNKSGAARD, International Publishers Ltd.

Riemsdijk, H.V. (1998). Categorical feature magnetism: The endocentricity and distribution of projections. *Journal of Comparative Germanic Linguistics* 2: 1–48.

Σταύρου-Σηφάκη, Μ. (1995). Παραθέσεις ή παραθέματα. Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα, *Πρακτικά της 15ης ετήσιας συνάντησης του Τομέα Γλωσσολογίας Α.Π.Θ*, σσ. 257–268.

[±λόγια] διαδικασία;

Άννα Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Ασημάκης Φλιάτουρας

¹Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ²Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Η παρούσα εργασία έρχεται να ενισχύσει την υπόθεση που εξέφρασαν οι Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Φλιάτουρας (2004) ότι η ετυμολογική και χρηστική διάκριση [+/-λόγιο], εννοούμενη σε ένα πολλαπλώς διαβαθμίσιμο συνεχές με κέντρο την ουδέτερη νόρμα, δεν έχει μόνο «τεμαχιακό» ή «λεξιλογικό» αντίκρισμα αλλά και συστηματική σύνδεση με συγκεκριμένες διαδικασίες, λ.χ. η παρετυμολογία με τη λαϊκότητα και η υπερδιόρθωση με τη λογιότητα. Συγκεκριμένα, θα διερευνήσει ολιστικά το ζήτημα για να καταλήξει σε γενικότερα συμπεράσματα για τη λειτουργία της ελληνικής γλώσσας σε επίπεδο νεολογιογόνων μορφολογικών διαδικασιών και μορφολογικής αλλαγής.

Πρώτ' απ' όλα, παρατηρούμε ότι η γλωσσική αλλαγή λειτουργεί (α) ως διαδικασία διάσπασης αρχικών τύπων / κατηγοριών σε τύπους χρηστικής ποικιλίας, (β) ως διαδικασία χρηστικής μεταβολής, (γ) ως παραγωγική διαδικασία σε συγκεκριμένο χρηστικό επίπεδο. Σε σχέση με το παραπάνω δεδομένο, θα διερευνήσουμε τρεις περιπτώσεις:

- (1) Αναλογική αλλαγή: οδηγεί συνήθως σε τύπους της ουδέτερης και μη λόγιας ζώνης (με εξαίρεση την υπερδιόρθωση), όπως για παράδειγμα (α) η αναλογική επέκταση και εξομάλυνση, λ.χ. *δεικνύω > δείχνω, θάλασσα-ης-αν > θάλασσα-ας-α, ιερός-ά-ό > ιερός-ή-ό, αμαθής > άμαθος, αλλάσσω > αλλάζω, ψήφος η > ψήφος ο* (βλ. και Anastassiadis-Symeonidis & Mitsiaki 2009), (β) η παρετυμολογία, λ.χ. *αιγόκλημα > αγιόκλημα* (βλ. Fliatouras, Voga & Anastassiadis-Symeonidis forthcoming), και (γ) η σύμφυση, λ.χ. *ταρακουνώ* (Koutita & Fliatouras 2000, Ξυδόπουλος 2007, Νάκας & Κατσούδα 2009).
- (2) Δανεισμός: ο εσωτερικός δανεισμός και ο αντιδανεισμός επιθημάτων (κυρίως μέσω της ορολογίας) εξυπηρετεί κυρίως το λόγιο επίπεδο, λ.χ. *-ωμα* (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Φλιάτουρας 2003), *-άση* (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Φλιάτουρας 2015), ενώ ο εξωτερικός δανεισμός επιθημάτων (τουρκογενών και λατινογενών) κυρίως το ουδέτερο και μη λόγιο επίπεδο (βλ. μεταξύ άλλων Πετρούνιας 1992, Ξυδόπουλος 2007, Anastassiadis-Symeonidis 2012), λ.χ. *-τζής / ιλίκι* (Κυρανούδης 2001, Ντάγκας 2012), *-έ / -ερί* (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη 1994), *-άριος* (Anastassiadis-Symeonidis & Chatzopoulou 2012) αλλά και *-άντζα, -δόρος*, και μάλιστα σε αντίθεση με την τάση των υπόλοιπων ευρωπαϊκών γλωσσών να θεωρούν τα λατινογενή λογιότερα επιθήματα.
- (3) Γραμματικοποίηση: η επιτατικοποίηση / μείωση ως προσφυματικοποίηση συνήθως «εξυπηρετεί» τη μη λόγια ζώνη (βλ. Γαβριηλίδου 2013, Efthymiou 2015, Efthymiou υπό προετοιμασία), λ.χ. *θεο-* (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη 2009), *πεντα-, κατα-, ψιλο-* (μεταξύ άλλων Γιαννουλοπούλου 2000, Ξυδόπουλος 2009), ενώ η

δημιουργία συμφυμάτων ιδιότητας συνήθως τη λόγια ζώνη, λ.χ. -λόγος, -φόρος, -κόπος (Αναστασιάδη- Συμεωνίδη 1986).

Με βάση τα δεδομένα που θα προκύψουν από την ανάλυση των παραπάνω περιπτώσεων θα καταλήξουμε στην απάντηση των ακόλουθων ερωτημάτων:

- Ποια είναι η επικρατέστερη φορά λειτουργίας της μορφολογικής αλλαγής, προς το λόγιο ή προς τη μη λόγιο και γιατί;
- Γιατί δανείζεται επιθήματα η ελληνική γλώσσα από άλλες γλώσσες;
- Εν κατακλείδι, εκτός από την τεμαχιακή, είναι εφικτή η διαδικασιακή σύνδεση με τη διάκριση +/-λόγιο και πώς;

Γλωσσική αρχαιολατρία, μια σύγχρονη μυθολογία

Βασίλειος Αργυρόπουλος

Μολονότι έχουν περάσει αρκετές δεκαετίες από τότε που θεμελιώθηκε η επιστήμη της γλωσσολογίας στην Ελλάδα, παρατηρούνται φαινόμενα γλωσσικού ερασιτεχνισμού, που μαρτυρούν άγνοια, αμφισβήτηση ή και απαξίωση της γλωσσολογίας. Ένα από αυτά είναι η γλωσσική αρχαιολατρία. Πρόκειται για μια ιδιόμορφη, ελληνοκεντρική παραεπιστήμη και, συγκεκριμένα, για τη διατύπωση αβάσιμων γλωσσολογικά απόψεων σχετικά με διάφορα γλωσσικά θέματα που αφορούν κυρίως την αρχαία, αλλά και τη σχέση της με τη νέα ελληνική.

Η ανακοίνωση αυτή παρουσιάζει πτυχές του φαινομένου της γλωσσικής αρχαιολατρίας μέσα από τη συλλογή, κατάταξη και κριτική ανάλυση απόψεων για τη γλώσσα, όπως αυτές έχουν διατυπωθεί σε βιβλία, άρθρα, επιστολές αναγνωστών και κείμενα δημοσιευμένα στο διαδίκτυο και, ειδικότερα, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Συγκεκριμένα, μελετήθηκε και αναλύθηκε υλικό από την περίοδο 1986-2016. Από την έρευνα προέκυψε ότι οι εκφάνσεις της αρχαιολατρίας αφορούν (α) την καταγωγή της ελληνικής, (β) την προέλευση του ελληνικού αλφαβήτου, (γ) την αρχαία προφορά, (δ) την ετυμολογία, (ε) προκαταλήψεις για τη γραφή και την ορθογραφία, αλλά και (στ) μια σειρά από γλωσσικούς μύθους, λ.χ. για τη μοναδικότητα και ανωτερότητα της ελληνικής από διάφορες απόψεις. Ας προστεθεί ότι με τη γλωσσική αρχαιολατρία συνδέεται σε έναν βαθμό και η «Φωνηεντιάδα», οι επιθέσεις που δέχτηκαν το 2012 οι συγγραφείς της νέας γραμματικής του δημοτικού, με την ανυπόστατη και αστεία κατηγορία ότι έχουν καταργήσει ορισμένα γράμματα και ότι έτσι προετοιμάζουν το έδαφος για την καθιέρωση της φωνητικής γραφής.

Μωυσιάδης, Θ., 2007α. «Γλωσσική παραμυθία». *Linguarium*, [ιστολόγιο] 21 Μαΐου. Διαθέσιμο στο: <https://goo.gl/uW1WGT>

Μωυσιάδης, Θ., 2007β. «Γλωσσική παραμυθία: Η ομοιότητα και η αντιστοιχία». *Linguarium*, [ιστολόγιο] 16 Ιουνίου. Διαθέσιμο στο: <https://goo.gl/fKN2dR>

Μωυσιάδης, Θ., 2007γ. «Γλωσσική παραμυθία: Η διατήρηση της δομής». *Linguarium*, [ιστολόγιο] 1 Ιουλίου. Διαθέσιμο στο: <https://goo.gl/QabicM>

Παπαναστασίου, Γ., 2006. «Απ' τα χρώματα βγαλμένοι: ένας αρχαίος σύγχρονος μύθος». *Φιλολόγος*, 125, σσ. 433-441. Διαθέσιμο στο: <https://goo.gl/ybrNsu>

Η «μετακένωσις» των γλωσσικών αντιλήψεων των Ελλήνων λογίων στο βουλγαρικό χώρο κατά το δεύτερο τέταρτο του 19^{ου} αιώνα

Dragomira Valtcheva

Πανεπιστήμιο της Σόφιας

Οι πρώτες προσπάθειες τυποποίησης της νέας βουλγαρικής γλώσσας μέσα από γραμματικούς κανόνες ανάγονται στο δεύτερο τέταρτο του 19^{ου} αιώνα. Στα πρώτα γραμματικά εγχειρίδια, που τυπώθηκαν κατά τη δεκαετία του '30, απαντά μια σειρά γλωσσικών ιδεών και εννοιών τα πρότυπα των οποίων είναι δυνατό να εντοπιστούν στα έργα διάφορων Ελλήνων λογίων της περιόδου του ώριμου ελληνικού Διαφωτισμού, και ιδίως στα προλεγόμενα του Κοραή και το περιοδικό «Ερμής ο Λόγιος». Στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι η διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο η «μέση οδός» του Κοραή προσαρμόστηκε στα βουλγαρικά γλωσσικά δεδομένα μέσα από την απαίτηση για τη «διόρθωση» της ομιλουμένης με βάση την «εκκλησιαστική σλαβονική γλώσσα» (μερικώς τροποποιημένη μορφή της μεσαιωνικής βουλγαρικής). Η διαδικασία αυτή συνοδεύτηκε από έντονο δανεισμό τόσο μεταγλώσσας («καθαρισμός», «διόρθωσις», «στολισμός», «καλλιέργεια» κ.λπ.), όσο και μεταφορικών εκφράσεων (π.χ. η παλαιά γλώσσα ιδωμένη ως «υπέρπλουτος μήτηρ» της σύγχρονης κοινής).

Mackridge, Peter (2009). *Language and National Identity in Greece 1766-1976*. Oxford University Press.

Κοραή, Αδαμάντιος (1833). *Συλλογή των εις την ελληνικήν βιβλιοθήκην και τα πάρεργα προλεγόμενων του Αδαμαντίου Κοραή*. Τόμος πρώτος. Εν Παρισίοις, εκ της Τυπογραφίας Κ. Εβεράρτου.

Ερμής ο Λόγιος ή Φιλολογικαί αγγελίαι. Βιέννη, 1811-1821.

Σχεδιασμός και υλοποίηση του ελληνικού γραμματικού διορθωτή

Παναγιώτης Γάκης¹, Χρήστος Παναγιωτακόπουλος², Κυριάκος Σγάρμπας² & Χρήστος Τσαλίδης³

¹Εκπαιδευτικός ²Πανεπιστήμιο Πατρών ³Neurolingo

Στην παρούσα ανακοίνωση παρουσιάζεται ο ελληνικός γραμματικός διορθωτής, ένα πρωτοποριακό εργαλείο λογισμικού για τα ελληνικά δεδομένα με σκοπό τη διόρθωση γραμματικών και υφολογικών λαθών. Η υλοποίηση και ανάπτυξη του προϊόντος βασίστηκε καταρχήν στη λεπτομερή καταγραφή, ανάλυση και τυποποίηση των λαθών του γραπτού λόγου. Βασική αρχή της εφαρμογής είναι ότι το λογισμικό προσεγγίζει τη γραπτή μορφή της γλώσσας όπως περιγράφεται στις ρυθμίσεις της Γραμματικής (Τριανταφυλλίδης, 1965). Δεν αναλύει ορθές προτάσεις αλλά προσπαθεί να «ανακαλύψει» λανθασμένες που έχουν εκ των προτέρων περιγραφεί. Στοχεύει στη διόρθωση αλλά και στην απλή ενημέρωση του χρήστη. Ο χρήστης ενεργοποιεί ή απενεργοποιεί την ανάλογη επιλογή ανάλογα με τις απαιτήσεις του κειμένου που θέλει να χρησιμοποιήσει. Βάση για την υλοποίηση του διορθωτή αποτελεί το ηλεκτρονικό μορφολογικό λεξικό Neurolingo, ένα λεξικό 5 επιπέδων με τουλάχιστον 90.000 λήμματα και 1.200.000 κλιτικούς τύπους με πληροφορία: ορθογραφική, μορφηματική, μορφοσυντακτική, και υφολογική (Gakis et al, 2012). Ο φορμαλισμός υλοποίησης που χρησιμοποιήθηκε είναι ο Mnemosyne, ένας φορμαλισμός γραμματικών ενοποίησης που επιτρέπει να οριστούν μορφοσυντακτικά σχήματα ευαίσθητα περιεχομένου -συμφραστικές γραμματικές- που υπακούει στη λογική των Ενοποιητικών Γραμματικών (Chomsky, 1956; 1965). Μείζον πρόβλημα αποτέλεσε η λεξική ασάφεια, προϊόν της μορφολογίας της ελληνικής γλώσσας (Gakis et al. 2013). Έτσι σχεδιάστηκε ο σχολιαστής με αμιγώς γλωσσολογικά κριτήρια όπου η λεξική ασάφεια αποτελούσε εμπόδιο στην αποτύπωση λαθών. Οι βασικές περιοχές γραμματικών λαθών είναι: τονισμός και στίξη, τελικό -ν, υφολογία, προβλήματα καθιερωμένης γραφής λέξεων/φράσεων, προβλήματα κλίσης, ζητήματα λεξιλογίου, λάθη ορθογραφικής σύγχυσης, λάθη συμφωνίας, λάθη σύνταξης και περιπτώσεις λαθών με πιο εξειδικευμένη διαχείριση της ορθογραφικής διόρθωσης. Η ουσιαστική αξιολόγηση του λογισμικού έγινε με την παράλληλη διόρθωση των ίδιων κειμένων από τον διορθωτή και τον άνθρωπο-διορθωτή. Η επεξεργασία έδειξε ότι σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό ο γραμματικός διορθωτής προσεγγίζει τη διόρθωση του ανθρώπου. Συγκρινόμενος με διορθωτές άλλων γλωσσών αποδεικνύει ότι περιλαμβάνει τα σχεδιότυπά τους.

Η διδακτική αξιοποίηση των διαλέκτων στο μάθημα της Γλώσσας

Αικατερίνη Γεωργιάδου¹ & Άννα Χατζηπαναγιωτίδη²

¹Εκπαιδευτικός ²Πανεπιστήμιο Frederick

Αξιοποιώντας τα συμπεράσματα σύγχρονων κορυφαίων μελετητών συντασσόμαστε στην γλωσσολογική άποψη ότι οι διάλεκτοι δεν διαφέρουν σε τίποτα από την τυποποιημένη γλώσσα-νόρμα. Μάλιστα διαπιστώνουμε ότι έχουν την ίδια συστηματικότητα και εκφραστική δύναμη. Συνεπώς θα ήταν τουλάχιστον ατόπημα να πιστέψουμε ότι οι εθνικές γλώσσες είναι αυθύπαρκτες και ανεξάρτητες. Βέβαια όλοι γνωρίζουμε ότι σε κάθε γλωσσική κοινότητα το γλωσσικό αλλά και το επικοινωνιακό γίνεσθαι εξαρτάται και από το πλήθος των γλωσσικών ποικιλιών και διαλέκτων, οριζοντίων και καθέτων, οι οποίες με τη σειρά τους ενισχύουν την εθνική γλώσσα. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνία είναι αυτή που κατασκευάζει και επιβάλλει τη γλωσσική νόρμα, η οποία με τη σειρά της γίνεται συχνά μονοπωλιακή και όχι ανταγωνιστική. Ακολουθως, αν λάβουμε υπόψη και την παράμετρο ότι η διαρκώς εξελισσόμενη κοινωνία των τεχνολογιών και της πληροφορίας, η οποία απευθύνεται σε κοινό, που ανήκει στην παγκοσμιοποιημένη, ως προς όλα, σύγχρονη κοινωνία, μέλη της οποίας είναι άτομα πολύγλωσσα και των οποίων τα κέντρα ενδιαφέροντος βρίσκονται στις παγκοσμιοποιημένες αγορές εργασίας, τότε η εσωτερική πολυμορφία στο πλαίσιο μιας εθνικής γλώσσας την ενδυναμώνει παρά την αποδυναμώνει. Η επισταμένη ενασχόληση με τις ελληνικές διαλέκτους αποτελεί πια απαραίτητο προϊόν ελληνικού λόγου, το οποίο αδιαμφισβήτητα αποκαλύπτει στοιχεία από την πορεία και εξέλιξη της ιστορίας της ελληνικής γλώσσας αφενός και αφετέρου πιστοποιεί την αξία της βιωσιμότητας των γλωσσικών παραγώγων και των μνημείων λόγου. Αυτή η βιωσιμότητα θα είχε προ πολλού επιτευχθεί, αν είχαν εξολοκλήρου αρθεί οι γλωσσικές προκαταλήψεις. Για τους παραπάνω λόγους λοιπόν επιβάλλεται η διδασκαλία των γλωσσικών μαθημάτων να περιλαμβάνει κείμενα κριτικού γραμματισμού από την καθημερινή ζωή και τις εμπειρίες των διδασκομένων, ώστε να καθίστανται οικεία και ενδιαφέροντα τα διδάγματα, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό και την ενεργό συμμετοχή τους. Συμπερασματικά τόσο η διδακτική όσο και η παιδαγωγική αντιμετώπιση αυτών των κειμένων θα οδηγήσει στην θετική αξιοποίηση της ποικιλίας στην διαδικασία της διδακτικής των γλωσσικών μαθημάτων.

Η χρήση των στοιχείων συναισθηματικής σύνταξης στον ελληνικό πολιτικό προφορικό λόγο

Ekaterina Golikova

Η έρευνα σχετίζεται με την ανάλυση στοιχείων της συναισθηματικότητας (emotive constructions) στην ελληνική σύνταξη. Στη θεωρία της σύνταξης δεν είναι καθορισμένη η θέση της συναισθηματικότητας, όμως μια ομάδα των ρώσων

γλωσσολόγων, όπως π.χ. E.Galkina-Fedoruk και V.Telia θεωρεί πως η συναισθηματικότητα είναι αναπόσπαστο μέρος της εκφραστικότητας. Οι ερευνητές διακρίνουν τις εξής ομάδες των συναισθηματικών στοιχείων: λεξική και συντακτική επανάληψη, συντακτικός παραλληλισμός, σειρά των λέξεων, σχεδιασμοί θαυμαστικό κτλ. Προτείνεται να εντοπιστούν και ερευνηθούν τα σχετικά στοιχεία και δομές στον ελληνικό πολιτικό λόγο (με βάση το υλικό των προεκλογικών ομιλιών των Ελλήνων πολιτικών την περίοδο 2015-2016).

Galkina-Fedoruk E.M. About the expressivity and emotionality in language//Collection of articles on linguistics of sixty of V.V.Vinogradov. Pod red. A.I. Efimova. M., Izdatel'stvo MGU, 1958. S. 103-124.

Telia V.N. Types of linguistics meanings. M., Nauka, 1981. S. 269.

Η χρήση του γλωσσοδέτη ως εργαλείου ανάπτυξης του προφορικού λόγου μέσα από εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης στην προσχολική εκπαίδευση

Χρυσούλα Δούρου

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να μελετήσει τις δεξιότητες μαθητών νηπιαγωγείου να εκφέρουν, να αναπαράγουν γλωσσοδέτες (Kurpin, 1982), να αυτοαξιολογούνται με βάση τις προσωπικές τους αναπαραγωγές και να αλληλοαξιολογούνται (Panadero, 2011). Αρχικά, παρουσιάζονται τόσο η σημασία χρήσης του γλωσσοδέτη όσο και των εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης στην προσχολική εκπαίδευση (Tzakosta & Sfiraki, 2015), με εστίαση στην αυτοαξιολόγηση και αλληλοαξιολόγηση παιδιών προσχολικής ηλικίας. Στη συνέχεια παρουσιάζεται η μεθοδολογία και το Σχέδιο Εναλλακτικών Μορφών Αξιολόγησης στην Προσχολική Ηλικία (ΣΕΜΑΠΗ) που σχεδιάστηκε για τη διεξαγωγή της έρευνας.

Η εμπειρική προσέγγιση της παρούσας εργασίας διαρθρώνεται σε δύο μέρη: δύο πιλοτικές έρευνες και μία κύρια. Στην πρώτη πιλοτική συμμετείχαν τέσσερις μαθητές νηπιαγωγείου που δεν είχαν εμπλακεί στην τάξη τους σε δραστηριότητες με χρήση γλωσσοδετών. Στη δεύτερη πιλοτική συμμετείχε μια άλλη, ομάδα τεσσάρων μαθητών νηπιαγωγείου, η οποία είχε προηγούμενη εμπειρία συμμετοχής σε δραστηριότητες γλωσσοδετών. Η κύρια έρευνα πραγματοποιήθηκε με δώδεκα (12) μαθητές μιας τάξης νηπιαγωγείου της περιοχής της Αλεξανδρούπολης, οι οποίοι δεν συμμετείχαν στις δύο πιλοτικές εφαρμογές.

Όπως προκύπτει από τα αποτελέσματα της έρευνας, η εμπειρία και εμπλοκή των μαθητών με γλωσσοδέτες τους βοηθά να τους προσεγγίζουν ευκολότερα και να επιχειρούν να τους εκφέρουν. Επίσης, φάνηκε ότι η οικειότητα και η εμπιστοσύνη μέσα στη συνθήκη που βιώνουν κατά την εκφορά τους βοηθά να συμμετέχουν και να

προσπαθούν. Η αυτό-αξιολόγηση και η αλληλο-αξιολόγηση αποδείχθηκαν ιδιαίτερα χρήσιμες διαδικασίες για τον κάθε μαθητή.

Kupin, J. J. (1982). *Tongue twisters as a source of information about speech production*. Bloomington: Indiana University Linguistics Club.

Panadero, E. (2011). *Instructional help for self-assessment and self-regulation: Evaluation of the efficacy of self-assessment scripts vs. rubrics*. Ph.D., Universidad Autónoma de Madrid, Madrid.

Tzakosta & Sfiraki, (2015). Tongue twisters as a teaching technique facilitating morpho-phonological awareness and vocabulary development in the preschool child, *International Conference on Applied Linguistics*, National Chiayi University, Taiwan

Η διάκριση ±λόγιο στη διδασκαλία της μορφολογίας του παθητικού παρατατικού των ρημάτων σε -ώ, -είς

Άννα Ιορδανίδου

Πανεπιστήμιο Πατρών

Στο πλαίσιο της κοινωνιογλωσσολογικής θεώρησης της μορφολογικής ποικιλίας η επάρκεια των προτάσεων γραμματικής διδασκαλίας εξαρτάται, κατά κύριο λόγο, από την επάρκεια της περιγραφής του ρόλου των ενδογλωσσικών και εξωγλωσσικών παραγόντων, άρα από το εύρος και την εγκυρότητα μελετών βασισμένων σε έρευνα σωμάτων κειμένων. Λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμούς που προκύπτουν από την έλλειψη τέτοιων μελετών για τη νέα ελληνική, γεγονός που συναρτάται -άμεσα ή έμμεσα- με τη ρευστότητα της διαδικασίας τυποποίησης, επιχειρείται στην παρούσα ανακοίνωση

α) μέσω της επεξεργασίας δεδομένων από σώματα κειμένων του Διαδικτύου να ανιχνευθεί η σύνδεση της χρήσης του +/-λόγιου σχηματισμού του γ' ενικού και πληθυντικού του παθητικού παρατατικού των ρημάτων σε -ώ, -είς (π.χ. εθεωρείτο/θεωρούνταν, εθεωρούντο/θεωρούνταν) με το κειμενικό είδος και το υφολογικό επίπεδο και

β) να προταθεί ένα διάγραμμα διδασκαλίας που να συναρτάται με τις μεθόδους και τους τρόπους αναπαράστασης των συνθηκών επικοινωνίας εντός του γλωσσικού μαθήματος, ώστε να μπορούν οι διδασκόμενοι να διακρίνουν τα περιβάλλοντα χρήσης των μορφολογικών παραλλαγών.

Αναστασιάδη-Συμεωνίδη Ά. & Α. Φλιάτουρας (2004), «Η διάκριση [ΛΟΓΙΟ] και [ΛΑΪΚΟ] στην ελληνική γλώσσα - Ορισμός και ταξινόμηση», *Πρακτικά του 6ου Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας*, Ρέθυμνο: Πανεπιστήμιο Κρήτης. Διαθέσιμο στο: www.philology.uoc.gr/conferences/6thICGL/

Iordanidou A. (1994), "Morphological variation of the passive imperfect in Modern Greek", *Themes in Greek Linguistics*, Papers from the First International Conference on Greek Linguistics, Reading, September 1993, I. Philippaki-Warbuton, E. Nikolaidis, M. Sifianou (eds), J. Benjamins Publ. Company, σ. 373-380.

Ιορδανίδου Ά. (2007), «Η μορφολογική ποικιλία στη διδασκαλία της ελληνικής ως ξένης γλώσσας», σειρά: Ελληνική Γλώσσα: Θεωρία και Διδακτική (Διευθυντής: Σπύρος Μοσχονάς). Διαθέσιμο στο: <http://www2.media.uoa.gr/language/studies/>

Πίτσου Χ. & Ά. Ιορδανίδου (2009), «Ο παθητικός παρατατικός στην κοινή νεοελληνική: διδασκαλία σε αλλόγλωσσους», *Πρακτικά Πανελληνίου Συνεδρίου «Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας»*, Νυμφαίο Φλώρινας 4-6/9/2009. Διαθέσιμο στο: <http://linguistics.nured.uowm.gr/Nimfeo2009/praktika>

Το χαρακτηριστικό [±λόγιο] στο πεδίο των λέξεων-ταμπού

Μαρία Καμηλάκη

Βιβλιοθήκη της Βουλής & New York College

Δεδομένου ότι στα διάφορα «απαγορευμένα» πεδία διαπιστώνεται χρήση λέξεων που έχουν την ίδια σημασία αλλά διαφορετική υφολογική κατανομή, η τυπολογία των λέξεων-ταμπού μπορεί να συνοψισθεί σε ένα τριμερές συνεχές «ορθοφημισμών-ευφημισμών-δυσφημισμών». Οι δύο πρώτες διαβαθμίσεις, που αποτελούν και τους προτιμώμενους/κατάλληλους όρους έναντι των αρνητικά σημασιοδοτημένων δυσφημισμών, περιλαμβάνουν σε μεγάλο ποσοστό λεξήματα ή/και εκφράσεις με λόγια σχηματιστικά πρότυπα (π.χ. *οίκος ανοχής vs μπουρδέλο, οπίσθια vs κώλος, αυνανισμός vs μαλακία* κ.ο.κ.).

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα από τα βασικά χρηστικά κριτήρια καθορισμού του χαρακτηριστικού [+/-λόγιο] στη ΝΕΚ είναι η συνύπαρξη σημασιολογικά ισοδύναμων, αλλά υφολογικά διαφοροποιημένων ζευγών συνωνύμων, στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι η διερεύνηση της εφαρμογής του συγκεκριμένου κριτηρίου στο πεδίο του λεξιλογίου ταμπού. Επιμέρους παράμετροι που θα σχολιαστούν αφορούν τη λειτουργία των λόγιων λέξεων-ταμπού ως μετριάστων του εκφραστικού νοήματος υπέρ του περιγραφικού, τη σχέση τους με τη δημόσια σφαίρα και τη γλωσσική ορθότητα, την εμφάνισή τους σε κειμενικά είδη του επίσημου λόγου (π.χ. ιατρική ορολογία: π.χ. *αφοδεύω vs χέζω*), τις συνδηλώσεις που φέρουν (μόρφωσης/καλλιέργειας, αλλά και χιούμορ), τις περιπτώσεις μοναδικών λόγιων λέξεων-ταμπού χωρίς [-λόγιο] ισοδύναμο (π.χ. *πατροκτόνος, αυτόχειρας*) κ.ά.

Το σώμα δεδομένων που θα αναλυθεί αντλείται από τον ΕΘΕΓ, το ΣΕΚ, το Corpus Προφορικού Λόγου του ΙΝΣ, καθώς και από διαδικτυακές πηγές.

Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. & Α. Φλιάτουρας. 2005. «Το χαρακτηριστικό [+/λόγιο] στη νέα ελληνική: ορισμός και ταξινόμηση». *Greek linguistics-Proceedings of the 6th International Conference on Greek Language* (Ρέθυμνο 2004), 110-120. Ρέθυμνο: Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Allan, K. & K. Burridge. 2006. *Forbidden Words. Taboo and the Censoring of Language*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ιορδανίδου, Α. 1999. «Ζητήματα τυποποίησης της σύγχρονης νεοελληνικής». Στο Α.-Φ. Χριστίδης (επιμ.), *Ίσχυρές' και 'ασθενείς' γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Όψεις του γλωσσικού ηγεμονισμού. Πρακτικά Διεθνούς Συνεδρίου, 26-28 Μαρτίου 1997*, 835-844. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.

Διαδικασίες κατασκευής λέξεων στην κυπριακή διάλεκτο: παραδείγματα από τη γλώσσα του περιθωρίου

Μαριάννα Κατσογιάννου & Χαράλαμπος Χριστοδούλου

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Το διαδικτυακό λεξικό cySlang (www.cyslang.com) ασχολείται με λαϊκές, νεανικές και αργκοτικές λέξεις και εκφράσεις της σύγχρονης ομιλούμενης κυπριακής διαλέκτου. Πρόκειται για ένα υποσύνολο του λεξιλογίου που συνήθως χαρακτηρίζεται αρνητικά επειδή αποτελείται κυρίως από στοιχεία που δεν θεωρούνται αρκετά ευπρεπή για να εμφανιστούν στον επίσημο λόγο, αποτελεί όμως καθοριστικό παράγοντα της καθημερινής επικοινωνίας. Η καταγραφή, επεξεργασία και δημοσίευση του λεξιλογίου αυτού έχει ξεκινήσει από το 2015 και σήμερα ο ιστοχώρος φιλοξενεί περισσότερα από 1.500 λήμματα, η πλειονότητα των οποίων δεν έχει καταγραφεί στα μέχρι τώρα λεξικά. Όσον αφορά τη γλωσσολογική τους μελέτη, πολλά στοιχεία της γλωσσικής αυτής παραγωγής, και ιδιαίτερα τα πιο πρόσφατα, παρουσιάζουν ενδιαφέρον: α) γιατί αποτελούν δείκτη για τη ζωτικότητα της διαλέκτου και για τις πηγές ανανέωσης της λεξιλογικής της παρακαταθήκης και β) γιατί αποκαλύπτουν μία σειρά από υποδείγματα παραγωγής και σύνθεσης λέξεων από στοιχεία της κυπριακής – ακόμη και όταν βασίζονται σε μορφολογικούς μηχανισμούς όμοιους με αυτούς της κοινής, όπως π.χ.

- παραγωγή: *αηδία* > *αηδί-ας*, *παρέα* > *παρέ-ας*, *ππουνιά* > *ππουνι-άς*, και από δάνεια στοιχεία *cool* > *κκουλλ-άς* κτλ
- σύνθεση: *γαουρό-* + *-πατσος*, *-πελλος* -*σπορος*, *-φωνος* κτλ.
- μεταφορά: *μουσάμμάς* 'αδιάβροχο ύφασμα' > 'άνθρωπος χωρίς ευαισθησίες'
- μετάπλαση: *Γιαννής* 'κύριο όνομα' > 'ανόητος'

Τα σχεδόν τυχαία σταχυολογημένα αυτά παραδείγματα δείχνουν πόσο δημιουργική είναι η διάλεκτος και με πόση ευχέρεια οι ομιλητές, ιδιαίτερα οι νέοι, επεκτείνουν το λεξιλόγιό τους χρησιμοποιώντας αναγνωρίσιμους μηχανισμούς και υποδείγματα.

Στην παρούσα ανακοίνωση θα επιχειρήσουμε μία αρχική ταξινόμηση των προσφυσμάτων, μηχανισμών σύνθεσης, σχημάτων συνεκφοράς ή άλλων τεχνικών μορφολογικής μετατροπής που χρησιμοποιούνται, ενώ παράλληλα θα αναφερθούμε εκτενέστερα στην παραγωγικότητα ορισμένων από αυτούς.

Eble, C. 1996. *Slang and Sociability: In-Group Language Among College Students*. Chapel Hill: University of North Carolina Press.

Χριστοπούλου, Κ. 2016. Μια λεξιλογική προσέγγιση στο περιθωριακό λεξικό της Νέας Ελληνικής. Διδακτορική Διατριβή. Πανεπιστήμιο Πατρών.

Χρονικά επιρρήματα ως στοιχεία θετικής και αρνητικής πολικότητας

Σύλα Κλειδή¹ & Αγγελική Τσόκογλου²

¹Αρσάκεια Σχολεία ²Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Στην παρούσα ανακοίνωση θα εξετάσουμε επιρρήματα, όπως τα *ήδη*, *κιάλας*, *μόλις* και *ακόμη*, *πια*, *πλέον*, τα οποία παραδοσιακά κατατάσσονται στα χρονικά επιρρήματα (Τριανταφυλλίδης 1941/1993, Κλαίρης, Μπαμπινιώτης κ. ά. 2005), ενώ στη σύγχρονη βιβλιογραφία (Alexiadou 1997 και Xydoroulios 1996) τονίζεται ο αποψιακός τους χαρακτήρας. Συγκεκριμένα, περιγράφουμε τη σημασιο-συντακτική τους συμπεριφορά στην προτασική δομή με βάση την κατανομή τους (περιβάλλοντα στα οποία εμφανίζονται ή αποκλείονται) και επιχειρούμε τη συστηματοποίησή τους, καθώς τα δεδομένα παρουσιάζουν ενδιαφέρουσες αντιφάσεις.

Στην προτεινόμενη ανάλυση υποστηρίζουμε για τα εν λόγω επιρρήματα τα εξής:

α) Τα επιρρήματα *ήδη/κιάλας/μόλις* νομιμοποιούνται σε αληθιακό περιβάλλον (Giannakidou 1997), δηλαδή λειτουργούν ως στοιχεία θετικής πολικότητας (1).

β) Τα επιρρήματα *ακόμη/πια/πλέον* νομιμοποιούνται σε αρνητικό περιβάλλον (Βελούδης 1981), δηλαδή λειτουργούν ως στοιχεία αρνητικής πολικότητας (2).

(1) α. Έρχεται/ερχόταν/ήρθε ήδη.

β. Ήρθε κιάλας.

γ. Ήρθε μόλις.

(2) α. Δεν ήρθε ακόμη.

β. Δεν τον αγαπώ πια.

γ. Δεν τον αγαπώ πλέον.

Όταν οι συνθήκες νομιμοποίησης αίρονται, προκύπτουν αντιγραμματικές δομές (3-4):

- (3) α. *Δεν έρχεται/ερχόταν/ήρθε ήδη.
β. * Δεν ήρθε κιόλας.
γ. *Δεν ήρθε μόλις.
- (4) α. *Ακόμη ήρθε.
β. *Τον αγαπώ πια.
γ. *Τον αγαπώ πλέον.

Ωστόσο, ορισμένα δεδομένα, τα οποία αποτυπώνονται ενδεικτικά στα (5-6), φαίνεται να αποτελούν αντιπαραδείγματα στον ανωτέρω ισχυρισμό:

- (5) α. Δεν ήρθε ήδη ο Γιάννης;
β. Καλά, δεν ήρθε κιόλας! Σιγά, μην ήρθε κιόλας!
γ. Καλά, δεν ήρθε μόλις;
- (6) α. Ακόμη να έρθει; Ακόμη να έρθει!
β. Τον πιστεύω πια (αν και πριν δεν τον πίστευα).
γ. Τον πιστεύω πλέον (αν και πριν δεν τον πίστευα).

Για τις περιπτώσεις αυτές παρατηρούμε ότι η επίδραση διαφόρων παραγόντων, όπως η ερώτηση, η εστίαση/επιτονισμός, η θέση των επιρρημάτων στην προτασική δομή, η τροποποίηση της σημασίας των επιρρημάτων και της συνολικής ερμηνείας των δομών δημιουργούν περιβάλλοντα, στα οποία η εμφάνιση των επιρρημάτων καθίσταται επιτρεπτή. Στην ανάλυσή μας δείχνουμε πώς οι συγκεκριμένοι για κάθε περίπτωση παράγοντες ενισχύουν την ανάλυσή μας για επιρρήματα της ελληνικής ως στοιχεία θετικής και αρνητικής πολικότητας.

Υφολογιστικές αναλύσεις σε ποιητές της Γενιάς του '30

Νίκος Μαθιουδάκης

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Η παρούσα εργασία ασχολείται με τη συστηματική ανάλυση των έργων τριών ποιητών της Γενιάς του '30 (Σεφέρης, Ελύτης, Ρίτσος) διά μέσου της θεωρίας των σωμάτων κειμένων (corpora). Με τα σώματα κειμένων δύναται να προκύψουν πληροφορίες για τη γλώσσα από εκτεταμένα γλωσσικά δεδομένα που διακρίνονται ως εμπειρικά, αυθεντικά, συστηματικά και κειμενικά (Γούτσος, 2012).

Η έρευνα βασίζεται στην επεξεργασία τριών υποσωμάτων κειμένων (sub-corpora) που θα περιλαμβάνουν: (α) τα ποιήματα του Σεφέρη, (β) τα ποιήματα του Ελύτη και (γ) τα

ποιήματα του Ρίτσου. Η συγκριτική μελέτη ανάμεσα στα τρία σώματα μπορεί να φανερώσει σημαντικές διαφορές ύφους –σε λεξιλογικό, σημασιολογικό αλλά και γενικότερα πραγματολογικό επίπεδο– ανάμεσα στα ποιήματα τριών από τους σημαντικότερους ποιητές της Γενιάς του '30, η οποία πρόβαλε ως στόχο της ανάδειξη της «ελληνικότητας» στη νεοελληνική λογοτεχνία και η οποία επηρέασε σημαντικά τη μετέπειτα εξέλιξη της νεοελληνικής τέχνης γενικότερα.

Στόχος είναι να διερευνηθούν αφενός τα άγνωστα στοιχεία των δεδομένων μέσα από την ανάλυση των γλωσσικών σχημάτων (linguistic patterns) και αφετέρου να στηριχθεί η ερμηνεία των ποιημάτων σε αντικειμενικά κριτήρια (Fisher-Starcke, 2009). Ειδικότερα, αντικείμενο της έρευνας αποτελούν: (α) η λεξιλογική ανάλυση των ποιημάτων προκειμένου να αναδειχθούν εξέχοντα λεξικά στοιχεία με βάση τη συχνότητα εμφάνισης και (β) η ερμηνευτική ανάλυση προκειμένου να αναδειχθούν οι ευρύτερες σημασιολογικές προεκτάσεις του έργου. Η προσέγγιση της παρούσας έρευνας βασίζεται σε μαθηματικοποιημένα υφολογικά και υφομετρικά χαρακτηριστικά (πρβ. Μικρός, 2003 & Πολίτου-Μαρμαρινού et al, 2011).

Η προσέγγιση της νεοελληνικής λογοτεχνίας μέσα από τέτοιου είδους υφολογικές αναλύσεις ως μια σύγχρονη μέθοδος μελέτης του ύφους και των παραμέτρων του έχει ευρύτερες προεκτάσεις για την ερμηνεία των έργων και διαμορφώνει ένα νέο πεδίο ανάλυσης στο οποίο συναντώνται η γλωσσολογία με τη λογοτεχνική θεωρία και κριτική.

Ο χαρακτηρισμός «λόγιο» στη λεξικογραφία: η περίπτωση του Ιστορικού Λεξικού (ΙΛΝΕ) της Ακαδημίας Αθηνών

Ιώ Μανωλέσσου, Γεωργία Κατσούδα & Χριστίνα Μπασέα-Μπεζαντάκου
Ακαδημία Αθηνών

Η παρούσα ανακοίνωση συζητά το περιεχόμενο του όρου «λόγιο» όπως χρησιμοποιήθηκε στον υπό έκδοση 6^ο τόμο του *ΙΛΝΕ* της Ακαδημίας Αθηνών (2016). Ο νέος Κανονισμός Συντάξεως του *ΙΛΝΕ* (2012) προέβη σε αναθεώρηση του τρόπου χρήσεως του όρου εν συγκρίσει με την πρακτική των προηγούμενων τόμων, με αφετηρία τον προβληματισμό που προκύπτει από το γεγονός ότι στη σύγχρονη λεξικογραφία ο όρος «λόγιο» χρησιμοποιείται διττώς αλλά όχι παγιωμένα: άλλοτε αναφέρεται στην ετυμολογική προέλευση μιας λέξης και άλλοτε στο επίπεδο χρήσης της (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Φλιάτουρας 2004, Τράπαλης & Κατσούδα 2008: 1175, βλ. και Κανονισμός συντάξεως, άρθρο 67).

Πάγια θέση του *ΙΛΝΕ* είναι ότι ο όρος «λόγιο» δεν πρέπει να καλύπτει δύο διαφορετικές αντιθέσεις, μια διαχρονική και μια συγχρονική. Η άποψη που υιοθετήθηκε είναι ότι ο όρος «λόγιο» πρέπει να περιοριστεί στον ετυμολογικό τομέα, και να απεξαρτηθεί από οποιαδήποτε αναφορά σε χρηστικά επίπεδα (registers) της σύγχρονης Νέας

Ελληνικής, καθώς ο όρος παραπέμπει σε παλαιότερες αντιλήψεις περί γλωσσικής διμορφίας που πλέον δεν υφίστανται.

Η συζήτηση θα τεκμηριωθεί βάσει συγκεκριμένων παραδειγμάτων από τον υπό έκδοση τόμο.

Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. & Α. Φλιάτουρας (2004): Η διάκριση «λόγιο» και «λαϊκό» στην ελληνική γλώσσα. Ορισμός και ταξινόμηση. Στο *Πρακτικά του 6^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας (6th ICG), Ρέθυμνο, 18-21 Σεπτεμβρίου 2003*, 1-16.

ΙΛΝΕ = Ιστορικό Λεξικό της Νέας Ελληνικής, της τε κοινώς ομιλουμένης και των Ιδιωμάτων, 1933- . Αθήνα: Ακαδημία Αθηνών.

Νέος Κανονισμός συντάξεως = Μπασέα-Μπεζαντάκου, Χ. & Ι. Μανωλέσσου 2012. Κανονισμός Συντάξεως του Ιστορικού Λεξικού της Νέας Ελληνικής. Αθήνα: Ακαδημία Αθηνών.

Τράπαλης, Γ. & Γ. Κατσούδα. 2008. Συγκριτική μελέτη του συστήματος λεξικογραφικών χαρακτηρισμών σε ελληνικά και ξένα μονόγλωσσα λεξικά. Στα *Πρακτικά του 8^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας (Ιωάννινα, 29 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου 2007)*, 1168-118.

Σημασιολογική και εννοιολογική ανάλυση ελληνικών και σερβικών ιδιωτισμών με θέμα την ανησυχία

Ivana Milojevic

Αντικείμενο της παρούσας ανακοίνωσης θα υπάρξει η προσπάθεια αντιπαράθεσης βασικών μονάδων των φρασεολογικών συστημάτων της σερβικής και ελληνικής γλώσσας, οι οποίες είναι δύο μη συγγενείς γλώσσες. Καθώς το γλωσσολογικό πεδίο της φρασεολογίας είναι εξαιρετικά ευρύ, θεωρήσαμε χρήσιμο να περιοριστεί η ανάλυση, στην οποία θα προβούμε σε εκφράσεις, οι οποίες επιλέχθηκαν αφενός γιατί περιέχουν ένα συγκεκριμένο μέρος του σώματος και αφετέρου διότι αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείκτη, τόσο για αρνητικές συναισθηματικές καταστάσεις, όσο και για το σημασιολογικό πεδίο του άγχους, της νευρικής και της ανησυχίας. Η επιλογή των ιδιωτισμών αυτών δεν υπήρξε τυχαία, εφόσον βασίστηκε στην παρατήρηση ότι τα προαναφερθέντα συναισθήματα προκαλούν μια ψυχική ανησυχία, η οποία συνήθως εκδηλώνεται με πόνο τόσο στην καρδιά, όσο και στο κεφάλι.

Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι το σύνολο των εκφράσεων έχει αντληθεί από μονόγλωσσα και δίγλωσσα λεξικά. Αναφορικά με τη μεθοδολογία παρουσίασης τονίζεται ότι θα προβούμε πέρα από την αντιπαραθετική και σημασιολογική ανάλυση των εκφράσεων και σε εννοιολογική ανάλυσή τους, με πρόθεση να αποκαλύψουμε τις εννοιολογικές μεταφορές, μέσω των οποίων δημιουργήθηκε η γλωσσική εικόνα του κόσμου.

Τέλος, αναφορικά με τα αποτελέσματα της έρευνας μας, όπως αυτά θα παρουσιαστούν, εκτιμούμε ότι θα επιβεβαιώσουν την οικουμενικότητα της εννοιολογικής μεταφοράς, για την οποία έκαναν λόγο τόσο ο Lakoff και ο Johnson, όσο και ο Kövecses, ενώ την ίδια στιγμή θα παρουσιάσουν και τον υψηλό βαθμό σημασιολογικής ισοδυναμίας των φρασεολογικών μονάδων που αντιπαρατέθηκαν.

G. Lakoff, "The contemporary theory of metaphor", in: *Metaphor and Thought*, Cambridge University Press, Cambridge 1993, 202-252.

R. W. Jr. Gibbs, *The poetics of mind: figurative thought, language, and understanding*, Cambridge University Press, Cambridge 1994.

Z. Kövecses, *Metaphore and Emotion: Language, Culture and Body in Human Feeling*, Cambridge University Press, Cambridge 2000.

Д. Мршевић-Радовић, *Фразеолошке глаголско-именичке синтагме у савременом српскохрватском језику*, Филолошки факултет, Београд 1987.

Παραγλωσσολογικοί παράγοντες και μηχανισμοί αξιολόγησης της γλωσσικής χρήσης: κατηγοριοποίηση και κριτική επισκόπηση

Θανάσης Μιχάλης¹, Δημήτρης Μιχελιουδάκης² & Ελένη Μότσιου³

¹Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών ²Πανεπιστήμιο του Γιорκ

³Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Βασικό στοιχείο της γλωσσικής ικανότητας κάθε φυσικού ομιλητή είναι η δυνατότητα διάκρισης μεταξύ γραμματικών και αντιγραμματικών δομών, όπως και μεταξύ αποδεκτών και μη αποδεκτών εκφωνημάτων. Η κρίση, όμως, των ομιλητών επηρεάζεται και από κοινωνικούς και θεσμικούς παράγοντες. Οι παράγοντες αυτοί, ωστόσο, πραγματοποιούν αξιολογήσεις της γλωσσικής χρήσης με κριτήρια επηρεασμένα από συγκεκριμένες ιδεολογικές οπτικές γωνίες (εθνικιστική/αφομοιωτική ιδεολογία, γλωσσικός καθαρισμός, γλωσσικός πλουραλισμός) ή με βάση αντιλήψεις παραδοσιακών γραμματικών και γλωσσικών εγχειριδίων γλωσσολογικού χαρακτήρα. Το σύνολο των απόψεων αυτών χαρακτηρίζεται ως παραγλωσσολογία.

Στόχος της παρούσας συμβολής είναι η κατηγοριοποίηση των παραγλωσσολογικών αντιλήψεων με θέμα την αξιολόγηση της γλωσσικής χρήσης. Ως μεθοδολογικό εργαλείο της έρευνας των παραγλωσσολογικών αντιλήψεων χρησιμοποιήθηκε η ποιοτική και η κριτική ανάλυση του παραγλωσσολογικού λόγου, δηλαδή των αξιολογήσεων γλωσσικών τύπων και εκφωνημάτων από φυσικούς ομιλητές ή γλωσσοεκπαιδευτικούς οργανισμούς, οι οποίες εντοπίστηκαν στο διαδίκτυο, στον τύπο, σε σχετικά εγχειρίδια και οδηγούς γλωσσικής χρήσης, όπως και στα σχολικά εγχειρίδια.

Βασικοί άξονες της κριτικής ανάλυσης του παραγλωσσολογικού λόγου είναι:

- i. η ανάλυση του παραγλωσσολογικού λόγου με βάση το βαθμό απόκλισης των αξιολογήσεων αυτού του τύπου από τις θέσεις της γλωσσολογίας για τη φύση και τα καθολικά χαρακτηριστικά της γλώσσας ως βιολογικής οντότητας και επικοινωνιακού κώδικα (δημιουργικότητα, παραγωγικότητα, συστατικότητα, συμβατικότητα που διέπει τη σχέση μεταξύ σημασίας και μορφής, αναπόφευκτο της γλωσσικής μεταβολής, ποικιλία),
- ii. η ερμηνευτική ανάλυση της παραγλωσσολογικής μεταγλώσσας μέσω της σύγκρισής της με τις σύγχρονες περιγραφές των δομικών συστημάτων και του λεξιλογίου της νέας ελληνικής,
- iii. η σύνδεση της ερμηνείας του παραγλωσσολογικού λόγου αφενός με την κοινωνικοπολιτική και τη γλωσσική ιδεολογία των φορέων του και αφετέρου με τη γλωσσική εκπαίδευσή του.

Βάσει της διερευνητικής απόπειρας που περιγράφεται πιο πάνω, παρουσιάζονται οι αξιολογήσεις της γλωσσικής χρήσης των φυσικών ομιλητών από άτομα και φορείς στο πλαίσιο της παραγλωσσολογίας, αναλύονται οι πηγές τους (κοινωνικοπολιτική / γλωσσική ιδεολογία, παραεπιστημονικές πηγές διαμόρφωσης των αντιλήψεών τους), ομαδοποιούνται οι προτάσεις τους βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων και ελέγχονται ως προς την εγκυρότητα, το γόητρο και την επιρροή του

Όψεις του εθνικισμού: αναπαραστάσεις μίσους στο ελληνικό διαδίκτυο

Έφη Μούκα & Ιωάννης Σαριδάκης

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Τη διετία 2013-2014, τον ελληνικό πολιτικό και ειδησεογραφικό λόγο, όσο και ευρύτερα τον κοινωνικό διάλογο, απασχόλησαν έντονα η εννοιολόγηση και ο προσδιορισμός του ρατσιστικού μίσους και του ρατσιστικού λόγου. Αφορμές για αυτό αποτέλεσαν κυρίως (α) η έκνομη δράση μελών του κόμματος της Χρυσής Αυγής, και (β) η ψήφιση από το ελληνικό Κοινοβούλιο του νόμου 4285/2014 («καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου»). Αν και η ένταση του δημόσιου διαλόγου για τον προσδιορισμό αυτόν έχει έκτοτε αποκλιμακωθεί σημαντικά, ο εθνικιστικός, ρατσιστικός και ξενοφοβικός λόγος αυτός καθαυτός παρουσιάζει έξαρση. Αποτελεί, κατά την έννοια αυτή, ζητούμενο η συστηματική χαρτογράφηση, στο μέτρο του δυνατού, του λόγου μίσους των ακραίων εθνικιστικών ομάδων.

Στην εργασία μας διερευνούμε τις λεξικές σχηματοποιήσεις του μίσους στον εθνικιστικό λόγο του ελληνικού διαδικτύου. Έχοντας ως υπόθεση εργασίας ότι ο ακραίος εθνικιστικός λόγος είναι έμφορτος με λεξικά στοιχεία αρνητικού χαρακτηρισμού και προσδιορισμού του εκάστοτε Άλλου (Gingrich & Banks 2006), τόσο

μέσω της σημασιολογικής προτίμησης όσο και μέσω της σημασιολογικής προσωδίας, συγκροτήσαμε, με τεχνικές web crawling, εκτενές σώμα κειμένων από το ελληνικό διαδίκτυο, και συγκεκριμένα από ιστότοπους, ιστολόγια και φόρουμ συζητήσεων που αυτοπροσδιορίζονται ως «εθνικιστικά». Χρησιμοποιώντας τεχνικές της Γλωσσολογίας Σωμάτων Κειμένων διερευνούμε:

- (1) τα λεξικά παραθέματα (collocates) των κομβικών στον εθνικιστικό λόγο λεξημάτων (πχ. *Τούρκος, Εβραίος, μουσουλμάνος*),
- (2) τις κύριες λέξεις-κλειδιά με τις οποίες εννοιολογείται το μίσος, τα παραθέματά τους και τις κύριες συμφράσεις τους.

Περαιτέρω, εξετάζουμε την παραθετική ισχύ (collocational strength) και παρουσιάζουμε κριτικά τα σημαντικότερα παραθετικά σχήματα (collocational shapes) (Baker 2016) των κύριων ευρημάτων της λεξιλογικής ανάλυσης ανά εννοιολογική ομάδα.

Baker, P. 2016. The shapes of collocation. *International Journal of Corpus Linguistics* 21(2), 139- 164.

Gingrich, A. and Banks, M. 2006. *Neo-nationalism in Europe and beyond. Perspectives from social anthropology*. Oxford: Berghahn Books.

Mouka, E. and Saridakis, I.E. 2017. Golden Dawn in the media and the Greek crisis: Realities, allusions and illusions. In: Hatzidaki, O. and Goutsos, D. (eds). *Greece in crisis: Combining critical discourse and corpus linguistics perspectives*. Amsterdam: John Benjamins (υπό έκδοση).

Reisigl, M. and Wodak, R. 2001. *Discourse and discrimination. Rhetorics of racism and antisemitism*. London: Routledge.

Εναλλακτική αξιοποίηση της έννοιας της οντολογίας στη σημασιολογική κωδικοποίηση μίας φυσικής γλώσσας για αυτόματη επεξεργασία της: παραδείγματα από τη Νέα Ελληνική Γλώσσα

Σωκράτης Μπαλτζής¹, Θεόδωρος Βυζάς² & Ευγενία Ευμοιρίδου¹

¹Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ²Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Ηπείρου

Στην παρούσα εργασία προτείνεται μία εναλλακτική αξιοποίηση της έννοιας της οντολογίας για τον αποτελεσματικό σχεδιασμό και αξιοποίηση της σημασιολογικής βάσης και κατ' επέκταση των σημασιολογικών κανόνων της φυσικής γλώσσας στη σημασιολογική διάσταση κατά την αυτόματη επεξεργασία της.

Στόχος είναι η διατύπωση πεπερασμένου πλήθους σημασιολογικών κανόνων που θα ελέγχουν με τη βέλτιστη ακρίβεια και ταχύτητα - κατά την αυτόματη αναπαραγωγή της γλώσσας - το απειροσύνολο των δεσποζόντων σημασιολογικών συνδυασμών των εννοιών των λέξεων ανάλογα με τον συντακτικό τους ρόλο κάθε φορά.

Έτσι, το χαρακτηριστικό της πρότασής μας είναι ότι η οντολογία δεν ορίζεται βάσει των εννοιών των λέξεων και των ταξινομήσεών τους αλλά βάσει των κοινών σημασιολογικών χαρακτηριστικών τους. Τα χαρακτηριστικά αυτά ορίζονται ως σημασιολογικές κατηγορίες και ομαδοποιούν λέξεις οι οποίες μπορούν να ανήκουν στον ίδιο παραδειγματικό άξονα του συνταγματικού άξονα κάθε ρήματος και μπορούν να εναλλάσσονται αποδεκτά. Τεκμηριώνεται ότι κάθε σημασιολογική κατηγορία ομαδοποιεί ονόματα ουσιαστικά που αν και ανήκουν σε διαφορετικές εννοιολογικές ομάδες μπορούν αποδεκτά να εναλλάσσονται ως υποκείμενα ή αντικείμενα, άμεσα ή έμμεσα, στο ίδιο ρήμα, σε συνώνυμά του, σε αντώνυμά του ή και σε παρασυνώνυμά τους.

Επίσης στην εργασία ορίζονται: 1. η σημασιολογική βάση της Νεοελληνικής η οποία χρησιμοποιήθηκε για τη σημασιολογική ταξινόμηση των λέξεών της, 2. η κωδικοποίηση των σημασιολογικών χαρακτηριστικών των ουσιαστικών, δηλαδή των σημασιολογικών κατηγοριών οι οποίες συναρμολογούνται με τα ρήματα ώστε να καθοριστούν οι σημασιοσυντακτικές συνδυαστικές ικανότητες που ορίζονται ως κύριοι σημασιοσυντακτικοί κανόνες ομαδοποιημένων ουσιαστικών ως υποκείμενα ή αντικείμενα και 3. οι δένδροειδείς ταξινομήσεις των σημασιολογικών κατηγοριών με κριτήριο βασικά σημασιολογικά χαρακτηριστικά υπερωνύμων και υπωνύμων. Τα παραδείγματα προέρχονται από τη Νέα Ελληνική Γλώσσα και εισάγουν ένα ευρύ και ποικίλο πεδίο περιπτώσεων επιλεγμένων εύχρηστων, συνωνύμων, αντωνύμων και συνθέτων ρημάτων.

Τέλος, δεν παραλείψαμε να συγκρίνομε τη σημασιολογική βάση και ιεράρχηση του συστήματός μας με άλλες διαδεδομένες και να παραθέσομε τα συμπεράσματά μας.

Συμβολή των νεοελληνικών διαλέκτων στην εξέταση ετυμολογικών ζητημάτων

Θεόδωρος Μωυσιάδης

Κέντρο Λεξικολογίας

Η σύνταξη έγκυρων λεξικογραφικών έργων και ετυμολογικών μονογραφιών έχει συμβάλει στην εξακρίβωση των παραμέτρων από τις οποίες εξαρτάται και αξιολογείται η ετυμολογική έρευνα. Εντούτοις, στη νεοελληνική ετυμολογία μεγάλος όγκος δεδομένων από τις νεοελληνικές διαλέκτους συχνά αγνοείται όταν πρόκειται για λέξεις τής Νεοελληνικής Κοινής ή λαμβάνεται υπ' όψιν μόνο σε περιορισμένου εύρους διαλεκτολογικές μελέτες. Στην πραγματικότητα, το διαλεκτολογικό υλικό μπορεί να οδηγήσει σε ακριβέστερες λύσεις, προσφέροντας νέα έτυμα ή διορθώνοντας πτυχές τής ιστορίας ορισμένων λέξεων.

Στόχος τής εργασίας αυτής είναι να τεκμηριωθεί ότι η ετυμολογική έρευνα έχει ισχυρότερη βάση και καλύτερα τεκμήρια, όταν συνεκτιμάται το διαλεκτολογικό υλικό. Αυτό οφείλεται στους ακόλουθους παράγοντες:

1) Οι διαλεκτικοί τύποι συμβάλλουν στην αποκατάσταση ή επαλήθευση ενδιαμέσων σταδίων, παρέχοντας μαρτυρίες για υποθετικούς τύπους που δεν εμφανίζονται στη Νεοελληνική Κοινή.

2) Οι διαλεκτικοί τύποι διευρύνουν την εικόνα τού σημασιολογικού πεδίου τής λέξεως στη διαχρονική της πορεία, αποτυπώνοντας σημασίες που οδηγούν σε πληρέστερη εικόνα τής εξέλιξής της.

3) Οι διαλεκτικοί τύποι μπορούν να οδηγήσουν σε ακριβέστερη χρονολόγηση ορισμένων τύπων και, επομένως, να αποσαφηνίσουν την ετυμολογική διαδρομή.

4) Σε περιπτώσεις πολλαπλών ετυμολογικών προτάσεων το διαλεκτολογικό υλικό μπορεί να οδηγήσει στην οικονομικότερη λύση.

Σε αυτή την εργασία εξετάζονται σύνθετες περιπτώσεις ετυμολογικών ζητημάτων (επιμερισμένες στους παραπάνω παράγοντες) για λέξεις όπως *βρε*, *τρεκλίζω*, *τσουκνίδα*, *ξεροσταλιάζω*, *πασπατεύω*, *γνέθω*, *αμολάω*, *κάποιος*, *χούφτα*, *χόβολη* και άλλες, οι οποίες έχουν ταλανίσει αρκετά την έρευνα.

Andriotis N., 1974: *Lexikon der Archaismen in neugriechischen Dialekten* (Wien: Österreichische Akademie der Wissenschaften)

Κατσούδα Γ., 2011: «Η σύμφυση στη Νεοελληνική Κοινή και στα ιδιώματα» (*Νεοελληνική Διαλεκτολογία* 6, σ. 137-63)

Μανωλέσσου Ι., 2008: «Μεσαιωνική γραμματική και ιστορική διαλεκτολογία: παρατηρήσεις με αφετηρία την κυπριακή διάλεκτο» (*Πρακτικά 5^{ου} διεθνούς συνεδρίου νεοελληνικής διαλεκτολογίας*, σ. 425-48)

Μηνάς Κ., 2008: *Παρατηρήσεις στη γραμματική τής Νεοελληνικής* (Αθήνα: Νεφέλη)

Τζιτζιλής Χ., (υπό έκδ.): *Νεοελληνικές διάλεκτοι* (Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών)

Επιρρηματικές κ.ά. φράσεις με 'μεικτή σημασία'

Θανάσης Νάκας

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ο πρώτος στόχος που τίθεται, με την ανακοίνωση αυτή, είναι να ξεχωριστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα και το ίδιο επιρρηματικό μπορεί να επιτελεί διαφορετική σημασιολογική λειτουργία, ανάλογα με τον περισσότερο ή λιγότερο περιφερειακό του ρόλο σε σχέση με τον πυρήνα του κατηγορήματος (λ.χ. τροπικό προσδιορισμό του ρήματος σε μια πρόταση p_1 , αφενός, αλλά προτασιακό μεταγλωσσικό δείκτη ή προσδιορισμό με αναφορική-περιοριστική σημασία στην πρόταση p_2 , αφετέρου, κ.ο.κ.) Ο

δεύτερος στόχος είναι να εξεταστούν όλων των ειδών οι φράσεις (επιρρηματικές, προθετικές, ονοματικές κτλ.) και οι δευτερεύουσες προτάσεις που, με βάση το περιεχόμενο και τα συμφραζόμενά τους, μπορούν να δηλώνουν μεικτές σημασίες όπως: τόπο + χρόνο, τόπο + προϋπόθεση, τόπο + αναφορά / οπτική γωνία, χρόνο + αίτιο / λόγο, χρόνο + προϋπόθεση, τρόπο + αποτέλεσμα, όργανο + προϋπόθεση, κ.ά.π. Γίνεται προσπάθεια να φανεί με πειστικότητα ότι οι λεγόμενες 'μεικτές σημασίες' είναι μια υπαρκτή κατάσταση στη γλώσσα και δεν αποτελούν θολές ή γκρίζες ζώνες. Αξιοποιούνται τα σχετικά κριτήρια που προτείνονται από διάφορες γλωσσολογικές σχολές για τα επιρρηματικά και αφορούν το συντακτικό επίπεδο λειτουργίας τους, τη θέση, τη στίξη, τον επιτονισμό, την παραφρασιμότητα, το ρόλο της άρνησης, κ.ά.

Bartsch, R. 1976. *The Grammar of Adverbials*, North- Holland Publishing Co.

Gross, M. 1986. *Grammaire Transformationnelle du Français / 2- Syntaxe de l'Adverbe*, Cantilène.

Alexiadou, A. & P. Svenonius (eds.) 2000. *Adverbs and Adjunction*, Institut für Linguistik, Universität Potsdam (*Linguistics in Potsdam* 6).

Charolles, M. 2003. "De la topicalité des adverbiaux détachés en tête de phrase", in M. Charolles & S. Prévost (eds.), *Adverbiaux et Topiques*, Louvain la Neuve / Travaux de Linguistique, 47, 11-51.

Charolles, M. & M.-P. Pery-Woodley (eds.) 2005. "Les adverbes cadratifs", *Langue Française*, no 148.

Carnie, A. 2010. *Constituent Structure*. Oxford: Oxford U.P.

Ernst, T. 2007. "On the role of semantics in a theory of adverbial syntax", *Lingua* 117(6), 1018-1033.

Greenbaum, S. 1969. *Studies in English Adverbial Usage*, Longmans.

Quirk, R. & S. Greenbaum & J. Leech & Jan Svartvik. 1985. *A Comprehensive Grammar of the English Language*, Longman.

Stassen, L. 2014. "Black and white Languages". In: *Meaning and Grammar of Nouns and Verbs. Studies in Language and Cognition*, 1. Düsseldorf University Press, Düsseldorf, 315-337.

Steinitz, R. & E. Lang, 1971. *Adverbial- Syntax*, Βερολίνο, Akademie- Verlag / Studia Grammatica X.

Νάκας, Θαν. 1987. *Τα Επιρρηματικά της Νέας Ελληνικής*, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Βιβλιοθήκη Σ.Ν. Σαριπόλου, αρ. 50.

Νάκας, Θαν. 2003. "Σημασιοσυντακτικά της άκλιτης μετοχής σε -οντας / -ώντας", *6ο Διεθνές Συνέδριο Ελληνικής Γλωσσολογίας / 6th International Conference of Greek Linguistics (18-21 Σεπτ / Sept 2003)*, Πανεπιστήμιο Κρήτης / Εργαστήριο Γλωσσολογίας, σσ. 1-11.

Κλαίρης, Χ. & Γ. Μπαμπινιώτης (σε συνεργασία με τους: Α. Μόζερ, Α. Μπακάκου- Ορφανού, Σ. Σκοπετέα). 2005. *Γραμματική της Νέας Ελληνικής (Δομολειτουργική- Επικοινωνιακή)*, Ελληνικά Γράμματα.

[+λόγιες] μετοχές της νεοελληνικής γλώσσας

Γεωργία Νικολάου

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Μετά τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις του 1976 και την οριστική εγκατάλειψη του πολυτονικού συστήματος το 1982, η νεοελληνική γλώσσα, δηλ. η δημοτική «άνευ ιδιωματισμών και ακροτήτων» (Σαραντάκος, 2007), επικράτησε ως η επίσημη γλώσσα διδασκαλίας και σύνταξης των διδακτικών βιβλίων στα ελληνικά σχολεία. Ωστόσο, όπως έχει επισημανθεί στη βιβλιογραφία, η παρουσία της καθαρεύουσας στα υποσύστημα της ομιλούμενης γλώσσας είναι αισθητή στην πλειονότητα των περιπτώσεων γλωσσικής χρήσης ως κομμάτι μιας διδαγμένης (learned) γλωσσικής παράδοσης (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη & Φλιάτουρας, 2003, Kamilaki, 2012), που συνυπάρχει με την φυσικά αποκτημένη γλωσσική μορφή της δημοτικής. Στην προσπάθειά μας να διερευνήσουμε κάπως πιο προσεκτικά τους όρους και τα χαρακτηριστικά της συνύπαρξης αυτής, θα ασχοληθούμε με μια συγκεκριμένη γραμματική κατηγορία, τις μετοχές, η χρήση των οποίων έχει και στο παρελθόν συνδεθεί με σχετικά υψηλού βαθμού λογιότητα (Iordanidou, 1985). Θα επιχειρήσουμε τη συσχέτιση της χρήσης των [+λόγιων] μετοχών του ενεστώτα (τύποι σε *-ων, -ουσα, -ον*) και του αορίστου (τύποι σε *-είς, -είσα, -έν*) με τις ανάγκες και τα ιδιαίτερα γνωρίσματα τριών διαφορετικών λειτουργικών ποικιλιών: του διδακτικού λόγου, του ειδησεογραφικού λόγου και της συνομιλιακής διεπίδρασης μέσω διαδικτύου. Για τον λόγο αυτό, συγκεντρώνουμε υλικό από δύο διδακτικά εγχειρίδια της Γ΄ Λυκείου Γενικής Παιδείας, δύο ειδησεογραφικούς ιστοτόπους πανελλαδικής εμβέλειας και δύο ιστοχώρους διαδικτυακής επικοινωνίας για φοιτητές, ώστε να διαπιστώσουμε τι είδους ποσοτικές και ποιοτικές διαφορές υπάρχουν στο πεδίο της χρήσης των μετοχών. Επίσης, θα σχολιάσουμε τη συμμετοχή των τύπων αυτών στη νεολογία, δηλ. στην κατασκευή νέων γλωσσικών μονάδων του γενικού λεξιλογίου, αντλώντας στοιχεία από ένα corpus νεολογισμών που καταρτίστηκε από το 2006 έως τις αρχές του 2016 (Νικολάου, 2016).

Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. & Φλιάτουρας, Α. (2003) «Η διάκριση [λόγιο] και [λαϊκό] στην ελληνική γλώσσα. Ορισμός και Ταξινόμηση». *Ηλεκτρονική Διακίνηση Πρακτικών του 6^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας*. Ρέθυμνο, Πανεπιστήμιο Κρήτης (ISBN: 960-88268-0-2/4).

Iordanidou, A. (1985) *La diglossie en Grèce : étude d'un cas précis, le participe*. Thèse de doctorat, Université de Paris IV.

Kamilaki, M. (2012) "Learned Elements as a Strategy of Verbal Humour: Evidence from Young Speakers of Standard Modern Greek" in Fragaki & Georgakopoulos & Themistocleous (eds.) *Current Trends in Greek Linguistics*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing, 124-147.

Νικολάου, Γ. (2016) *Τα νεολογικά επίθετα της κοινής νεοελληνικής*. Ηλεκτρονικά δημοσιευμένη διδακτορική διατριβή, Α.Π.Θ.

Σαραντάκος, Ν. (2007) *Γλώσσα μετ' εμποδίων. Συμβολή στη χαρτογράφηση του γλωσσικού ναρκοπεδίου*. Αθήνα: Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου.

Η σημασιολογική διαφάνεια στα επιθηματοποιημένα ρήματα της Κοινής Νεοελληνικής

Νικόλαος Ντάγκας

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Στην παρούσα ανακοίνωση, εξετάζουμε τις εξωγλωσσικές και γλωσσικές παραμέτρους που επηρεάζουν τη σημασιολογική διαφάνεια (ΣΔ) (δηλαδή το βαθμό συνθετικότητας της σημασίας μιας κατασκευασμένης λέξης σε σχέση με τη σημασία των συστατικών της μορφημάτων), όσον αφορά τα επιθηματοποιημένα ρήματα της κοινής νεοελληνικής. Τα δεδομένα της συγκεκριμένης έρευνας προέρχονται από μια μη χρονομετρική, μεταγλωσσική δοκιμασία βαθμολόγησης της ΣΔ για 358 ζεύγη λέξεων, καθένα από τα οποία αποτελείται από ένα (ψευδο)επιθηματοποιημένο ρήμα και το (υποτιθέμενο) ουσιαστικό-βάση (π.χ. *σκουπίζω/σκούπα*, *σκαλίζω/σκαλί*), σε μια επτάβαθμη κλίμακα διαβάθμισης τύπου Likert (Gonnerman et al., 2007· Xu & Taft, 2015). Στη δοκιμασία συμμετείχαν εθελοντικά 96 φοιτητές διαφόρων σχολών του ΑΠΘ, τυπικοί φυσικοί ομιλητές της κοινής νεοελληνικής, ηλικίας 18-25 ετών. Καταρχάς, ελέγχεται κατά πόσο η ΣΔ επηρεάζεται από εξωγλωσσικές παραμέτρους, όπως το φύλο και η σχολή φοίτησης. Στη συνέχεια, διερευνούμε τη σχέση της ΣΔ με ορισμένες γλωσσικές παραμέτρους (λ.χ. συχνότητα λήμματος [ΕΘΕΓ, 2017], μέγεθος μορφολογικής οικογένειας [Schreuder & Baayen, 1997· Ford et al., 2010]). Τέλος, συνεξετάζουμε ως προς τη ΣΔ τα επιμέρους κατασκευαστικά επιθήματα (-ίζω, -(ι)άζω, -εύω, -ώνω, -αίνω, -άρω). Τα αποτελέσματα ερμηνεύονται αναφορικά με μορφολογικές και ψυχολογολογικές προσεγγίσεις.

ΕΘΕΓ. 2017. Εθνικός Θησαυρός Ελληνικής Γλώσσας. <http://hnc.ilsp.gr/default.asp>

Ford, Michael, Matthew Davis, & William Marslen-Wilson. 2010. "Derivational Morphology and Base Morpheme Frequency." *Journal of Memory and Language* 63: 117-130.

Gonnerman, Laura, Mark Seidenberg, & Elaine Andersen. 2007. "Graded Semantic and Phonological Similarity Effects in Priming: Evidence for a Distributed Connectionist Approach to Morphology." *Journal of Experimental Psychology: General* 136(2): 323-345.

Schreuder, Robert, & Harald Baayen. 1997. "How Complex Simplex Words Can Be." *Journal of Memory and Language* 37: 118-139.

Xu, Joe, & Marcus Taft. 2015. "The Effects of Semantic Transparency and Base Frequency on the Recognition of English Complex Words." *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition* 41(3): 904-910.

Η μονολεκτική κατάρα ως παράδειγμα σημασιολογικής αλλαγής

Μαρία Ξεφτέρη

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Στο ιδίωμα τ' Απεράθου Νάξου έχουν καταγραφεί ουσιαστικά, επίθετα και παθητικού παρακειμένου μετοχές που είτε δηλώνουν το πρόσωπο που έχει υποστεί μια βλάβη (i) είτε το πρόσωπο το οποίο ένας ομιλητής καταριέται να υποστεί μια βλάβη (ii) (Ανδριώτης 1933).

κακοθάνατος = i. 'εκείνος που είχε κακό θάνατο'
 ii. 'εκείνος που μακάρι να έχει κακό θάνατο'

Σε συγχρονικό επίπεδο, οι μονολεκτικές κατάρες φαίνεται ότι βρίσκονται σε μια διαδικασία σημασιολογικής αλλαγής: είτε αποτελούν κομμάτι μιας περιφραστικής κατάρας, έχοντας στιγματισμένο φορτίο, είτε χρησιμοποιούνται ως φιλικές προσφωνήσεις, κολακευτικοί χαρακτηρισμοί, αθώες βρισιές κ.λπ., σε συνάρτηση με τις παραμέτρους που ορίζουν διαπολιτισμικά τις επικοινωνιακές πράξεις (Hymes 1974).

Για την εξέταση του φαινομένου δημιουργήθηκε corpus μονολεκτικών καταρών, όπως αυτές αποδελτιώθηκαν από προφορικές, γραπτές και ηλεκτρονικές πηγές, ενώ πραγματοποιήθηκαν ημι-δομημένες συνεντεύξεις με Απεραθίτες (μόνιμους κατοίκους τ' Απεράθου και της Αθήνας), με στόχο τη διερεύνηση της στάσης τους απέναντι σε αυτή την εν εξελίξει αλλαγή.

Με βάση τα αποτελέσματα της έρευνας, υποστηρίζεται ότι οι μονολεκτικές κατάρες σταδιακά χάνουν την οξύτητά τους και η λειτουργία τους είναι βιωματική και εκφραστική, η οποία είναι αντιληπτή από τους πληροφορητές. Η γλωσσική τους πληροφορία έχει συγκινησιακό αντίκτυπο και εκφράζει κοινωνικές νόρμες και εξουσιαστικές σχέσεις, επηρεάζοντας εντέλει τη διαδικασία της κατανόησης. Υπό αυτό το σκεπτικό, μετασχηματίζονται σε ένα εκφραστικό μέσο ψυχαγωγίας και οργάνωσης του προφορικού λόγου, συνιστώντας υφολογικό στοιχείο του τοπικού ιδιώματος. Απότοκο των παραπάνω είναι η ενδυνάμωση της προοπτικής του ομιλητή (Traugott 1995; Arnovick 1999).

Ανδριώτης, Ν. (1933). «Συμβολή εις την μελέτην των ρηματικών επιθέτων της Νέας Ελληνικής». *Αθηνά* 33: 193-222.

Arnovick, L. (1999). «Subjectification in the Common Curse». Στο: *Diachronic Pragmatics. Seven case studies in English illocutionary development*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 73-94.

Hymes, D. (1974). *Foundations in Sociolinguistics: An ethnographic approach*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Traugott, E. (1995). «Subjectification in grammaticalisation». Στο: S. Dieter & S. Wright (επιμ.) *Subjectivity and Subjectivisation*. Cambridge: Cambridge University Press, 31-54.

Οι μετωνυμίες του έρωτα στη νέα ελληνική γλώσσα

Θεόδωρος Ξιούφης

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Η ανακοίνωση έχει ως στόχο την διερεύνηση των μετωνυμικών εκφράσεων του έρωτα στη νέα ελληνική γλώσσα στη συνέχεια αντίστοιχων μελετών στο πλαίσιο της γνωσιακής γλωσσολογίας (Kövecses 2010, Theodoropoulou 2012α). Παρά το βάρος που δόθηκε στη μελέτη της (εννοιακής) μεταφοράς, αρχής γενομένης από τους Lakoff και Johnson (1980), η μετωνυμία αποτελεί έναν σημαντικό γνωσιακό μηχανισμό, η δράση του οποίου στο πεδίο των συναισθημάτων είναι εξίσου σημαντική με αυτή της μεταφοράς: οι μετωνυμίες συμβάλλουν στην ανάδειξη ενσώματων όψεων των συναισθηματικών εννοιών (Kövecses 1990) ενώ η χρήση τους θεωρείται ότι αποτελεί άμεση έκφραση του συναισθήματος με αναφορά στη σωματική βάση της εμπειρίας (Theodoropoulou 2012β). Η έρευνα εντάσσεται σε αυτές που μελετούν τα συναισθήματα με βάση τη γλωσσική χρήση, καθώς το υπό εξέταση υλικό αποτελείται από ελεύθερο γραπτό λόγο, αντρών και γυναικών, και είναι προϊόν απαντήσεων σε στοχευμένες ερωτήσεις σχετικά με τον έρωτα. Αυτό που επιχειρείται στην ανακοίνωση είναι μια κατάταξη των δεδομένων γύρω από τις δύο βασικές μετωνυμικές σχέσεις ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ (Kövecses 1990, Theodoropoulou 2012α) και ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΟΛΟΥ (Kövecses 2010).

Kövecses, Z. 1990. *Emotion Concepts*. Νέα Υόρκη, Βερολίνο, Χαϊδελβέργη, Λονδίνο, Παρίσι, Τόκιο, Hong Kong: Springer & Verlag.

Kövecses, Z. 2010. *Metaphor: A Practical Introduction*. Οξφόρδη & Νέα Υόρκη: Oxford University Press.

Lakoff, G. & M. Johnson. 1980. *Metaphors We Live by*. Σικάγο & Λονδίνο: The University of Chicago Press.

Theodoropoulou, M. 2012α. «Metaphor-metonymies of joy and happiness in Greek: Towards an interdisciplinary perspective». *Review of Cognitive Linguistics* 10(1), 156-183.

Theodoropoulou, M. 2012β. «The emotion seeks to be expressed: Thoughts from a linguist's point of view». Στο A. Chaniotis (επιμ.), *Unveiling Emotions: Sources and Methods for the Study of Emotions in the Greek World*. Στουτγάρδη: Steiner, 433-468

Τα Greeklish στο λόγο της εκπαίδευσης: στάσεις απέναντι στην ορθογραφία στο δημοτικό

Γιώργος Ξυδόπουλος, Κυριακούλα Τζωρτζάτου & Αργύρης Αρχάκης

Πανεπιστήμιο Πατρών

Η Κοινή Νέα Ελληνική (ΚΝΕ) ως επίσημη γλώσσα του κράτους και των θεσμών του τροφοδοτείται από τον εθνικό λόγο (discourse) «ένα έθνος/κράτος, μία γλώσσα» (βλ. σχετικά Piller, 2001). Στο πλαίσιο αυτό, η ορθογραφία της ΚΝΕ αποτελεί νόρμα, καθώς πρόκειται για τη γραπτή αναπαράσταση της εθνικής γλώσσας. Ωστόσο, η εξάπλωση του διαδικτύου έχει ως αποτέλεσμα τη διάδοση ενός αποκλίνοντος κώδικα γραφής, των greeklish (βλ. σχετικά Ανδρουτσόπουλος, 1998). Η χρήση των greeklish φαίνεται να συγκρούεται με τον λόγο της εθνικής γλώσσας και γραφής διαμορφώνοντας στα άτομα στάσεις απέναντι στην απόκλιση από την καθιερωμένη ορθογραφία.

Στην παρούσα ανακοίνωση, έχουμε ως στόχο τη διερεύνηση των στάσεων των εκπαιδευτικών δημοτικού, των μαθητών και των γονέων τους απέναντι στη χρήση των greeklish. Η έρευνά μας πραγματοποιήθηκε μέσω ερωτηματολογίου ορθογραφικών στάσεων και το δείγμα μας περιέλαβε 71 εκπαιδευτικούς, 143 μαθητές της Στ' τάξης και 113 γονείς. Πιο συγκεκριμένα, αναζητούμε τα ιδεολογικά στερεότυπα που διαμορφώνουν τις στάσεις των ατόμων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση απέναντι στα greeklish. Σύμφωνα με τα ευρήματά μας, αφενός οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς αντιμετωπίζουν τα greeklish ως απειλή για την ελληνική ορθογραφία, ενώ θεωρούν ότι η χρήση τους οδηγεί το άτομο στην ανορθογραφία. Αφετέρου, η πλειονότητα των μαθητών εκδηλώνει θετική στάση απέναντι στα greeklish, καθώς θεωρεί ότι πρόκειται για ένα χρήσιμο κώδικα γραφής σε ψηφιακά περιβάλλοντα. Ωστόσο, ένα μικρότερο ποσοστό μαθητών φαίνεται να υιοθετεί την αρνητική στάση των ενηλίκων, καθώς θεωρεί ότι η χρήση των greeklish απειλεί την υπόσταση της ορθογραφίας στο σχολείο. Με βάση τα παραπάνω, υποθέτουμε ότι τα στερεότυπα που τροφοδοτούν τα greeklish πηγάζουν κυρίως από τον εθνικό λόγο για τη γλώσσα και τη γραφή.

Ανδρουτσόπουλος, Γ. (1998). «Ορθογραφική ποικιλότητα στο ελληνικό ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: Μια πρώτη προσέγγιση». *Γλώσσα* 46: 49-67.

Piller, I. (2001). "Naturalization language testing and its basis in ideologies of national identity and citizenship". *International Journal of Bilingualism* 5: 259-277.

«Γιατί...;» μετά από αξιολογήσεις στην καθημερινή συνομιλία
Θεοδοσία-Σούλα Παυλίδου & Σταματίνα Κατσιβελη-Σιάχου
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Στόχος της ανακοίνωσής μας είναι να εξετάσει τις πράξεις που επιτελούνται με το ερωτηματικό *γιατί* μετά από μια 'αξιολόγηση' (assessment) στη γλωσσική διεπίδραση από τη σκοπιά της Ανάλυσης Συνομιλίας (ΑΣ), βάσει 26 καθημερινών συνομιλιών μεταξύ ατόμων με φιλική ή και συγγενική σχέση (από το Corpus Προφορικού Λόγου του ΙΝΣ).

Όπως έδειξε προηγούμενη έρευνά μας (ΣΥΓΓΡ1 & Κ 2015, ΣΥΓΓΡ1 2016), οι ερωτήσεις με *γιατί* εμφανίζονται στη συνομιλία συνήθως μετά από μια ανακοίνωση/δήλωση ή μετά από συνεισφορές με περισσότερο αξιολογικό χαρακτήρα. Λόγω δε του είδους της πληροφορίας που ζητείται με μια τέτοια ερώτηση, το αίτημα για πληροφορία μπορεί εύκολα να διολισθήσει σε περισσότερο απειλητικές πράξεις ανάλογα με το αλληλουχικό περιβάλλον της ερώτησης, την ευθύνη για τα αναφερόμενα συμβάντα κ.ά., καθώς επίσης και τα επιστημικά δικαιώματα των συνομιλούντων ατόμων. Εξάλλου, παρά την τάση της σχετικής βιβλιογραφίας να συνδέει την πράξη της αξιολόγησης με συγκεκριμένο λεξιλόγιο, η μελέτη των αξιολογήσεων στην ελληνική (ΣΥΓΓΡ2 2017) οδήγησε στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω συνεισφορές σχεδιάζονται με ποικίλους τρόπους, (συμπεριλαμβανομένων των προσωδιακών χαρακτηριστικών και του συμφραστικού πλαισίου) που υπερβαίνουν τη χρήση θετικά/αρνητικά φορτισμένων λέξεων.

Στην παρούσα ανακοίνωση εστιάζουμε την προσοχή μας σε όλες τις ερωτήσεις με *γιατί* μετά από μια συνεισφορά η οποία δεν συνιστά δήλωση ή ανακοίνωση. Εξετάζοντας τον σχεδιασμό των ερωτήσεων αυτών και παίρνοντας υπόψη την αντίδραση του ερωτώμενου ατόμου υποστηρίζουμε ότι στις περιπτώσεις αυτές το ερωτηματικό *γιατί* δεν αποσκοπεί στην κάλυψη ενός επιστημικού κενού (και άρα δεν πρόκειται για αίτημα πληροφορίας) αλλά γίνεται φορέας διαφωνίας με αυτό που το συνομιλούν άτομο εκφράζει. Ταυτόχρονα, η λεπτομερέστερη ανάλυση των συνεισφορών που κινητοποιούν την ερώτηση αποκαλύπτει ότι δεν αποτελούν πάντα αξιολογήσεις με τη στενή έννοια αλλά μπορεί να έχουν γνωσιακό προσανατολισμό. Κοινό χαρακτηριστικό τους θεωρούμε ότι είναι η υπόρρητη σύγκριση αυτού που ρητά εκφράζεται με κάτι αναμενόμενο/δεδομένο στη βάση μιας υποκείμενης - αξιολογικής ή γνωσιακής - κλίμακας.

Η Ελλάδα δεν είναι μόνο ούζο και γύρος: μελέτη περίπτωσης σερβόφωνων φοιτητών που σπουδάζουν Ελληνικά

Jasmina Radovanovic

University of Belgrade

Βασιζόμενη σε εμπειρική έρευνα που διεξήχθη στο Τμήμα Νεοελληνικών Σπουδών της Φιλολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Βελιγραδίου και η οποία σχετίζεται με τα κίνητρα των φοιτητών που φοιτούν/σπουδάζουν σ' αυτό, η μελέτη αυτή έχει ως στόχο να εξετάσει τους λόγους για τους οποίους οι φοιτητές αποφασίζουν να εγγραφούν στο Τμήμα Νεοελληνικών Σπουδών. Στο πλαίσιο αυτής της μελέτης εξετάζονται τόσο τα στερεότυπα όσο και οι πεποιθήσεις που έχουν για τους Έλληνες και την ελληνική γλώσσα. Επίσης, στόχος της παρούσας μελέτης είναι να εξεταστεί και ο βαθμός των κινήτρων επίτευξης στόχων καθώς και των κινήτρων ενσωμάτωσης στους πρωτοετείς, δευτεροετείς, τριτοετείς και τεταρτοετείς φοιτητές. Η αρχική υπόθεση είναι ότι η ένταση των κινήτρων διαφέρει ανάλογα με το έτος σπουδών, καθώς και ότι υπάρχει διαφορά μεταξύ των φοιτητών του πρώτου και του τέταρτου έτους όσον αφορά το βαθμό τόσο των κινήτρων επίτευξης στόχων, όσο και των κινήτρων ενσωμάτωσης. Πιο συγκεκριμένα, ο βαθμός κινήτρων επίτευξης στόχων είναι χαμηλότερος στους πρωτοετείς φοιτητές σε σύγκριση με τους τεταρτοετείς, ενώ όσον αφορά το βαθμό των κινήτρων ενσωμάτωσης ισχύει το αντίθετο. Λαμβάνοντας υπόψιν το πείραμα που διεξήχθη από τον Άγγλο ψυχολόγο Μπροντχούρστ και του οποίου τα αποτελέσματα οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ο βαθμός των κινήτρων ποικίλλει ανάλογα με τη δυσκολία του εγχειρήματος, θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στα κίνητρα και την πολυπλοκότητα του υλικού που διδάσκεται σε ορισμένο έτος σπουδών. (Εδώ πρέπει) Θα έπρεπε να επισημανθεί ότι (με τον όρο) η πολυπλοκότητα του υλικού, (αναφερόμαστε στην) αποτελεί υποκειμενική εντύπωση του φοιτητή γι' αυτό και το οποίο δεν αποτελεί ανεξάρτητη μεταβλητή.

Dörnyei, Z. (1990). *Conceptualization Motivation in Foreign Language Learning*. *Language learning*, 40(1), 45-78.

Dörnyei, Z. (1994). *Motivation and motivating in the foreign language classroom*. *Modern Language Journal*, 78, 273-284.

Gardner, R. C. (1985). *Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitudes and Motivation*. London: Edward Arnold.

Murray, J. E. (1964). *Motivation and emotion*. Englewood Cliffs : Prentice-Hall, Inc.

Διερευνώντας την ιδιαιτερότητα της αξιολογικής μορφολογίας με τη χρήση σωμάτων κειμένων

Παρασκευή Σαββίδου

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η παρούσα μελέτη στοχεύει, κατά πρώτον, στην περιγραφή των σχηματιστικών στοιχείων *πολύ-, ψιλο-, θεο-, -ιάρ(ης), -άκι, -ούλ(ης), -ούλικ(ος), -άρ(ας)* σε όλες τις σημασίες-χρήσεις με τις οποίες απαντούν στη νέα ελληνική και ως προς όλες τις πλευρές της συμπεριφοράς τους. Κατά δεύτερον, βάσει των ευρημάτων της ανάλυσης αυτών των σχηματιστικών στοιχείων επιχειρείται η διατύπωση προκαταρκτικών συμπερασμάτων σχετικά με τον χαρακτήρα της αξιολογικής μορφολογίας της νέας ελληνικής και τη συμβολή που μπορεί να έχει η πληρέστερη περιγραφή και ερμηνεία του στη διαγλωσσική έρευνα για τη φύση της αξιολογικής μορφολογίας (βλ. λ.χ. Körtvélyessy 2015).

Η ανάλυση βασίζεται στο σύνολο των δεδομένων του Σώματος Ελληνικών Κειμένων. Η προτεινόμενη μεθοδολογία αξιοποιεί το σύνολο των τεχνικών της ανάλυσης με τη χρήση σωμάτων κειμένων, καθώς και θεωρητικές αρχές προερχόμενες από μορφολογικά μοντέλα που δίνουν έμφαση στη σημασία/λειτουργία των σχηματιστικών στοιχείων και τη διεπίδρασή της με τη μορφολογική δομή των κατασκευασμένων λέξεων, καθώς και μορφοπραγματολογικά μοντέλα ανάλυσης. Τα υπό εξέταση σχηματιστικά στοιχεία επιλέχθηκαν με στόχο να ποικίλλουν τόσο ως προς τις σημασιολογικές (μετριασμός, επίταση, υποτίμηση κ.λπ.) όσο και ως προς τις μορφολογικές (προθήματα, επιθήματα κ.λπ.) κατηγορίες στις οποίες εμπίπτουν.

Στα ευρήματα περιγράφονται οι σημασίες-χρήσεις με τις οποίες απαντούν στα δεδομένα, τα χαρακτηριστικά των βάσεων με τις οποίες συνδυάζονται (γραμματικές κατηγορίες, σημασιολογικά χαρακτηριστικά, επίπεδο ύφους), και τα αντίστοιχα των κατασκευασμένων λέξεων που σχηματίζονται με αυτά (γραμματικές κατηγορίες κ.ά.), η συχνότητά τους τόσο συνολικά όσο και ανά κειμενικό είδος και η παραγωγικότητά τους. Πέρα από την ποιοτική και ποσοτική περιγραφή της συμπεριφοράς των υπό εξέταση στοιχείων, από την ανάλυση αναδεικνύεται η σημασία της αλληλεπίδρασης του επιπέδου σχηματισμού με το επίπεδο χρήσης για την κατανόηση του χαρακτήρα της αξιολογικής μορφολογίας και γίνεται μια πρώτη προσπάθεια να επαναπροσδιοριστεί το ερώτημα σχετικά με την ιδιαιτερότητα της φύσης της στη βάση της (επανεξέτασης της) παραπάνω διάκρισης.

Επίδραση του μηχανισμού της παραγωγής στην ερμηνεία: Εμπειρικά δεδομένα από χρωματικά παράγωγα της Νέας Ελληνικής

Δήμητρα Σερακιώτη

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Στην παρούσα έρευνα εξετάζεται για πρώτη φορά πειραματικά η σημασιολογική επίδραση που ασκεί ο μηχανισμός της παραγωγής στη Νέα Ελληνική σε παράγωγα με τα βασικά χρώματα. Για τη διεξαγωγή του πειράματος χρησιμοποιήθηκε ως αφετηρία το πείραμα των Berlin & Kay (1969), σύμφωνα με τους οποίους κάθε γλώσσα περιέχει βασικές κατηγορίες χρωμάτων και για κάθε χρωματικό όρο ανά γλώσσα υπάρχει μία κεντρική τιμή.

Στόχος της μελέτης αυτής είναι α) να εξεταστεί πειραματικά η σημασιολογική επίδραση του προθήματος *κατα-* (π.χ. *κατα-κόκκινο*) και του επιθήματος *-ωπός* (π.χ. *κοκκιν-ωπός*) στην ερμηνεία και β) να μελετηθεί αν η εκτίμηση των ομιλητών για τα παράγωγα αποκλίνει από εκείνη που οι ίδιοι έχουν για τα αντίστοιχα βασικά χρώματα.

Σε ό,τι αφορά στο πρόθημα *κατα-* (*κατακόκκινος, καταπράσινος, κατακίτρινος, καταγάλανος*), το οποίο θεωρείται ως επιτατικό της σημασίας (βλ. ενδεικτικά Γαβριηλίδου 2013), θα περιμέναμε ο παραγωγικός αυτός μηχανισμός να δημιουργεί χρώματα τα οποία βρίσκονται πιο κοντά στην κεντρική τιμή. Ως προς το *-ωπός*, μπορούμε να κάνουμε την υπόθεση ότι ο μηχανισμός αυτός δημιουργεί χρώματα που αποκλίνουν από την κεντρική τιμή, με βάση το χρωματικό φάσμα.

Τα αποτελέσματα της εμπειρικής έρευνας έδειξαν ότι η εκτίμηση των ομιλητών για τα παράγωγα χρώματα διαφέρει από αυτή για τα βασικά χρώματα. Πιο συγκεκριμένα, τα παράγωγα χρώματα με το πρόθημα *κατα-* τείνουν σε πιο σκούρες αποχρώσεις των αντίστοιχων βασικών χρωμάτων, ενώ εκείνα με το επίθημα *-ωπός* παρουσιάζονται σε φωτεινότερες αποχρώσεις του χρωματικού φάσματος. Το συγκεκριμένο φαινόμενο πιθανότατα να συνδέεται με ψυχολογικές παραμέτρους, οι οποίες σχετίζονται με τη φωτεινότητα/σκοτεινότητα (value) ή την ένταση ενός χρώματος (saturation).

Ομιλείτε Ελληνικά; Μελέτη περίπτωσης σερβόφωνων φοιτητών

Voijkan Stojičić & Μάρθα Λαμπροπούλου

Πανεπιστήμιο Βελιγραδίου

Η παρούσα εργασία μελετά τις δεξιότητες παραγωγής προφορικού σε σύγκριση με εκείνες γραπτού λόγου σε σερβόφωνους φοιτητές που σπουδάζουν την Ελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία, στο Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου. Ορισμένες από τις προσεγγίσεις που αποτέλεσαν το θεωρητικό πλαίσιο της μελέτης είναι εκείνες των Αστάρα και Βασιλάκη (2011), Μήτση (1994), Τοκατλίδου (2003), Dörnyei (2009), Cook (2002) και Ellis (2000). Πιο συγκεκριμένα, η μελέτη αποτελείται από δύο τμήματα:

αρχικά, πραγματοποιήθηκε αξιολόγηση των εγχειριδίων που χρησιμοποιούνται στη διδασκαλία της ελληνικής ως ξένης στο Β1 επίπεδο του ΚΕΠΑ για τις γλώσσες, στο δεύτερο έτος των προπτυχιακών σπουδών. Δευτερευόντως, ακολουθεί η παρουσίαση των αποτελεσμάτων ενός επιλεγμένου αριθμού φοιτητών (σύνολο 20) που εξετάστηκαν στις προαναφερθείσες δεξιότητες. Ο στόχος της έρευνας είναι διπλός, από τη μια να παρουσιάσει κατά πόσο ο εκάστοτε φοιτητής εφαρμόζει την ίδια στρατηγικές και χαρακτηρίζεται από την ίδια δυναμική στους διαφορετικούς τρόπους εξέτασης που υποβλήθηκε. Και από την άλλη να αναδείξει ποιοι παράγοντες οδηγούν στη διαφορετική επίδοση μεταξύ προφορικού και γραπτού των συγκεκριμένων συμμετεχόντων. Επιπλέον, με τη χρήση ερωτηματολογίου, οι φοιτητές αξιολόγησαν το είδος των ασκήσεων των εγχειριδίων. Τα αποτελέσματα τόσο της εξέτασης όσο και οι απόψεις των φοιτητών αποτελούν βάση και κίνητρο για την βελτίωση των διδακτικών μέσων για τη διδασκαλία της ελληνικής ως δεύτερης ξένης γλώσσας.

Ασάρα, Β., Βασιλάκη, Ε. (2011). Παράγοντες που επηρεάζουν την παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου στην εκμάθηση της ελληνικής ως δεύτερης / ξένης γλώσσας *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα* 31. Θεσσαλονίκη: Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, σελ. 66-75.

Cook, V. (2002). *Portraits of L2 User*. Clevedon, Buffalo, Toronto, Sydney, Multilingual Matters Ltd.

Dörnyei, Z. (2009). *The Psychology of Second Language Acquisition*. Oxford: OUP.

Ellis, R. (2000). *Second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.

Μήτσης, Ν. (1994). Η διδασκαλία της Νεοελληνικής ως ξένης γλώσσας. Δεδομένα, διαπιστώσεις, μελλοντική προοπτική «*Τα Εκπαιδευτικά*», τ. 34-35, σελ. 30-42. Αθήνα.

Τοκατλίδου, Β. (2003). *Γλώσσα, Επικοινωνία και Γλωσσική Εκπαίδευση*. Αθήνα: Πατάκης.

Η έννοια της πολυτροπικότητας στην Ελληνική ως δεύτερη/ ξένη γλώσσα: μια ερευνητική εφαρμογή από τη διδασκαλία του ελληνικού ακαδημαϊκού λόγου

Χριστίνα Τακούδα

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Στην παραδοσιακή γλωσσική διδασκαλία η γλώσσα διακρίνεται σε γραπτό και προφορικό λόγο, με έμφαση κυρίως στον πρώτο. Σε μεταγενέστερα ολιστικά μοντέλα διδασκαλίας, όπως αυτό της επικοινωνιακής προσέγγισης, επιχειρείται η ταυτόχρονη καλλιέργεια παραγωγικών και προσληπτικών δεξιοτήτων που αφορούν τόσο τον γραπτό όσο και τον προφορικό λόγο. Σύγχρονες προσεγγίσεις στη γλωσσική διδασκαλία, όπως αυτές των κειμενικών ειδών και των πολυγραμματισμών, λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα στην τεχνολογικά διαμεσολαβημένη επικοινωνία, θεωρούν τη γλώσσα ως ευρύτερο σημειωτικό σύστημα, όπου τα γραπτά και τα

προφορικά κείμενα είναι ένας από τους τρόπους μετάδοσης του μηνύματος σε κατεξοχήν πολυτροπικές περιστάσεις επικοινωνίας (Kress & van Leeuwen 2006).

Ενώ η έννοια της πολυτροπικότητας έχει ενταχθεί εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον στη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στην Ελλάδα μέσα από τοπικές εκδοχές της παιδαγωγικής των πολυγραμματισμών και του κριτικού γραμματισμού, η διδασκαλία της ελληνικής ως δεύτερης/ ξένης γλώσσας δεν έχει δώσει στους σημειωτικούς τρόπους την ίδια έμφαση με τη διδασκαλία του συστήματος και την ορθή παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου.

Στην παρούσα ανακοίνωση παρουσιάζουμε μια ερευνητική εφαρμογή από την αξιοποίηση της πολυτροπικής θεωρίας στη διδασκαλία του ακαδημαϊκού λόγου σε αλλοδαπούς σπουδαστές του Σχολείου Νέας Ελληνικής Γλώσσας Α.Π.Θ. Από την ποιοτική ανάλυση εθνογραφικών δεδομένων της έρευνας-δράσης, περιγράφουμε την εισαγωγή των μη φυσικών ομιλητών στη θεωρία και τη σχετική μεταγλώσσα αρχικά με τη βοήθεια κειμενικών ειδών εκλαϊκευμένης επιστήμης στον τύπο και στο διαδίκτυο. Στη συνέχεια εστιάζουμε στην εφαρμογή της πολυτροπικής ανάλυσης μέσω της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου. Διερευνούμε, τέλος, την επίγνωση της έννοιας της πολυτροπικότητας μέσα από δραστηριότητες συγκριτικής ανάγνωσης ακαδημαϊκών κειμενικών ειδών και εμπύθισης σε πολυτροπικό λόγο για την ανάπτυξη συμβολικής ικανότητας (Kramersch 2006) στην ελληνική ως δεύτερη/ ξένη γλώσσα.

Kramersch, C. 2006. "From communicative competence to symbolic competence". *The Modern Language Journal* 90: 249–252.

Kress, G. & van Leeuwen, T. 2006 (2nd edition). *Reading Images: The Grammar of Visual Design*. London: Routledge.

Ρήματα με (απ)όψη στην Ελληνική και η απόδοσή τους στα Αλβανικά

Mirela Xhaferraj

University College London

Το ρηματικό σύστημα της ελληνικής και της αλβανικής παρουσιάζουν αρκετά κοινά χαρακτηριστικά όσον αφορά την κλίση και το σχηματισμό διάφορων ρηματικών τύπων. Υπάρχουν όμως και αρκετές διαφορές σχετικά με το σύστημα των χρόνων και των εγκλίσεων, όπου η αλβανική έχει αναπτύξει ένα αρκετά πλούσιο σύστημα. Μία από τις διαφορές, που αποτελεί και μια από τις βασικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αλβανόφωνοι κατά την εκμάθηση των ελληνικών, είναι η γραμματική κατηγορία της όψης. Η κατηγορία αυτή, για την οποία υπάρχει στην ελληνική βιβλιογραφία και μια ποικιλία ορολογίας: *τρόπος δράσης, ποιόν ενέργειας, τρόπος ενέργειας, όψη του ρήματος, άποψη* είναι σημαντική για το ελληνικό ρηματικό σύστημα και δηλώνεται με ξεχωριστούς ρηματικούς τύπους, ενώ στο σύστημα της

αλβανικής, χαρακτηριστική του οποίου είναι η γραμματική κατηγορία του χρόνου, η όψη του ρήματος δεν αποτελεί ξεχωριστή γραμματική κατηγορία και δεν υπάρχουν ξεχωριστοί χρονικοί ρηματικοί τύποι για να δηλωθεί η αντίθεση συνοπτικού μη συνοπτικού.

Στην παρούσα εισήγηση θα δώσουμε μέσα από παραδείγματα από τη μεταφρασμένη στα αλβανικά ελληνική λογοτεχνία τους τρόπους και τα λεξιλογικά μέσα που χρησιμοποιούνται για να αποδοθούν στα αλβανικά οι ρηματικοί τύποι της ελληνικής, οι οποίοι διαφοροποιούνται μόνο από την γραμματική κατηγορία της όψης.

Ρήματα “passe-partout” της ΝΕ: προσέγγιση στο θέμα

Irina Tresorukova

MSU M.V. Lomonosov

Παραδοσιακά στην τάξη των αντωνυμιών κατατάσσονται ονόματα, επίθετα, αριθμητικά, όμως μια σειρά από επιστήμονες διακρίνει και την τάξη των λεγόμενων ρημάτων «passe-partout» («αντωνυμικών») ρημάτων: «Τα ρήματα «passe-partout» σχηματίζουν ενός είδους σύστημα με υποκατάστατα (sustitutes) που υφίσταται παράλληλα με το σύστημα των σημαίνοντων μερών του λόγου μιας συγκεκριμένης γλώσσας» [LES, 1990: 295-296].

Κατά τη διχοτόμηση στα πλαίσια της λειτουργικής μορφολογίας τα μέρη του λόγου ταξινομούνται αναλόγως με την κατηγοριακή τους τάξη: τα ανεξάρτητα μέρη του λόγου διακρίνονται σε σημαίνοντα και αντωνυμικά, όπου τα αντωνυμικά αντικαθιστούν οποιοδήποτε αντίστοιχο σημαίνον λέξημα (**Ο Πέτρος παίζει - Εκείνος παίζει. Στον κήπο άναψαν τα φώτα - Εκεί άναψαν τα φώτα**) [Pankov, 2014: 60]. Στην κατηγοριακή τάξη των ρημάτων με βάση σημασιολογικών και γραμματικών κριτηρίων μπορούμε να διακρίνουμε σημαίνοντα και «passe-partout» («αντωνυμικά») ρήματα. Ταξινομώντας τα ρήματα «passe-partout» σε ένα σημασιολογικό πεδίο, κατατάσσουμε στον πυρήνα το ρήμα «αυτώνω» το οποίο καθ' εαυτό του είναι «αντωνυμικό»: ετυμολογικά προέρχεται από ένα θέμα αντωνυμικό και σημασιολογικά μπορεί να αντικαταστήσει οποιοδήποτε άλλο ρήμα (βλ. **Αύτωσέ μου το αυτό! = Κλείσε τη βρύση, επισκεύασε το μηχάνημα κ.α.**). Στην κοντινή περιφέρεια κοντά στον πυρήνα κατατάσσουμε το ρήμα «κάνω» που εν μέρει έχει γίνει απολεξικοποιημένο (βλ. το αγγλικό ρήμα «to do» - You write your letter, do you?) και μπορεί να αντικαταστήσει οποιοδήποτε άλλο ρήμα: Τι κάνεις; - Γράφω). Στην μακρινή περιφέρεια κατατάσσονται ρηματικές παγιωμένες εκφράσεις, όπου η ρηματική έκφραση μπορεί να αντικατασταθεί με ένα κατηγορηματικό ρήμα: κάνω μάθημα - διαβάζω, κάνω γυμναστική - γυμνάζομαι και άλλοι ιδιωτισμοί τύπου «κάνω τον κόκορα» (= κοκορεύομαι) κ.α.

LES, 1990: Лингвистический энциклопедический словарь. М., Советская энциклопедия, 1990.

Maslov, 1975: Маслов Ю.С. Введение в языкознание. М., Высшая школа, 1975.

Pankov, 2014: Панков Ф.И. Место глаголия в теории и практике преподавания русского языка как иностранного // Русский язык и культура в современном образовательном пространстве. М., МАКС Пресс, 2014.

Η χρήση των κλητικών προσφωνήσεων στις επαγγελματικές συνδιαλλαγές

Βίλλυ Τσάκωνα¹ & Μαρία Σηφιανού²

¹Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ²Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η μελέτη μας αποσκοπεί στη διερεύνηση των κλητικών προσφωνήσεων (vocatives) σε επαγγελματικές συνδιαλλαγές πρόσωπο-με-πρόσωπο από τα ελληνικά. Γενικά, η δημιουργία σχέσεων οικειότητας και αλληλεγγύης φαίνεται να αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό τέτοιων συνδιαλλαγών: οι συμμετέχοντες/ουσες δεν εστιάζουν αποκλειστικά στη διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων τους, αλλά επιδιώκουν τη δημιουργία μιας φιλικής ατμόσφαιρας, έστω και για το σύντομο χρονικό διάστημα που διαρκούν οι συνδιαλλαγές αυτές. Ωστόσο, η διατήρηση της κοινωνικής απόστασης και των σχέσεων ισχύος δεν απουσιάζει εντελώς. Στο πλαίσιο αυτό, οι σχετικές έρευνες δείχνουν επίσης ότι διαφορετικές κοινωνιοπολιτισμικές κοινότητες αναπτύσσουν διαφορετικές προτιμήσεις όσον αφορά τη χρήση κλητικών προσφωνήσεων.

Για την ανάλυση ενός εκτεταμένου σώματος ελληνικών δεδομένων αξιοποιούμε την κατηγοριοποίηση των McCarthy & O’Keeffe (2003) για τις λειτουργίες των κλητικών προσφωνήσεων και το μοντέλο των Raevaara & Sorjonen (2006) για τη δομή των επαγγελματικών συνδιαλλαγών. Σύμφωνα με τα ευρήματά μας, οι κλητικές προσφωνήσεις λειτουργούν ενισχυτικά για την οικειότητα και τους δεσμούς συνοχής μεταξύ των συνομιλητών/τριών και όχι τόσο για την κατασκευή κοινωνικής απόστασης. Υποστηρίζουμε ότι αυτό συνδέεται με (α) τα είδη των κλητικών προσφωνήσεων που απαντούν συχνότερα στα ελληνικά (π.χ. εκφράσεις στοργής, μικρά κύρια ονόματα, υποκοριστικά)· (β) τη θέση τους συνήθως στην αρχή των επαγγελματικών συνδιαλλαγών· και (γ) τον βαθμό οικειότητας που υπάρχει ήδη ή που επιδιώκεται μεταξύ των συνομιλητών/τριών.

McCarthy, M. J. & O’Keeffe, A. 2003. “What’s in a name?”: Vocatives in casual conversations and radio phone-in calls. Στο P. Leistyna & C. F. Meyer (επιμ.), *Corpus analysis: Language structure and language use*. Amsterdam: Rodopi, 153- 185.

Raevaara, L. & Sorjonen, M.-L. 2006. Vuorovaikutuksen osanottajien oiminta ja genre: Keskustelunanalyysin näkökulma [Interactants' action and genre: Conversation analytic perspective]. Στο A. Mäntynen, S. Shore & A. Solin (επιμ.), *Genre – Tekstilaji*. Helsinki: Finnish Literature Society, 122-150. [στα φιλανδικά]

Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και γλωσσικές ιδεολογίες: η περίπτωση του νέου Αναλυτικού Προγράμματος της Κύπρου

Σταυρούλα Τσιπλάκου¹ & Έλενα Ιωαννίδου²

¹Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου ²Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η παρούσα ανακοίνωση εξετάζει κριτικά τις αντιρρήσεις που διατυπώθηκαν από φορείς γλωσσικής πολιτικής και ομάδες πίεσης (pressure groups) στο Πρόγραμμα Σπουδών για το Γλωσσικό Μάθημα στην Κύπρο (2010) και που οδήγησαν στη τελική απόσυρσή του. Το πρόγραμμα σπουδών του 2010 υιοθετούσε τον θεωρητικό και παιδαγωγικό προσανατολισμό του κριτικού γραμματισμού, ενσωματώνοντας βασικές θέσεις της σύγχρονης γλωσσολογίας και της κριτικής, μετασχηματιστικής παιδαγωγικής. Ταυτόχρονα, το Πρόγραμμα Σπουδών συμπεριελάμβανε συγκεκριμένη πρόταση για διδασκαλία της γλωσσικής ποικιλότητας, η οποία προέκυπτε από την αντιμετώπιση των ποικίλων γλωσσικών μορφών, είτε πρόκειται για επίπεδα ύφους, είτε πρόκειται για κοινωνιολέκτους και για γεωγραφικές διαλέκτους, ως ενδεικτών (indexicals) κοινωνικών και πολιτισμικών πρακτικών, θέσεων, ταυτοτήτων και ιδεολογιών. Οι εκφάνσεις της γλωσσικής ποικιλότητας στο συγκείμενο της κυπριακής γλωσσικής κοινότητας αξιοποιούνταν ως ένα από τα πολλαπλά εργαλεία οικοδόμησης μεταγλωσσικής ενημερότητας και κριτικού γραμματισμού (Hadjiioannou κ.ά. 2011, Ιωαννίδου 2012, Τσιπλάκου 2015).

Στην ανακοίνωση αυτή, υιοθετώντας εργαλεία της Κριτικής Ανάλυσης Λόγου (Fairclough 2009) και αναλύοντας ένα σύνολο από κείμενα που εμφανίστηκαν στο δημόσιο πεδίο από εμπλεκόμενους-stakeholders, αναδεικνύουμε τον ιδιαίτερο ιδεολογικό χαρακτήρα των αντιρρήσεων προς το Πρόγραμμα Σπουδών. Δείχνουμε πως οι ενστάσεις αναπαράγουν αρκετά από τα τυπικά χαρακτηριστικά παλαιότερων διαμαχών σχετικά με την ελληνική γλώσσα (Mackridge 2009), απηχούν κυρίαρχους εθνικιστικούς λόγους και γλωσσικές ιδεολογίες (Barbour & Carmichael 2000, Blommaert & Verschueren 1992) και ενέχουν διάφορα λογικά παράδοξα: για παράδειγμα, ενώ βασικός άξονας κριτικής είναι η θέση ότι η διδασκαλία της κυπριακής διαλέκτου θα «αφελλήνιζε» την Κύπρο καθώς θα ανήγε τη διάλεκτο σε ξεχωριστή γλώσσα, παράλληλα τονίζεται το πόσο αρχαιοπινής και ελληνική είναι η διάλεκτος. Από την ανάλυση προκύπτει πως το επιχείρημα και οι τρόποι με τους οποίους αρθρώνεται επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τυπικές θέσεις για τη σχέση Αρχαίας και Νέας Ελληνικής, που δέχονται αφενός την αδιάσπαστη συνέχειά τους και αφετέρου τη διακοπή της συνέχειας αυτής λόγω γλωσσικής παρακμής, φθοράς, αμέλειας των χρηστών,

«επιμόλυνσης» κ.λπ., και βασίζεται σε τυπικές παραγλωσσολογικές απόψεις περί γλωσσικής ορθότητας και κοινούς γλωσσικούς μύθους.

Barbour, S. & C. Carmichael (επιμ.) (2000). *Language and Nationalism in Europe*. Oxford: Oxford University Press.

Blommaert, J., & J. Verschueren (1992). The role of language in European nationalist ideologies. *Pragmatics* 2, 355-375.

Fairclough, N. (2009). A dialectical-relational approach to Critical Discourse Analysis. R. Wodak & Michael Meyer (επιμ.) *Methods of Critical Discourse Analysis*, 162-86. London: Sage..

Hadjioannou, X., S. Tsiplakou & M. Kappler (2011). Language policy and language planning in Cyprus. *Current Issues in Language Planning* 12(4), 503-569.

Ioannidou, E. (2012). Language policy in Greek Cypriot education: tensions between national and pedagogical values. *Language, Culture and Curriculum* 25, 215-230.

Mackridge, P. (2009). *Language and National Identity in Greece 1766-1976*. Oxford: Oxford University Press.

Τσιπλάκου, Σ. (2015). Διδάσκοντας διάλεκτο σε ένα παιδαγωγικό πρόγραμμα κριτικού γραμματισμού: η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της Κύπρου. Μ. Τζακώστα (επιμ.). *Η διδασκαλία των νεοελληνικών γλωσσικών ποικιλιών και διαλέκτων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση: Θεωρητικές προσεγγίσεις και διδακτικές εφαρμογές*, 187-210. Αθήνα: Gutenberg.

Η γλώσσα των «Εγχειριδίων Ρητορικής» κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας (16^{ος} – μέσα 18^{ου} αιώνα)

Έλενα Χατζόγλου

Η διερεύνηση της γλωσσικής μορφής της ελληνικής γλώσσας, που εμφανίζεται στα «Εγχειρίδια Ρητορικής» κατά την τουρκοκρατία, αποτελεί ένα θέμα που συνάπτεται με ποικίλους κοινωνικο-πολιτισμικούς παράγοντες. Δεν συνδέεται απλώς με το γνωστό δίπολο δημώδης - λόγια εγγραμματοσύνη, αλλά με πιο σύνθετες διαδικασίες, που απορρέουν από τις δεδομένες ιστορικές συγκυρίες.

Οι άξονες που επισημαίνονται στη συγκεκριμένη παρουσίαση μπορούν να συνοψιστούν στους εξής:

- Η παιδεία και η λογιосύνη κάθε συγγραφέα, όπως είναι αναμενόμενο, παίζει καθοριστικό ρόλο στη γλωσσική διατύπωση των Εγχειριδίων (για παράδειγμα οι περιπτώσεις λογίων που γαλουχήθηκαν πνευματικά μέσα σε βενετοκρατούμενα πολιτισμικά περιβάλλοντα, εξηγούν την ευρύτητα των επιρροών τους).

- Οι αριστοτελικές καταβολές πολλών συγγραφέων, που συνδέονταν με το πατριαρχικό περιβάλλον της Κωνσταντινούπολης, όπου η προτίμηση προς τον αριστοτελισμό διέτρεχε τις επί μέρους επιλογές, εξηγεί επίσης την έντονη επιλογή της αριστοτελικής ορολογίας.
- Η κηρυγματική στοχοθεσία, και μάλιστα η ηθικοπλαστική προσέγγιση θεμάτων, η οποία γίνεται στο πλαίσιο του εκκλησιαστικού κηρύγματος, καθορίζει επίσης επί μέρους γλωσσικές επιλογές.
- Η ακαδημαϊκή - διδακτική στοχοθεσία των Εγχειριδίων εξηγεί γιατί πολλά από αυτά έχουν γραφεί στην κλασική αττική διάλεκτο, που κυριαρχούσε στην ανώτατη εκπαίδευση.
- Υπάρχει ακόμη και μία δικανική διάσταση σε αρκετά Εγχειρίδια.
- Τέλος, έχουμε και την περίπτωση λογίων που κινούνται στο μέσον μεταξύ της δημώδους και της αττικίζουσας γλωσσικής μορφής, όπως θα εξεταστεί κατά την ανακοίνωση.

Σε όλες τις περιπτώσεις θα αναφερθούν από τα κείμενα συγκεκριμένα παραδείγματα, γραμματικο-συντακτικής φύσεως κ.λπ.

Από την πραγμάτευση των συναφών θεμάτων ανακύπτουν ζητήματα κοινωνιογλωσσολογικά, ζητήματα που σχετίζονται με τον θρησκευτικό δημοτικισμό και ακόμη με τους ιδεολογικούς προσανατολισμούς των συγγραφέων. Όλα αυτά εντάσσονται στο ερευνητικό πεδίο της γλωσσολογίας, στον βαθμό που αυτή μπορεί να κινηθεί σε μία δύσκολα προσπελάσιμη περιοχή, καθώς πολλά από τα Εγχειρίδια παραμένουν ανέκδοτα σε χειρόγραφους κώδικες.

POSTER PRESENTATIONS

Strength of NPI licensors: evidence from Standard and Cypriot Greek

Anastasios Chatzikonstantinou, Natalia Pavlou & Anastasia Giannakidou

University of Chicago

This paper aims to show the *gradient* nature of Negative Polarity Item (NPI) licensors and argue for a qualitative difference between two modes of licensing (Giannakidou 1998, 2006). We provide novel data from Cypriot Greek that support previous findings in Standard Modern Greek (SMG). Studies of NPIs often dealt with the question of licensing environments, and currently two modes of licensing are distinguished: licensing *directly* in the scope of a semantic licenser, and *indirectly*, i.e., *without* a licenser at LF but with a negation at the pragmatic level (Giannakidou 1998, 2006, see also Linebarger 1980). Previous experimental studies on SMG NPIs (Chatzikonstantinou et al. 2015; Chatzikonstantinou 2016) provided empirical support for a strength hierarchy amongst the licensors for the NPI *pote* 'ever': negation is the strongest licenser, followed by weaker negatives such as *elahisti* 'very few', *mono* 'only', non-negative emotive factives, and no-licenser environments.

In this presentation we show that a similar hierarchy is observed in Cypriot Greek. Our study of 30 Greek Cypriot adults asked them to provide their judgments for the same licensing conditions as those given to the SMG speakers. Cypriot speakers show acceptability rates that support the existence of a strength hierarchy (negation (4.0), *polla llii* 'very few' (3.1), *mono* 'only' (2.4), emotive factives (2.5), no-licenser (2.0)).

The striking parallel between the two varieties of Greek allows the following conclusions: (a) NPIs licensors come in three varieties. (b) Logical negation is the strongest licenser. (c) Mere downward entailment (*very few*) and non-downward entailing *monon* (*only*) are minimal negations (Zwarts 1995). (d) In agreement with Giannakidou, there is a class of licensors that introduce negation *implicitly*, i.e. as a pragmatic inference. The data from SMG and Cypriot Greek are thus important in distinguishing between syntactico-semantic and pragmatic NPI-licensing.

Investigating anglicisation in Modern Greek: building a web-based corpus

Rania Papadopoulou

University of Patras

In this work I intend to investigate the existence of Anglicisms, i.e. patterns that seem to be word-by-word translations of their English equivalents (e.g. *pérno kápion píso* < Engl. *call somebody back*). In previous works I examined the existence of such patterns

in MG mainly through the Internet. Given the fact that existent Modern Greek (MG) corpora, e.g. the *Hellenic National Corpus* (<http://hnc.ilsp.gr>) and the *Corpus of Greek Texts* (<http://www.sek.edu.gr>) do not cover all genres of MG texts, they do not have a high degree of representativeness regarding sublanguage texts, e.g. the language of the young or of social networking. Consequently, I aim to construct a customized web-based corpus of Modern Greek (MG) texts in order to support my survey.

More specifically in order to create the corpus of MG texts (dated from early 1990's to the present day):

- I will use Sketch Engine (<https://www.sketchengine.co.uk>).
- I will use the already existent corpora, as well as data from electronic newspapers, blogs etc.
- I will also use Google Books and Twitter as part of the corpus.

After building my corpus of MG texts, I intend to investigate:

- the frequency of appearance of each element and frequency changes overtime
- concordance, i.e. the element in its context
- collocations, i.e. co-occurrence of words (e.g. *pérno kápion píso*)
- the actual period of time when these elements first appeared into MG.

Baker, P., 2009. *Contemporary Corpus Linguistics*. London: Continuum

Kilgarriff, A., et al. 2010. A Quantitative Evaluation of Word Sketches. *EURALEX*, Leeuwarden, the Netherlands.

Kilgarriff, A., et al. 2014. The Sketch Engine: ten years on. In *Lexicography* 1–30.

McEnery, T. and Hardie, A. 2012. *Corpus Linguistics: Method, Theory and Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.

Code-switching, age, and identities on Facebook

Stephanie Tilliridou

University of Cardiff

In everyday interaction, Greek-Cypriots may use two varieties of Greek: Standard Greek and the Greek-Cypriot dialect (a non-standard variety of Greek). Nevertheless, the Greek-Cypriot dialect does not have a standard official orthography, in contrast to Standard Greek. As a result, it is rarely used for everyday written purposes (Sophocleous and Themistocleous 2014, n.p.). Therefore, when communicating online, Standard Greek, as a code associated with writing, is used. At the same time, though, we witness the use of other codes, such as English and Romanized Cypriot-Greek (i.e. writing of the Greek-Cypriot dialect with Roman characters). As previous research suggests, non-

standard language varieties (such as Cypriot-Greek) are often used in written form online (Androutsopoulos and Ziegler, 2004; Sophocleous and Themistocleous, 2014).

Taking into account previous research on code-switching, language choice and identity performance, this study investigates how participants use code-switching to project different age identities on Facebook. The preliminary findings of the study, presented in the paper, are based on the recording of the participants' Facebook wall posts during a 3-month period. The study illustrates how code-switching and language choice may be used strategically to project varying age identities on public Facebook wall posts.

Androutsopoulos, J. and Ziegler, E., (2004). Exploring Language Variation on the Internet: Regional Speech in a Chat Community. In *Language Variation in Europe: Papers from the Second International Conference on Language Variation in Europe, ICLaVE* (Vol. 2), pp. 99-111.

Sophocleous, A. and Themistocleous, C., (2014). Projecting Social and Discursive Identities Through Code-Switching on Facebook: The Case of Greek Cypriots. *Language@ Internet* [Online], 5(11). Available at: <http://www.languageatinternet.org/articles/2014/sophocleous> [Accessed: 14 January 2017]

Οι συνοπτικοί παρελθοντικοί τύποι στην Ελληνική ως δεύτερη/ξένη γλώσσα: Η περίπτωση των ομαλών και μη ομαλών τύπων

Παναγιώτης Παναγόπουλος

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η μορφολογική κατάκτηση των συνοπτικών παρελθοντικών τύπων στην Ελληνική ως δεύτερη/ξένη γλώσσα (στο εξής Γ2) έχει απασχολήσει σημαντικά τη γλωσσολογική έρευνα (Agathopoulou & Papadopoulou 2009, Clahsen, Martzoukou & Stavrakaki 2010), η οποία κάνει λόγο για ένα μοντέλο διπλού συστήματος (dual system) επεξεργασίας (Pinker 1991). Σύμφωνα με το συγκεκριμένο μοντέλο, η παραγωγή των ομαλών τύπων βασίζεται στην εφαρμογή ενός βασικού κανόνα, ενώ οι μη ομαλοί τύποι αποθηκεύονται στο λεξικό ως λεξικά στοιχεία. Υπό αυτό το πλαίσιο, η παρούσα έρευνα εξετάζει: α) την εμφάνιση ή μη του μοντέλου του διπλού συστήματος κατά τη νοητική επεξεργασία των ομαλών και μη ομαλών συνοπτικών παρελθοντικών παραδειγμάτων από ενήλικες μαθητές της Ελληνικής ως Γ2 και β) τον βαθμό αφομοίωσης του γραμματικού φαινομένου.

Η έρευνα διεξήχθη στο Διδασκαλείο Νέας Ελληνικής Γλώσσας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συμμετείχαν 13 μαθητές αρχάριου επιπέδου (A2), με διαφορετικές μητρικές γλώσσες, οι οποίοι κλήθηκαν να συμπληρώσουν ερευνητικά τεστ πριν και μετά τη διδασκαλία του γραμματικού φαινομένου. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, οι μαθητές (α) σχημάτισαν περισσότερους παρωχημένους και συγκεκριμένα περισσότερους συνοπτικούς παρελθοντικούς από ό,τι μη συνοπτικούς παρελθοντικούς τύπους, (β) σημείωσαν καλύτερες επιδόσεις στους μη ομαλούς από ό,τι στους ομαλούς τύπους, στοιχείο που μας επιτρέπει να υποστηρίξουμε την εμφάνιση ενός διπλού συστήματος επεξεργασίας και (γ) οι επιδόσεις τους βελτιώθηκαν σημαντικά μόνο κατά το τελευταίο τεστ, στοιχείο που αποδεικνύει ότι το γραμματικό φαινόμενο τείνει να αφομοιώνεται έπειτα από ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και όχι αμέσως μετά τη διδασκαλία του.

Agathopoulou, E. & D. Papadopoulou (2009). "Morphological dissociations in the L2 acquisition of an inflectionally rich language". Στο L. Roberts, D. Véronique, A-C. Nilsson & M. Tellier (επιμ.), *EUROSLA Yearbook 9*. Amsterdam: Benjamins

Clahsen, H., M. Martzoukou & S. Stavrakaki (2010). The perfective past tense in Greek as a second language. *Second Language Research* 26: 501-525

Pinker, S. 1991. Rules of Language. *Science* 253: 530-535.

Η χιουμοριστική κατασκευή του «άλλου» στον ελληνικό και τουρκικό τύπο: οι γελοιογραφίες του 1955, 1974, 1999

Τούγτσε Σακλίτζα-Ρηγάτος & Μαριάνθη Γεωργαλίδου

Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Η δημιουργία εθνικών στερεοτύπων βασίζεται στην κειμενική και σημειωτική κατασκευή και αναπαραγωγή της εικόνας του «άλλου». Οι γελοιογραφίες, με την δυνατότητα που έχουν να χρησιμοποιούν και την εικόνα και τον λόγο, συχνά χρησιμοποιούνται από έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα για τον σκοπό αυτό. Στο πλαίσιο της Γενικής Θεωρίας για το Γλωσσικό Χιούμορ, στην παρούσα ανακοίνωση εξετάζονται γελοιογραφίες των περιόδων 1955 («Σεπτεμβριανά»), 1974 (η εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο) και 1999 (οι μεγάλοι σεισμοί στην Τουρκία και στην Ελλάδα) ως προς την κατασκευή του «άλλου» και την δημιουργία εθνικών στερεοτύπων. Μελετώνται πολιτικές γελοιογραφίες που δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας του ελληνικού και τουρκικού τύπου. Ο σκοπός της ανάλυσης είναι να αναδείξει τις κειμενικές, διακειμενικές και πολυμεσικές στρατηγικές που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή της εικόνας του Τούρκου από τον ελληνικό τύπο και του Έλληνα από τον τουρκικό, καθώς και τις μεταβολές σε αυτήν σε αντιστοιχία με την εκάστοτε πολιτική συγκυρία.

Attardo, S. 1994. *Linguistic Theories of Humor*. Berlin/New York: Mouton de Gruyter.

Garland, N. 1988. «Political cartooning». In Durant J. & Miller J. (eds). *Laughing matters. A serious look at humour*. Essex: Longman Scientific and Technical, 75-89.

Millas, H. 2000. *Türk Romanı ve «Öteki» Ulusal Kimlikte Yunan İmajı*. İstanbul: Sabancı Üniversitesi.

Öztañ, T. 2016. Öfkeyi Çizmek: Milliyetçi Tahayyülde Düşman Portreleri. In Keresteciğolu, İ. & Öztañ, G. (eds). *Türk Sağı: Mitler, Fetişler, Düşman İmgeleri*. İstanbul: İletişim.

Τσάκωνα, Β. 2013. *Η Κοινωνιογλωσσολογία του Χιούμορ*. Αθηνά: Εκδόσεις Γρηγόρη. Τσάκωνα, Β. (υπό δημ.). «Η χιουμοριστική αναπαράσταση της πολιτικής πραγματικότητας: Το παράδειγμα της σύγχρονης πολιτικής γελοιογραφίας». Στο Π. Πολίτης (επιμ.). *Ο λόγος της μαζικής επικοινωνίας: Το ελληνικό παράδειγμα*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών.

